

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิต
และผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด
เพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัทธ์ พิศาลวานิช และคณะผู้วิจัย

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พฤษภาคม 2552

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิต
ของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด

คณะผู้วิจัย

คณะผู้วิจัย	สังกัด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถ พิศาลวานิช	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ดร.พนารัช ปรีดาการณ์	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเนตรตรา จันทบุรี	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศสุรีย์ เปรมศรีรัตน์	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
อาจารย์ระวีวรรณ เกียรติกำพลชัย	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
นางสาวดวงกมล ภารพบ	ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
นางศุภรัตน์ พันธุ์ฉลาด	ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
นายพูนทวี ชัยวิจิตรมลากุล	ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
นางสาวอุมาวดี เพชรหวล	ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
นางสาวสุพรรณิกา สุระป้อม	ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
นางสาววนิดา พิมพ์โคตร	ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

คำนำ

โครงการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด เพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด เป็นโครงการซึ่งคณะผู้วิจัย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยคณะผู้วิจัยได้จัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดทั้ง 7 จังหวัดที่ทำการศึกษา เพื่อศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและการกระจายผลผลิตของจังหวัดต่างๆ อันประกอบไปด้วย 1) จังหวัดพิษณุโลก 2) จังหวัดชัยนาท 3) จังหวัดอุบลราชธานี 4) จังหวัดยโสธร 5) จังหวัดชัยภูมิ 6) จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 7) จังหวัดสตูล

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ให้การสนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตในระดับจังหวัด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพการผลิตในกิจกรรมต่างๆ ของจังหวัด ขอขอบคุณ คุณประภาศรี พงษ์วัฒนา ผู้อำนวยการส่วนบัญชีอุปสงค์และอุปทาน สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ให้คำปรึกษาและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อโครงการ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการตลอดจนผู้ประกอบการและผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างเต็มที่ไว้ ณ ที่นี้

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์นี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อจังหวัดในอันที่จะนำข้อมูลไปใช้ประกอบการจัดทำแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด การจัดทำงบประมาณของจังหวัด และจะเป็นต้นแบบสำหรับจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

คณะผู้วิจัย
พฤศจิกายน 2552

บทคัดย่อ

โครงการการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด (The Linkage of the Economic Activities in Provinces for Provincial Strategic Plan) เป็นโครงการที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากเหตุผลของความจำเป็นในการพัฒนาข้อมูลที่สามารถช่วยสนับสนุนการวางแผนในระดับจังหวัด รวมถึงแนวทางการวิเคราะห์ที่สามารถสะท้อนศักยภาพและปัญหาของจังหวัดตนเองได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง โดยวัตถุประสงค์ของโครงการมีดังนี้

- 1) สร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดยโสธร ชัยภูมิ พิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช และสตูล ปี 2550
- 2) เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด และการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมต้นน้ำ และปลายน้ำในจังหวัด
- 3) เพื่อวิเคราะห์การเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของกิจกรรมต่างๆ (Value Chain) ในจังหวัด
- 4) เพื่อช่วยบุคลากรของจังหวัดพัฒนาข้อมูลในการวางแผนจังหวัดได้อย่างถูกต้อง
- 5) มีโปรแกรมระบบข้อมูลของจังหวัดเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยเป็นโปรแกรมที่ทุกจังหวัดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ในการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตในระดับจังหวัด (Provincial I/O Table) ต้องอาศัยข้อมูลประกอบการศึกษาจากหลายแหล่ง รวมทั้งมีการคำนวณหลายขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด ซึ่งในแต่ละจังหวัดประกอบด้วย 64 กิจกรรมการผลิตที่แตกต่างกันในแต่ละจังหวัด เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจพื้นฐานของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน กิจกรรมการผลิตที่สำคัญของแต่ละจังหวัดจึงแตกต่างกันไปด้วย¹ ทั้งนี้ในการกำหนดกิจกรรมของแต่ละจังหวัดนั้น คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการระดมความคิดเห็นจากการประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ข้าราชการที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการจากภาคเอกชนของทุกจังหวัด ร่วมกับการพิจารณาข้อมูลการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดจำนวนตัวอย่าง และการออกแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสำรวจภาคสนามทั้ง 7 จังหวัดนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการกระจายแบบสอบถามจำนวน 5,000 ชุด โดยพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี 2550 ที่ได้จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

¹ประเภทของกิจกรรมการผลิตทั้ง 7 จังหวัดที่ทำการศึกษา แสดงไว้ในรายงานฉบับสมบูรณ์ “โครงการการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด”

แห่งชาติและข้อมูลจำนวนสถานประกอบการที่ได้จากหน่วยงานราชการในจังหวัดมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งสัดส่วนการกระจายแบบสอบถามของแต่ละจังหวัด โดยแยกตามภาคการผลิต ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

ขั้นตอนที่ 3 การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 เป็นการจัดทำตารางที่แสดงการใช้ปัจจัยการผลิตและการกระจายผลผลิตของกิจกรรมต่างๆ ภายในจังหวัด โดยรายละเอียดของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตได้แยกออกเป็น 2 ตารางหลัก คือ 1) ตารางด้านผู้ซื้อ แสดงมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตและการกระจายผลผลิตที่ผู้ซื้อมีการจ่ายจริง กล่าวคือมูลค่าของสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างผู้ผลิตกับผู้ผลิต หรือผู้ผลิตกับผู้บริโภค นั้นได้รวมค่าขนส่ง และค่าส่วนเลื่อมทางการค้าไว้ในมูลค่าสินค้าแล้ว และ 2) ตารางด้านผู้ผลิต โดยในการจัดทำนั้นต้องทำการสร้างตารางส่วนประกอบเพิ่มเติมอีก 3 ตาราง คือ ตารางส่วนเลื่อมการค้าส่ง ตารางส่วนเลื่อมการค้าปลีก และตารางค่าขนส่ง หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลจากทั้ง 3 ตารางไปคำนวณกับข้อมูลในตารางผู้ซื้อ ซึ่งผลที่ได้คือตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ผลิต

จากการสรุปสินค้าและบริการที่มีศักยภาพในแต่ละจังหวัดที่ทำการศึกษา เห็นได้ว่า กิจกรรมการผลิตส่วนใหญ่ที่มีศักยภาพในจังหวัดที่ทำการศึกษาคือ กิจกรรมการผลิตในภาคการเกษตรกรรม โดยกิจกรรมการผลิตที่ทุกจังหวัดมีศักยภาพ ได้แก่ การทำนา และปศุสัตว์ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมการผลิตที่จังหวัดส่วนใหญ่มีศักยภาพ คือ การทำประมง ยางพารา ทำสวนผัก และทำสวนผลไม้ ส่วนในภาคอุตสาหกรรมมีกิจกรรมที่จังหวัดส่วนใหญ่มีศักยภาพ ได้แก่ โรงสีข้าว (การผลิตข้าวสาร) ยกเว้นจังหวัดนครศรีธรรมราช กับสตูล สำหรับภาคบริการ มีกิจกรรมที่จังหวัดส่วนใหญ่มีศักยภาพได้แก่ การก่อสร้าง ประปา ค้าส่งค้าปลีก บริหารราชการ เป็นต้น

นอกจากนั้นทางคณะผู้วิจัยได้จัดทำโปรแกรม IOPPA (Input Output Program for Provincial Analysis) ที่สามารถสามารถวิเคราะห์ผลกระทบจากการดำเนินนโยบายต่างๆ ของภาครัฐ และการเปลี่ยนแปลงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีต่อกิจกรรมการผลิตในจังหวัด รวมถึงผลกระทบต่ออัตราการจ้างงานของจังหวัด และดัชนีการเชื่อมโยงต่ออุตสาหกรรมข้างหน้าและข้างหลังได้ด้วย

ABSTRACT

The project for a study of the Linkage of the Economic Activities in Provinces for a Provincial Strategic Plan, is derived from a necessity in a data developing of the Provincial plan which includes an analysis that can reflect a potential and problem of the province accurately. Thus, it can create a proper Provincial Strategic Plan in accordance to the fact and objective of the project as follows

- 1) To construct Input-Output tables for provinces of Yasothorn, Chaiyapum, Pitsanulok, Chainart, Ubonrajatanee, Nakornsrithamaraj and Stool in the year 2550.
- 2) To analyze a potential of the Provincial Production Activities and the Linkage of upstream and downstream industries in the province.
- 3) To analyze the Linkage of a value chain of various Provincial Activities.
- 4) To assist Provincial personnel in a data developing for a proper Provincial plan.
- 5) To provide a program of a Provincial data system that can be used for a proper Development Plan of each Province.

In order to study the Linkage of the Provincial I/O table, one must rely on several data from various sources and include calculations of many stages that can be summarized such as

First stage. To establish a Provincial Production Activity in each province which is consisted of 64 different Activities that depend on the basic economic factors of each province that are being different therefore the essentials of the Production Activities of each province would also be different.* It is noticed that in order to establish a Provincial Production Activity in each province, the team of analysts has brainstormed opinions from the meeting as well as concerning officials and entrepreneurs from the private sector of each province and also included data from the Gross Provincial Product: GPP.

Second stage. To establish quantities of samplings and questionnaires to be used in the field survey of the seven provinces, the team of analysts has distributed 5,000 sets of questionnaires by considering the Gross Provincial Product in the year 2550 from the Office of the committees of the National Economic Development and Social and also a number of workplaces which have been obtained from bureaucratic offices in the province as a measure

of distribution in each province by sorting of Production Sectors such as Agriculture, Industry and Services.

- The category of the Production Activities of the seven provinces that has been studied, is shown in the Report “The project for a study of the Linkage of the Provincial I/O table for the Provincial Plan.”

Third stage. To calculate the Provincial I/O table in the year 2550 the table has to be drawn to show the Input and distribution of various Activities within the Province whose details of the I/O table are divided into two main columns, those are 1) a buying column that shows the value of a consumption of the Input and distribution that the buyers have actually spent or it can be said that the value of goods purchased between the manufacturers themselves or the manufacturers and the consumers have already included a transport cost and trading margin and 2) a manufacturing column has been constructed by adding three supplementary columns, those being wholesale, retail trading margins and a transportation. After that the data of the three columns are being calculated against a data of a buying column thus becoming the Provincial I/O table for the manufacturers.

The study of a summary of goods and services that have a potential in each province shows that most Production Activities that have a potential are the Activities in Agriculture which every province obtains such as rice farming, livestock for instances. As for the Activities that most of big provinces have a potential are fishery, rubber planting, vegetables and orchards. For the Industry Sector, the Activities that most provinces have a potential are rice mill (rice farming) except the provinces of Nakornsrithamaraj and Stool. For the Services Sector, the Activities that most provinces have a potential are construction, water supply, wholesale, retail and bureaucrat for instances.

Apart from that, the analytical team has provided an IOPPA (Input Output Program for Provincial Analysis) that can analyze the effects of the Government policies and changes in economic factors to Provincial Activities as well as the rate of the Provincial employment and the Linkage indication of future and past Industries.

บทสรุปผู้บริหาร

ปัจจุบันการบริหารราชการของประเทศไทยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้การบริหารจังหวัดมีประสิทธิภาพ ตรงตามข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดให้แต่ละจังหวัดเป็นผู้ตั้งงบประมาณ เพื่อใช้จ่ายในการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ส่งผลให้จังหวัดต่างๆ ต้องมีการวางแผนการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับลักษณะและข้อจำกัดของแต่ละจังหวัดได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนการวางแผนจึงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการจัดทำแผนดังกล่าว ซึ่งบางจังหวัดก็ยังคงขาดข้อมูลที่ชัดเจน รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ที่สามารถสะท้อนศักยภาพและปัญหาของจังหวัดตนเองได้อย่างถูกต้อง ทำให้แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้มีความผิดพลาดไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ดังนั้นจึงเกิดโครงการการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัดขึ้น ซึ่งผลที่ได้รับจากโครงการจะทำให้จังหวัดมีฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจในเชิงลึก ทราบศักยภาพและการเชื่อมโยงของกิจกรรมการผลิตต่างๆ ภายในจังหวัดของตนเอง รวมทั้งทราบแนวทางการวิเคราะห์และสามารถพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานให้มีความสามารถมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำไปวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับจังหวัดเพื่อแสดงกิจกรรมการผลิตที่มีศักยภาพของแต่ละจังหวัด โดยผลการวิเคราะห์เศรษฐกิจของทั้ง 7 จังหวัด แสดงได้ดังนี้

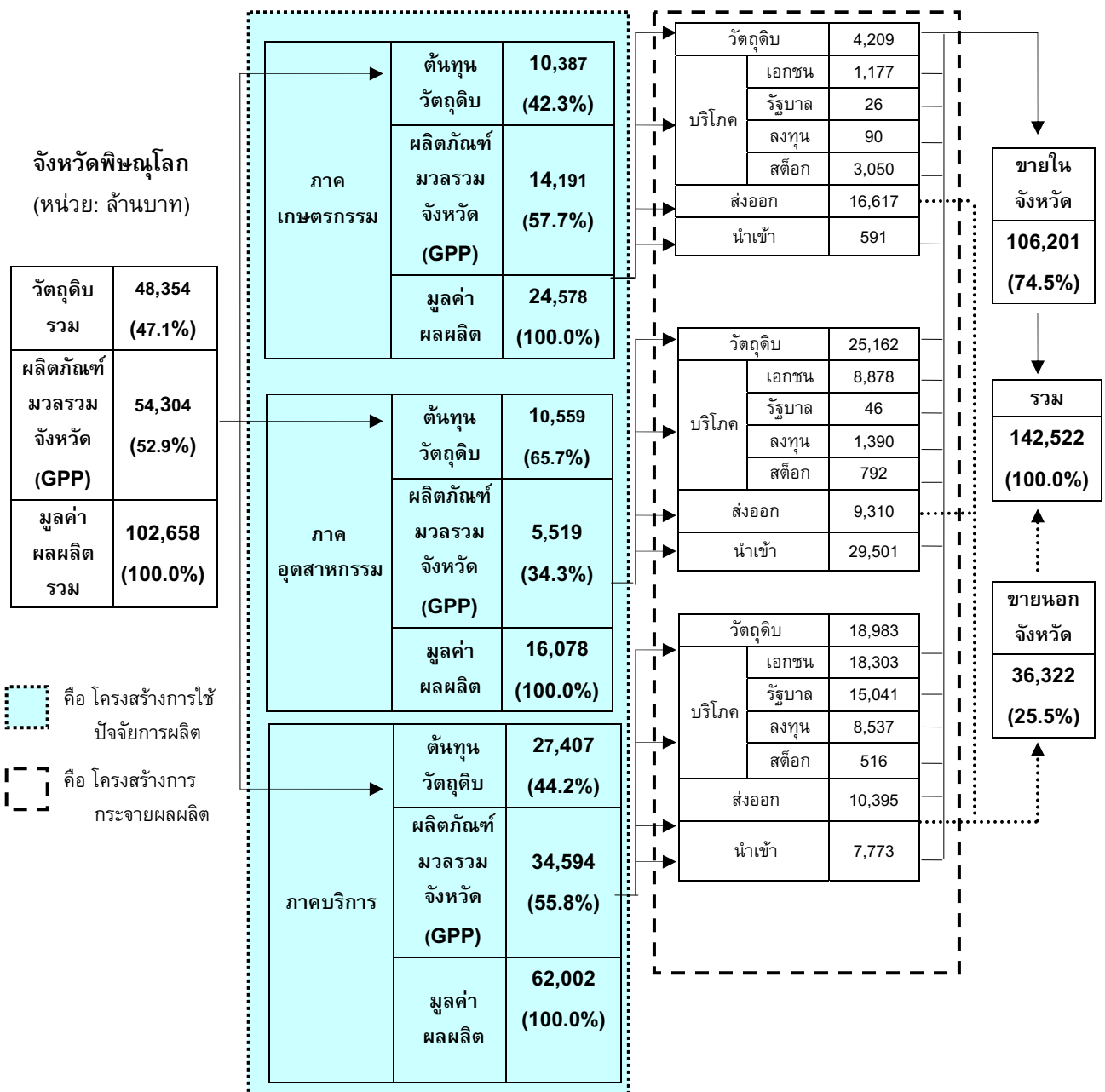
1. ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้า

1.1 จังหวัดพิษณุโลก

การเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดพิษณุโลกใน ปี 2550 จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดพิษณุโลก พบว่าจังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 102,658 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้วัตถุดิบ 48,354 ล้านบาท และมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัด 54,304 ล้านบาท หรือร้อยละ 47.1 และ 52.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดตามลำดับ

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาโดยจำแนกตามภาคการผลิตแล้ว จะพบว่าภาคบริการเป็นภาคที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด เท่ากับ 62,002 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60.4 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรมที่มีมูลค่าเท่ากับ 24,578 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 16,078 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 23.9 และ 15.7 ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตนั้นมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้วัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 42.3 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 57.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบมากกว่า ซึ่งเท่ากับร้อยละ 65.7 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 34.3 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบ

ใกล้เคียงกับภาคเกษตรกรรม คือ ร้อยละ 44.2 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 55.8 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการตามลำดับ ส่วนการกระจายผลผลิตของจังหวัดพิษณุโลกนั้นมีการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบเพื่อบริโภคในภาคเอกชน ภาครัฐบาล หรือแม้แต่การส่งออกและการนำเข้า ซึ่งทำให้จังหวัดพิษณุโลกมีสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัดทั้งสิ้น 142,522 ล้านบาท แบ่งเป็นสินค้าที่ขายภายในจังหวัด 106,201 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 74.5 และสินค้าที่ส่งออกไปขายนอกจังหวัด 36,322 ล้านบาท หรือร้อยละ 25.5 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัดทั้งหมดตามลำดับ (ภาพที่ 1)

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

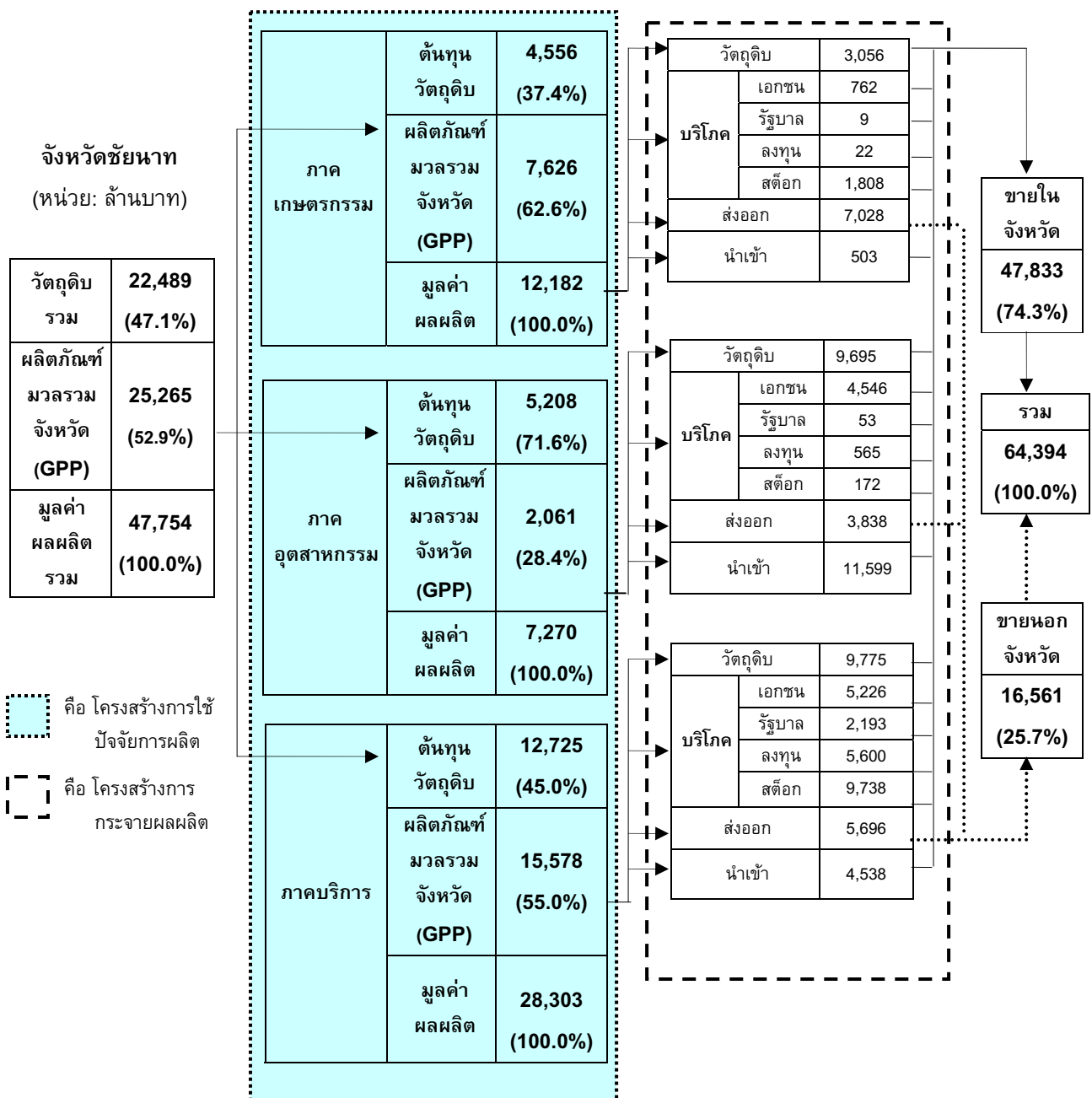
ภาพที่ 1 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพิษณุโลก

1.2 จังหวัดชัยนาท

จังหวัดชัยนาทเป็นจังหวัดที่สามารถผลิตสินค้าและบริการได้เป็นมูลค่าถึง 47,754 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าผลผลิตนี้สามารถแยกเป็นสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้ 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายที่เป็นวัตถุดิบในการผลิต 22,489 ล้านบาท หรือร้อยละ 47.1 อีกส่วนที่เหลือคือร้อยละ 59.6 เป็นมูลค่าเพิ่มภายในจังหวัดหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดชัยนาท หรือ GPP คิดเป็นมูลค่า 25,265 ล้านบาท

มูลค่าผลผลิตรวมของจังหวัดชัยนาทที่เกิดขึ้นแยกออกเป็นมูลค่าผลผลิตจากภาคบริการมากที่สุด 28,303 ล้านบาท โดยร้อยละ 45.0 เป็นสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบและร้อยละ 55.0 เป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาบริการ รองลงมาเป็นผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม มีมูลค่า 12,182 ล้านบาท แยกสัดส่วนออกเป็นต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 37.4 และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดร้อยละ 62.6 ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าผลผลิต 7,270 ล้านบาท และมีสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 71.6 ที่เหลือร้อยละ 28.4 เป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชัยนาทในสาขาอุตสาหกรรม

จากมูลค่าของสินค้าที่มีอยู่ในจังหวัดชัยนาททั้งหมดนี้ สามารถแสดงการเชื่อมโยงในด้านการขายสินค้าให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อ ขายให้ผู้บริโภคทั้งภาคครัวเรือน ภาครัฐบาล การลงทุน และคงเหลือเป็นสต็อกของสินค้า นอกจากนี้ยังมีการส่งออกสินค้าไปนอกจังหวัดชัยนาท รวมทั้งการนำเข้าสินค้าจากนอกจังหวัด ซึ่งโดยสรุปแล้วในภาคเกษตรกรรม พบว่ามีการขายผลผลิตให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเท่ากับ 3,056 ล้านบาท ขายให้ภาคครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 762 และ 9 ล้านบาท นำเข้าสินค้าเกษตรกรรมมาใช้ในจังหวัด 503 ล้านบาท และส่งออกไปนอกจังหวัด 7,028 ล้านบาท ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสามารถขายให้ผู้ผลิตอื่นๆ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ 9,695 ล้านบาท ขายให้ผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 4,546 และ 53 ล้านบาท นำเข้าสินค้าอุตสาหกรรม 11,599 ล้านบาท และส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 3,838 ล้านบาท ภาคบริการมีการให้บริการแก่ผู้ประกอบการภายในจังหวัด 9,775 ล้านบาท ให้บริการแก่ผู้บริโภคและหน่วยงานรัฐ 5,226 และ 2,193 ล้านบาท มีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 4,538 ล้านบาท และมีการให้บริการแก่ผู้บริโภคนอกจังหวัด 5,696 ล้านบาท (ภาพที่ 2)

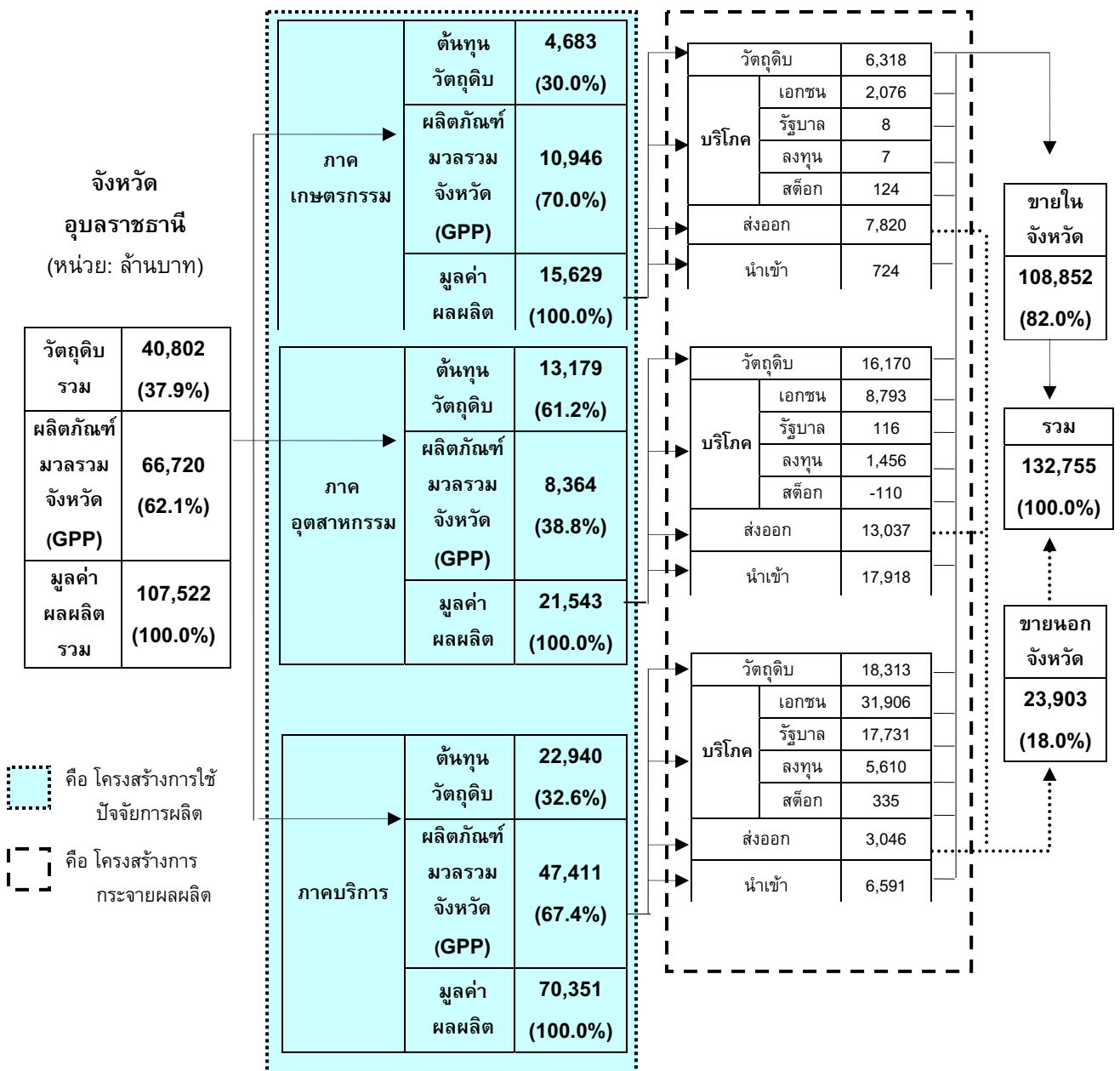
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 2 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดชัยนาท

1.3 จังหวัดอุบลราชธานี

จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดอุบลราชธานี จะเห็นว่ามีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 107,522 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้วัตถุดิบ 40,802 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัด 66,720 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.9 และ 62.1 ของมูลค่าผลผลิตรวมจังหวัดอุบลราชธานีปี 2550 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาแยกตามภาคการผลิตแล้ว พบว่าภาคบริการเป็นภาคที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด 70,351 ล้านบาท หรือร้อยละ 65.4 ของมูลค่าผลผลิตรวมจังหวัดภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรมมีมูลค่าเท่ากับ 15,629 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 21,543 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 14.5 และ 20.0 โดยการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตนั้นมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน ภาคเกษตรกรรมมีการใช้วัตถุดิบร้อยละ 30.0 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 70.0 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบมากกว่า เท่ากับร้อยละ 61.2 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 38.8 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบใกล้เคียงกับภาคเกษตรกรรม คือร้อยละ 32.6 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 67.4 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการตามลำดับ

สำหรับการกระจายสินค้าของทั้ง 3 ภาคการผลิตนั้น พบว่าภาคเกษตรกรรมมีการกระจายผลผลิตเพื่อเป็นวัตถุดิบเท่ากับ 4,683 ล้านบาท เพื่อใช้ในการบริโภคครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 2,076 และ 8 ล้านบาท มีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในจังหวัด 724 ล้านบาท และสามารถส่งออกไปนอกจังหวัดเท่ากับ 7,820 ล้านบาท ภาคอุตสาหกรรมสามารถกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 16,170 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 8,793 และ 116 ล้านบาท นำเข้าสินค้าอุตสาหกรรม 17,918 ล้านบาท และมีการส่งออก 13,037 ล้านบาท ภาคบริการนั้นจังหวัดอุบลราชธานีมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัด 18,313 ล้านบาท เป็นการให้บริการแก่ภาคครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 31,906 และ 17,731 ล้านบาท มีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 6,591 ล้านบาท และให้บริการแก่ผู้บริโภคนอกจังหวัด 3,046 ล้านบาท ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดอุบลราชธานีคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 132,755 ล้านบาท เป็นสินค้าที่ขายภายในจังหวัด 108,852 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 82.0 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขายนอกจังหวัด 23,903 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.0 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัด (ภาพที่ 3)

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

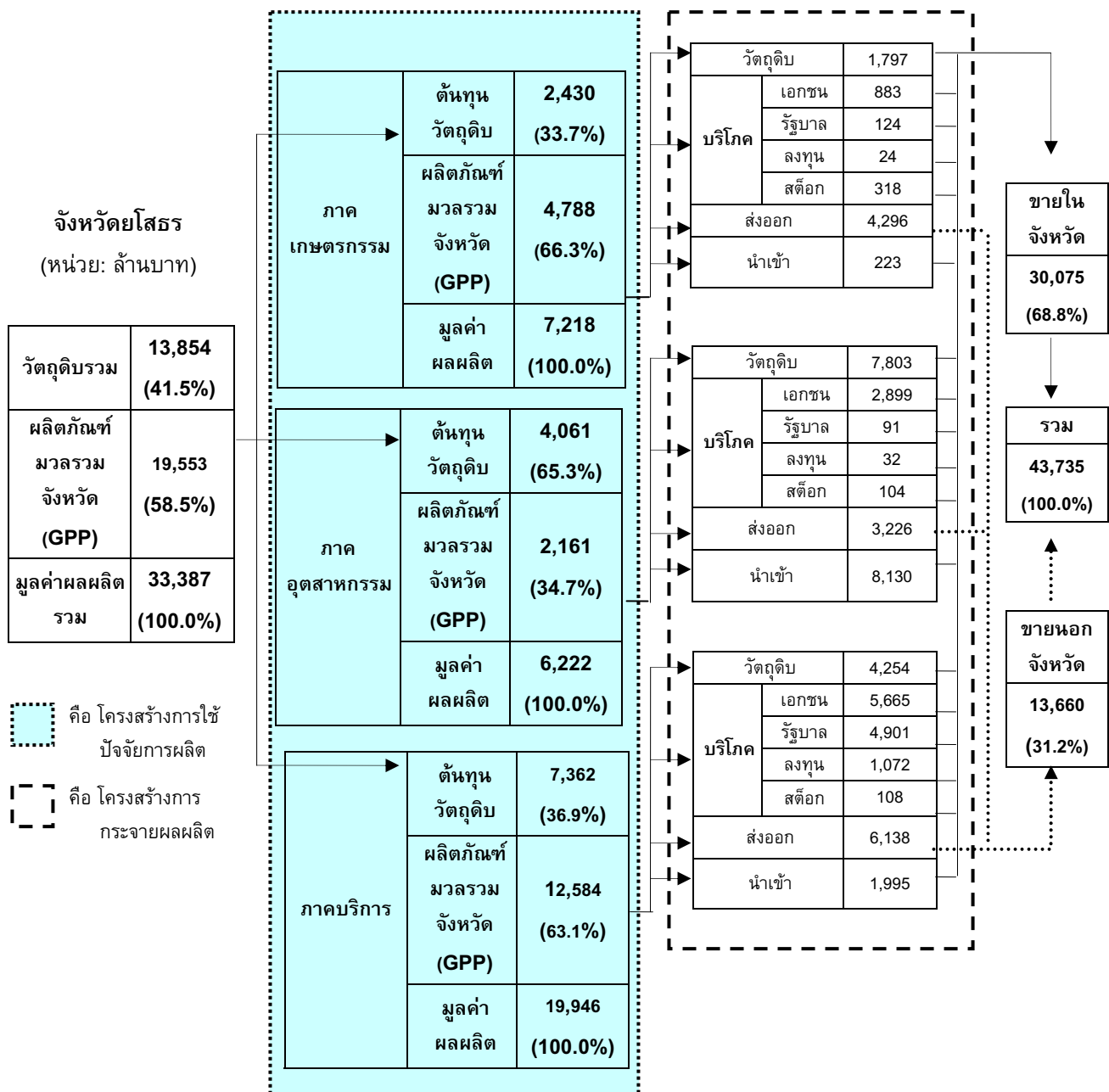
ภาพที่ 3 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี

1.4 จังหวัดยโสธร

จังหวัดยโสธรมีมูลค่าผลผลิตรวมของจังหวัดทั้งสิ้น 33,387 ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นการใช้วัตถุดิบ 13,854 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดยโสธร 19,553 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ 58.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดยโสธรตามลำดับ โดยภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด คือ 19,946 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม 7,218 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 6,222 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 21.6 และ 18.6 ตามลำดับ ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตนั้นมีสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้วัตถุดิบร้อยละ 33.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นร้อยละ 66.3 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบถึงร้อยละ 65.3 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 34.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบ และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 36.9 และ 63.1 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการตามลำดับ

สำหรับการพิจารณาการเชื่อมโยงการกระจายผลผลิตของจังหวัดยโสธรแยกตามภาคการผลิตหลัก พบว่าภาคเกษตรกรรมมีการกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบภายในจังหวัด 1,797 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้บริโภคของภาคครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 883 และ 124 ล้านบาท มีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัด 223 ล้านบาท ในขณะที่สามารถส่งออกสินค้าเกษตรกรรมไปนอกจังหวัด 4,296 ล้านบาท ส่วนสินค้าในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธรที่ผลิตได้สามารถขายเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 7,803 ล้านบาท ขายเพื่อใช้เป็นสินค้าบริโภคของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 2,899 และ 91 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมนั้น จังหวัดยโสธรมีการนำเข้า 8,130 ล้านบาท และส่งออก 3,226 ล้านบาท ภาคบริการของจังหวัดยโสธรมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดเป็นมูลค่า 4,254 ล้านบาท เป็นการให้บริการภาคครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 5,665 และ 4,901 มีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 1,995 ล้านบาท และให้บริการแก่นอกจังหวัดเป็นมูลค่า 6,138 ล้านบาท

ดังนั้นสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดยโสธรจึงคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 43,735 ล้านบาท แบ่งเป็นสินค้าที่ขายภายในจังหวัด 30,075 ล้านบาท หรือร้อยละ 68.8 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขายนอกจังหวัด 13,660 ล้านบาท ร้อยละ 31.2 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัด (ภาพที่ 4)

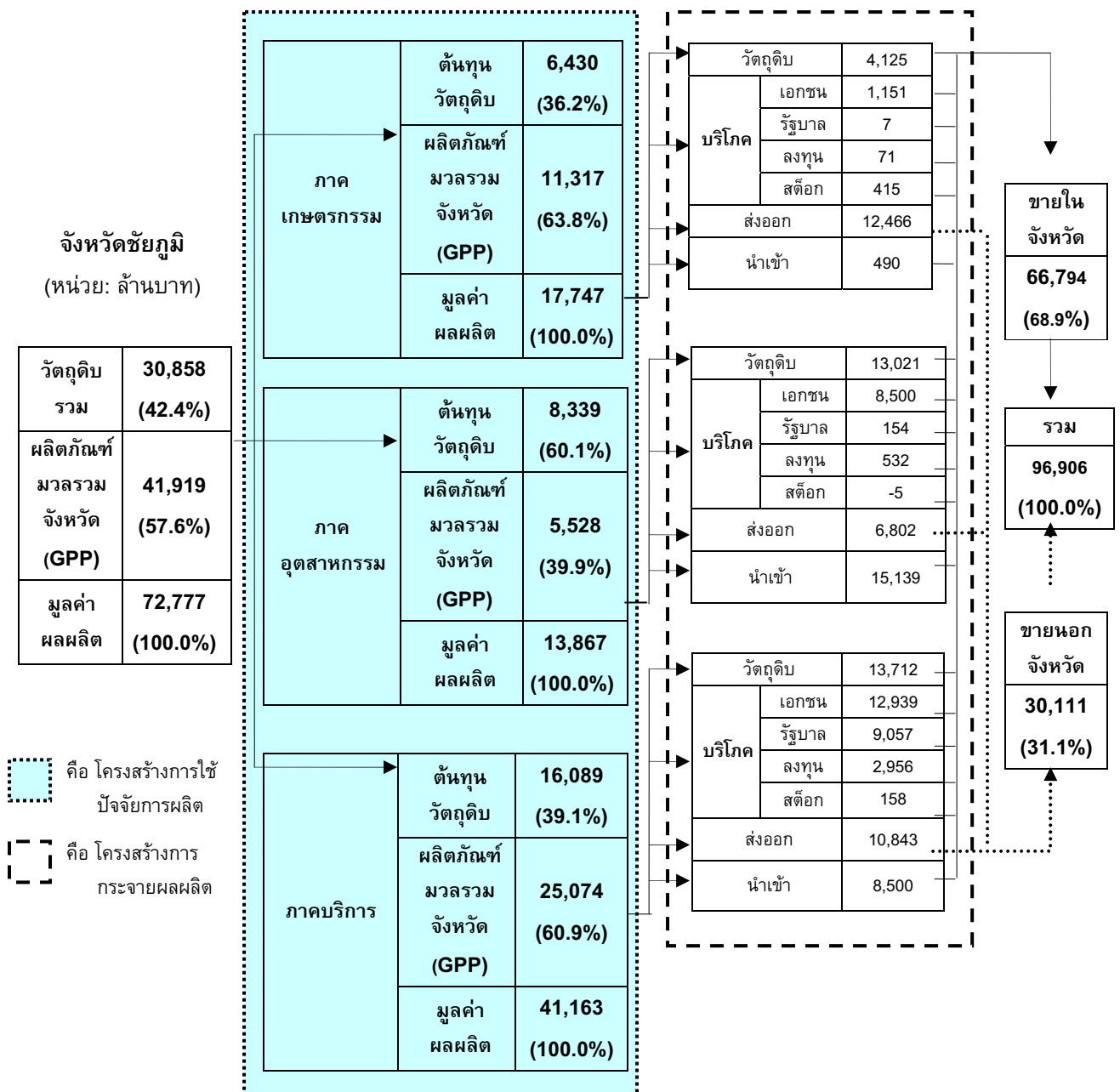
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธรปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดยโสธร

1.5 จังหวัดชัยภูมิ

ภาพรวมของการเชื่อมโยงด้านการผลิตของจังหวัดชัยภูมิในปี 2550 พบว่าจังหวัดชัยภูมิมีมูลค่าผลผลิตที่เกิดขึ้นในจังหวัด 72,777 ล้านบาท ซึ่งแยกเป็นมูลค่าของวัตถุดิบที่ใช้เพื่อการผลิต 30,858 ล้านบาท หรือร้อยละ 42.4 ของมูลค่าผลผลิตทั้งหมด และอีกร้อยละ 57.6 เป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชัยภูมิหรือมูลค่าเพิ่มคิดเป็นมูลค่า 41,919 ล้านบาท นอกจากนั้นผลผลิตที่จังหวัดชัยภูมิผลิตได้ข้างต้น สามารถแยกออกเป็นผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม 17,747 ล้านบาท โดยแยกเป็นมูลค่าของวัตถุดิบในการผลิตร้อยละ 36.2 ที่เหลือร้อยละ 63.8 เป็นสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาเกษตรกรรม สำหรับผลผลิตจากภาคอุตสาหกรรมนั้นมีมูลค่า 13,867 ล้านบาท ซึ่งแยกเป็นต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 60.1 และมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดชัยภูมิสาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 39.9 ของมูลค่าการผลิตในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ส่วนมูลค่าการบริการของจังหวัดชัยภูมิ พบว่ามีมูลค่าสูงที่สุดจากทั้ง 3 ภาคการผลิต มีมูลค่ารวมเท่ากับ 41,163 ล้านบาท ซึ่งแยกออกเป็นสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบและสัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดภาคบริการเท่ากับร้อยละ 39.1 และ 60.9 ตามลำดับ

สำหรับการกระจายหรือการขายสินค้าและบริการให้แก่ผู้บริโภคแต่ละประเภททั้งภายในจังหวัดและภายนอกจังหวัดนั้น พบว่าภาคเกษตรกรรมมีการขายผลผลิตให้แก่ผู้ผลิตในรูปวัตถุดิบ 4,125 ล้านบาท ขายให้ผู้บริโภคในภาคครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 1,151 และ 7 ล้านบาท มีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัด 490 ล้านบาท และส่งออกสินค้าเกษตรกรรมไปนอกจังหวัดได้ 12,466 ล้านบาท ในภาคอุตสาหกรรมนั้นสามารถขายสินค้าให้แก่ภาคธุรกิจเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 13,021 ล้านบาท ขายให้ผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 8,500 และ 154 ล้านบาท นำเข้าสินค้าอุตสาหกรรม 15,139 ล้านบาท และมีการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 6,802 ล้านบาท ส่วนภาคบริการของจังหวัดชัยภูมิ พบว่าเป็นการให้บริการแก่ผู้ผลิต 13,712 ล้านบาท ให้บริการแก่ผู้บริโภคทั้งจากครัวเรือน และหน่วยงานราชการ 12,939 และ 9,057 ล้านบาทตามลำดับ นอกจากนั้นจังหวัดชัยภูมียังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 8,500 ล้านบาท และมีการให้บริการแก่ผู้ผลิตและบริโภคนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 10,843 ล้านบาท (ภาพที่ 5)

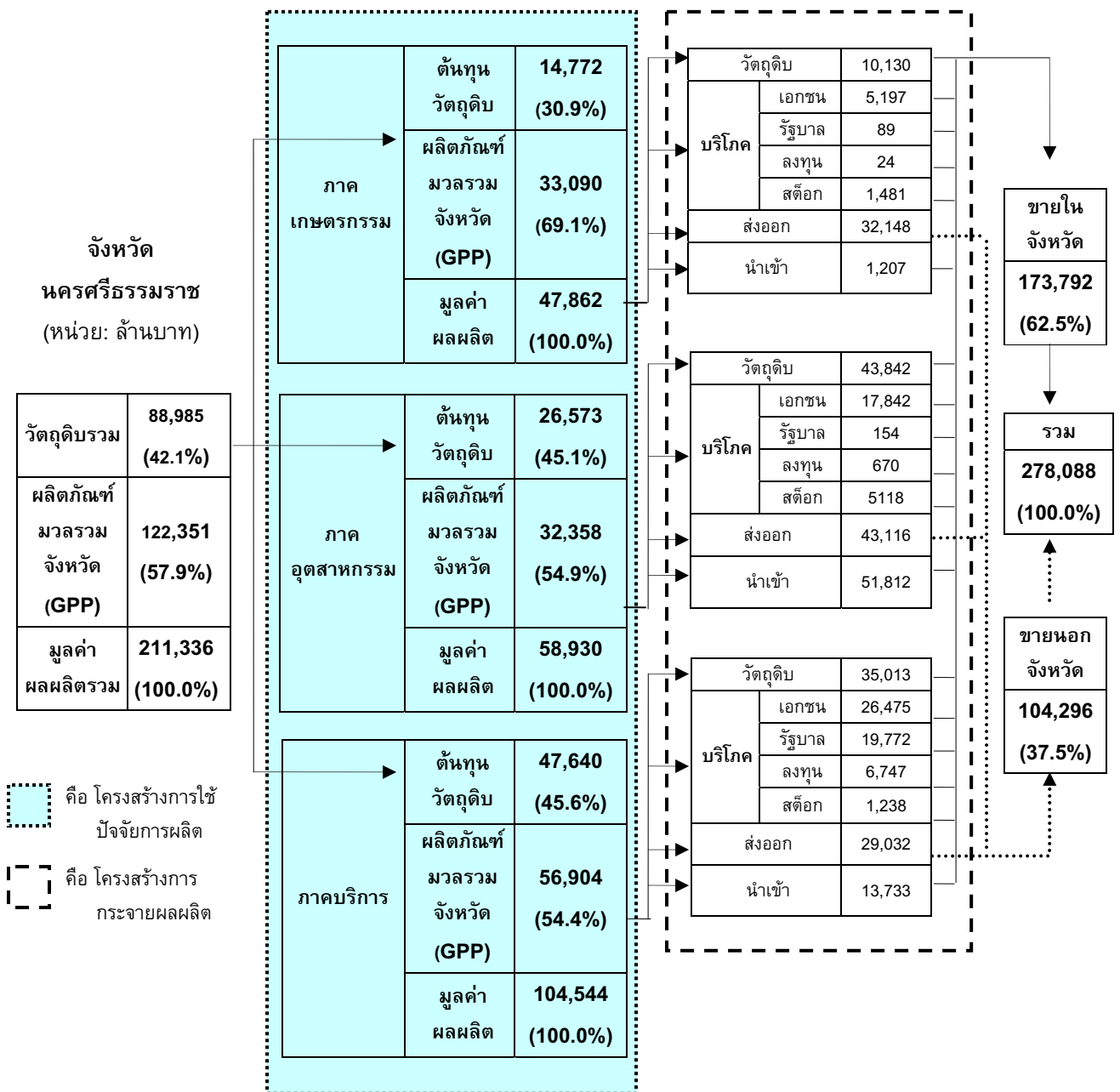
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 5 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดชัยภูมิ

1.6 จังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษาการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2550 โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าจังหวัดมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 211,336 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้วัตถุดิบ 88,985 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดนครศรีธรรมราช 122,351 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 42.1 และ 57.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดนครศรีธรรมราชตามลำดับ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตามภาคการผลิตแล้ว จะพบว่าภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด คือ 104,544 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม 58,930 ล้านบาท และภาคเกษตรกรรม 47,862 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 27.9 และ 22.6 ตามลำดับ ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตมีสัดส่วนที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้วัตถุดิบร้อยละ 30.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นร้อยละ 69.1 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบถึงร้อยละ 45.1 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 54.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบ ร้อยละ 45.6 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 54.4 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการ

สำหรับการพิจารณาการเชื่อมโยงการกระจายผลผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าภาคเกษตรกรรมมีการกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ 10,130 ล้านบาท กระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคของครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 5,197 และ 89 ล้านบาท มีการนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรกรรม 1,207 และ 32,148 ล้านบาทตามลำดับ สินค้าในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ผลิตได้สามารถขายเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 43,842 ล้านบาท ขายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 17,842 และ 154 ล้านบาทนำเข้าและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 51,812 และ 43,116 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 35,013 ล้านบาท เป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน และหน่วยงานราชการ 26,475 และ 19,772 ล้านบาทตามลำดับ มีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 13,733 ล้านบาท และจังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถให้บริการแก่ผู้บริโภคนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 29,032 ล้านบาท ดังนั้นสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 278,088 ล้านบาท แบ่งเป็นสินค้าที่ขายภายในจังหวัด 173,792 ล้านบาท หรือร้อยละ 62.5 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขายนอกจังหวัด 104,296 ล้านบาท หรือร้อยละ 37.5 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัดทั้งหมดตามลำดับ (ภาพที่ 6)

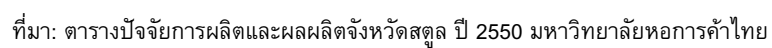
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 6 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.7 จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 47,896 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นมูลค่าการใช้วัตถุดิบ 19,361 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดสตูล 28,535 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 40.4 และ 59.6 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดสตูลตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามภาคการผลิต จะพบว่าภาคเกษตรกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด 23,314 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 48.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคบริการ 14,584 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 9,998 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 30.4 และ 20.9 ตามลำดับ ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตล้วนแล้วแต่มีสัดส่วนที่แตกต่างกัน โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้วัตถุดิบร้อยละ 34.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นร้อยละ 65.5 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบถึงร้อยละ 61.9 และมีมูลค่าเพิ่มเพียงร้อยละ 38.1 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบใกล้เคียงกับภาคเกษตรกรรม คือร้อยละ 35.2 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 64.8 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านการกระจายผลผลิตของจังหวัดสตูลแยกตามประเภทผลผลิตแล้ว พบว่าผลผลิตจากภาคเกษตรกรรมมีการกระจายหรือขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ 4,243 ล้านบาท กระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคของครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 1,066 และ 46 ล้านบาท มีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัดอีก 372 ล้านบาท และส่งออกสินค้าเกษตรกรรมไปนอกจังหวัดได้ถึง 18,092 ล้านบาท สินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูลที่ผลิตขึ้นมา สามารถกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต 11,118 ล้านบาท กระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 4,534 และ 62 ล้านบาท มีการนำเข้าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 12,432 และ 6,846 ล้านบาทตามลำดับ สำหรับการให้บริการของจังหวัดสตูล พบว่ามีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 4,000 ล้านบาท เป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน รัฐบาล 5,531 และ 3,523 ล้านบาทตามลำดับ นอกจากนี้จังหวัดสตูลยังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 3,497 ล้านบาท และภาคบริการในจังหวัดสตูลสามารถให้บริการนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 3,854 ล้านบาท ดังนั้นมูลค่าสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดสตูลจึงเท่ากับ 64,196 ล้านบาท เป็นสินค้าที่ขายภายในจังหวัด 35,404 ล้านบาท ร้อยละ 55.2 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขายนอกจังหวัด 28,792 ล้านบาท ร้อยละ 44.8 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัดตามลำดับ (ภาพที่ 7)

14

2. สรุปโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตต่าง ๆ ของ 7 จังหวัด

จากการวิเคราะห์โครงสร้างด้านการผลิตของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุด คือ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีมูลค่าผลผลิตเท่ากับ 211,336 ล้านบาท รองลงมาเป็นจังหวัดอุบลราชธานี พิษณุโลก ชัยภูมิ สตูล ชัยนาท และยโสธร ตามลำดับ แต่จากการศึกษาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าโครงสร้างของทั้ง 7 จังหวัดแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือทั้ง 7 จังหวัดมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบประมาณร้อยละ 40 และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (GPP) มากกว่าร้อยละ 50 เมื่อเทียบกับมูลค่าผลผลิตรวมของจังหวัด รวมถึงมีมูลค่า GPP ของภาคบริการมากที่สุด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม และสุดท้ายเป็นภาคอุตสาหกรรม แต่ถ้าพิจารณาในด้านของมูลค่าผลผลิต และวัตถุดิบ พบว่าภาคบริการเป็นภาคที่มีมูลค่าผลผลิตและมูลค่าการใช้วัตถุดิบมากที่สุดในหลาย ๆ จังหวัด รองลงมาคืออุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ยกเว้นในจังหวัดสตูลที่มีมูลค่าผลผลิตภาคเกษตรกรรมมากที่สุด ซึ่งรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 1 ถึง 4

ตารางที่ 1 สรุปโครงสร้างการใช้วัตถุดิบ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด และมูลค่าผลผลิตรวม
แยกรายจังหวัด หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	วัตถุดิบรวม	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด	มูลค่าผลผลิตรวม
พิษณุโลก	48,354 (47.1)	54,304 (52.9)	102,658 (100.0)
ชัยนาท	22,489 (47.1)	25,265 (52.9)	47,754 (100.0)
อุบลราชธานี	40,802 (37.9)	66,720 (62.1)	107,522 (100.0)
ยโสธร	13,854 (41.5)	19,553 (58.5)	33,387 (100.0)
ชัยภูมิ	30,858 (42.4)	41,919 (57.6)	72,777 (100.0)
นครราชสีมา	88,985 (42.1)	122,351 (57.9)	211,336 (100.0)
สตูล	19,361 (40.4)	28,535 (59.6)	47,896 (100.0)

หมายเหตุ: () คือ ร้อยละของมูลค่าวัตถุดิบและมูลค่าเพิ่ม (หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัด) ต่อมูลค่าผลผลิตทั้งหมดของแต่ละจังหวัด
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 2 มูลค่าผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550 แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	มูลค่าผลผลิตรวม
พิษณุโลก	24,578	16,078	62,002	102,658
ชัยนาท	12,182	7,270	28,303	47,755
อุบลราชธานี	15,629	21,543	70,351	107,523
ยโสธร	7,218	6,222	19,946	33,386
ชัยภูมิ	17,747	13,867	41,163	72,777
นครศรีธรรมราช	47,862	58,930	104,544	211,336
สตูล	23,314	9,998	14,584	47,896

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 3 มูลค่าการใช้วัตถุดิบเพื่อการผลิตในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550

แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	มูลค่าการใช้วัตถุดิบรวม
พิษณุโลก	10,387	10,559	27,407	48,353
ชัยนาท	4,556	5,208	12,725	22,489
อุบลราชธานี	4,683	13,179	22,940	40,802
ยโสธร	2,430	4,061	7,362	13,853
ชัยภูมิ	6,430	8,339	16,089	30,858
นครศรีธรรมราช	14,772	26,573	47,640	88,985
สตูล	8,044	6,188	5,129	19,361

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดของภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี

2550 แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด
พิษณุโลก	14,191	5,519	34,594	54,304
ชัยนาท	7,626	2,061	15,578	25,265
อุบลราชธานี	10,946	8,364	47,411	66,721
ยโสธร	4,788	2,161	12,584	19,533
ชัยภูมิ	11,317	5,528	25,074	41,919
นครศรีธรรมราช	33,090	32,358	56,904	122,352
สตูล	15,270	3,810	9,456	28,536

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากการศึกษาโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดต่างๆ ข้างต้น ถ้าทำการศึกษารายละเอียดในแต่ละส่วนของมูลค่าผลผลิต การใช้วัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด พบว่าสินค้าและบริการที่มีมูลค่าผลผลิตสูงเป็น 5 อันดับแรกของทั้ง 7 จังหวัด มีความแตกต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือทุกจังหวัดมีกิจกรรมการค้าส่งและ/หรือค้าปลีก และบริการของราชการ อยู่ในลำดับ 1 ถึง 5 ส่วนกิจกรรมอื่นๆ แตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด เช่น จังหวัดชัยนาท อุบลราชธานี และยโสธร มีกิจกรรมทำนา และกิจการโรงสี เป็นกิจกรรมการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าผลผลิตสูง สำหรับจังหวัดนครราชสีมา และสตูล มีกิจกรรมการทำสวนยางพาราเป็นกิจกรรมที่มีมูลค่าผลผลิตสูง ซึ่งรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 กิจกรรมที่มีมูลค่าผลผลิตสูง 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรม
พิษณุโลก	1. การค้าปลีก 2. การทำนา 3. การบริการของอื่นๆ ของราชการ 4. การบริการด้านการศึกษา 5. การบริการด้านสุขภาพ
ชัยนาท	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การทำนา 3. การบริการของราชการ 4. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง 5. การบริการอื่นๆ
อุบลราชธานี	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การบริการของราชการ 3. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ 4. การทำนา 5. ไฟฟ้าและก๊าซ
ยโสธร	1. การบริการราชการ 2. การค้าปลีก 3. โรงสีข้าว และการปั่นแป้งอื่นๆ 4. การทำนา 5. การผลิตเครื่องแต่งกาย
ชัยภูมิ	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การบริการของราชการ 3. การทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) 4. โรงงานทำน้ำตาล 5. ไฟฟ้าและก๊าซ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

จังหวัด	กิจกรรม
นครศรีธรรมราช	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ 3. ไฟฟ้าและก๊าซ 4. การบริการราชการ 5. การทำสวนยางพารา
สตูล	1. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 2. การทำสวนยางพารา 3. ประมงทะเลและชายฝั่ง 4. การบริการราชการ 5. การค้าส่ง ค้าปลีก

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สำหรับรายละเอียดการใช้วัตถุดิบของกิจกรรมในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าภาคเกษตรกรรมในจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร มีการใช้วัตถุดิบไม่แตกต่างกันมากนัก โดยวัตถุดิบที่มีการใช้มากเป็นอันดับ 1 หรือ 2 คือ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง ลำดับต่อมาเป็นน้ำมันปิโตรเลียม การค้าส่ง ค้าปลีก และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ แต่สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล มีการใช้วัตถุดิบสำคัญที่แตกต่างออกไป โดยวัตถุดิบที่มีการใช้มากเป็นอันดับ 1 ของทั้ง 2 จังหวัด คือ อาหารสัตว์ รองลงมาเป็น ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ และน้ำมันปิโตรเลียม

ส่วนรายละเอียดการใช้วัตถุดิบของกิจกรรมในภาคอุตสาหกรรมของ 7 จังหวัด พบว่าจังหวัดชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร มีการใช้วัตถุดิบที่ใกล้เคียงกัน โดยวัตถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดคือ วัตถุดิบที่ได้จากการทำนา (จำพวกข้าวเปลือก) รองลงมาเป็น การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม การค้าส่ง ค้าปลีก และการปั่น ทอ และฟอกย้อม สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล พบว่าวัตถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดคือ ยางพารา ส่วนจังหวัดพิษณุโลกเป็นเหมืองแร่ และจังหวัดชัยภูมิเป็นการค้าส่งค้าปลีก

สุดท้ายการใช้วัตถุดิบของภาคบริการของ 7 จังหวัด พบว่าวัตถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดในจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ และนครศรีธรรมราช คือ ไฟฟ้า และก๊าซ รองลงมาเป็นการค้าส่งค้าปลีก น้ำมันปิโตรเลียม ธนาคาร และการประกันภัย ส่วนจังหวัดสตูลพบว่า วัตถุดิบที่มีการใช้มากที่สุดในจังหวัด คือ ธนาคาร และการประกันภัย รองลงมาเป็นน้ำมันปิโตรเลียม ไฟฟ้า และก๊าซ ซึ่งรายละเอียดอื่นๆ แสดงดังตารางที่ 6 ถึง 8

ตารางที่ 6 วัตถุประสงค์ที่ภาคเกษตรกรรมของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก

จังหวัด	วัตถุประสงค์หรือการบริการที่ใช้
พิษณุโลก	1. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การบริการทางการเกษตร 4. การทำนา 5. การค้าส่งค้าปลีก
ชัยนาท	1. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง 2. การค้าส่ง ค้าปลีก 3. การทำนา 4. การบริการทางการเกษตร 5. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
อุบลราชธานี	1. ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร 2. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง 3. การค้าส่ง ค้าปลีก 4. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 5. ธนาคารและการประกันภัย
ยโสธร	1. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง 2. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ 3. การทำนา 4. การบริการทางการเกษตร 5. ไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข
ชัยภูมิ	1. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การบริการทางการเกษตร 4. การค้าส่ง ค้าปลีก 5. การผลิตอาหารสัตว์
นครศรีธรรมราช	1. การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น) 2. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ 3. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาฆ่าแมลง และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 4. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 5. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
สตูล	1. การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น) 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 4. ประมงทะเลและชายฝั่ง 5. ธนาคารและการประกันภัย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 7 วัตถุประสงค์ที่ภาคอุตสาหกรรมของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก

จังหวัด	วัตถุประสงค์หรือการบริการที่ใช้
พิษณุโลก	1. การทำเหมืองแร่ 2. เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า 3. การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต 4. การค้าส่งค้าปลีก 5. การทำไร่อ้อย
ชัยนาท	1. การทำนา 2. การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม 3. การค้าส่ง ค้าปลีก 4. การปั้น ทอ และฟอกย้อม 5. ไฟฟ้าและก๊าซ
อุบลราชธานี	1. การทำนา 2. การค้าส่ง ค้าปลีก 3. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 4. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ 5. การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม
ยโสธร	1. การทำนา 2. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ 3. การปั้น ทอ และฟอกย้อม 4. การผลิตยานพาหนะ และการซ่อมแซม 5. การค้าปลีก
ชัยภูมิ	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การปั้น ทอ และฟอกย้อม 3. การทำไร่อ้อย 4. การทำนา 5. การทำไร่มันสำปะหลัง
นครศรีธรรมราช	1. การทำสวนยางพารา 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การบริการทางธุรกิจต่างๆ 4. เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า 5. ไฟฟ้าและก๊าซ
สตูล	1. การทำสวนยางพารา 2. การทำสวนปาล์ม 3. ประมงทะเลและชายฝั่ง 4. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 5. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 8 วัตถุประสงค์ที่ภาคบริการของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก

จังหวัด	วัตถุประสงค์หรือการบริการที่ใช้
พิษณุโลก	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 3. การค้าส่งค้าปลีก 4. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 5. ธนาคาร
ชัยนาท	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การค้าส่ง ค้าปลีก 3. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 4. การบริการทางธุรกิจต่างๆ 5. ธนาคารและการประกันภัย
อุบลราชธานี	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การค้าส่ง ค้าปลีก 4. ธนาคารและการประกันภัย 5. การก่อสร้างอาคาร
ยโสธร	1. ธนาคารและการประกันภัย 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. ไฟฟ้าและก๊าซ 4. การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน และเคมีภัณฑ์อื่นๆ 5. การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต
ชัยภูมิ	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การค้าส่ง ค้าปลีก 4. ธนาคารและการประกันภัย 5. การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม
นครศรีธรรมราช	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ 4. การค้าส่ง ค้าปลีก 5. ธนาคารและการประกันภัย
สตูล	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 3. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ 4. เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า 5. การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น ยาหม่อง

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สำหรับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดที่แสดงในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดนั้น แบ่งรายละเอียดเป็น 4 ส่วน คือ 1) เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน 2) ผลตอบแทนการผลิต 3) ค่าเสื่อมราคา 4) ภาษีทางอ้อมสุทธิ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าโครงสร้างการกระจายตัวของแต่ละจังหวัดไม่แตกต่างกัน โดยภาคเกษตรกรรมมีมูลค่าของผลตอบแทนการผลิตมากที่สุด รองลงมาเป็นมูลค่าของเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ต่อมาเป็นค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ส่วนในภาคอุตสาหกรรมก็มีการกระจายตัวเช่นเดียวกับเกษตรกรรม คือ ผลตอบแทนการผลิตมากที่สุด รองลงมาเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ตามลำดับ สำหรับภาคบริการ พบว่าการกระจายตัวแตกต่างจากภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม โดยมูลค่าเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนมากที่สุด รองลงมาเป็นผลตอบแทน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ

3. สรุปโครงสร้างการกระจายสินค้าและบริการของ 7 จังหวัด

หลังจากพิจารณาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตในแต่ละจังหวัดโดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ถ้าพิจารณาในส่วนของการกระจายสินค้าและบริการ หรือการขายสินค้าและบริการในจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีมูลค่าการจำหน่ายสินค้ามากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาเป็น พิษณุโลก อุบลราชธานี ชัยภูมิ ชัยนาท สตูล และยโสธร นอกจากนี้การกระจายสินค้าและบริการที่แสดงไว้ในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดนั้น สามารถแยกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งจากการศึกษาพบว่าทุกจังหวัดมีการขายสินค้าเพื่อบริโภคมากกว่าเพื่อเป็นวัตถุดิบ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวมของ 7 จังหวัด หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	มูลค่าขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าขายสินค้าเพื่อบริโภค	มูลค่าขายรวม
พิษณุโลก	48,354	94,168	142,522
ชัยนาท	22,489	41,906	64,394
อุบลราชธานี	40,802	91,953	132,755
ยโสธร	13,854	29,882	43,735
ชัยภูมิ	30,858	66,048	96,906
นครศรีธรรมราช	88,985	189,103	278,088
สตูล	19,361	44,835	64,196

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากตารางที่ 9 ถ้าแยกรายละเอียดของมูลค่าการขายสินค้าและบริการตามประเภทสินค้าและบริการที่ขาย พบว่าในภาคเกษตรกรรมและภาคบริการ มีการขายสินค้าเพื่อบริโภคมากกว่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบในทุกจังหวัด ส่วนในภาคอุตสาหกรรมนั้น พบว่าจังหวัดที่มีการขายสินค้าเพื่อการบริโภคมากกว่าขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ คือ จังหวัดอุบลราชธานี ชัยภูมิ นครศรีธรรมราช และสตูล แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 มูลค่าการขายสินค้าเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบและเพื่อการบริโภค แยกรายจังหวัด หน่วย: ล้านบาท

จังหวัด	มูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ				มูลค่าการขายสินค้าเพื่อบริโภค			
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	รวม	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	รวม
พิษณุโลก	4,209	25,162	18,983	48,354	20,960	20,416	52,792	94,168
ชัยนาท	3,056	9,695	9,738	22,489	9,629	9,173	23,103	41,905
อุบลราชธานี	6,318	16,170	18,313	40,801	10,035	23,290	58,628	91,953
ยโสธร	1,797	7,803	4,254	13,854	5,645	6,353	17,884	29,882
ชัยภูมิ	4,182	13,085	13,592	30,859	14,435	15,852	35,760	66,047
นครศรีธรรมราช	10,130	43,842	35,013	88,985	38,939	66,900	83,264	189,103
สตูล	4,243	11,118	4,000	19,361	19,442	11,312	14,081	44,835

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณารายละเอียดในส่วนของมูลค่าการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ และเพื่อการบริโภคให้ชัดเจนขึ้นโดยแยกตามประเภทของสินค้าและบริการ พบว่ากิจกรรมการผลิตที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรมมากเป็นอันดับต้นๆ ของจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร และชัยภูมิ คือ กิจกรรมการผลิตด้านการทำนา และโรงสีข้าว สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราช และสตูล พบว่ามีกิจกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นกิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรมากที่สุด

ส่วนกิจกรรมการผลิตที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากเป็น 5 อันดับแรกนั้นมีความแตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด โดยจังหวัดพิษณุโลก และชัยนาท เป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมทำนาคือเป็นกิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากที่สุด จังหวัดอุบลราชธานี และชัยภูมิ มีกิจกรรมการค้าส่งค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากที่สุด ส่วนจังหวัดอื่นๆ ได้แก่ ยโสธร เป็นกิจกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นกิจกรรมการผลิตไฟฟ้าและก๊าซ และจังหวัดสตูล เป็นกิจกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล

สำหรับกิจกรรมการผลิตที่มีการใช้บริการของภาคบริการมากเป็น 5 อันดับแรกนั้น พบว่าแต่ละจังหวัดมีความคล้ายกัน กล่าวคือทุกจังหวัดต้องมีกิจกรรมการค้าส่ง ค้าปลีก หรือไฟฟ้า และก๊าซ อยู่ใน 5 อันดับแรก ส่วนที่เหลือก็แตกต่างกันไปตามแต่ละจังหวัด ดังแสดงในตารางที่ 11 ถึง 13

ตารางที่ 11 กิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรมมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรม
พิษณุโลก	1. การทำนา 2. การผลิตน้ำตาล 3. โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช 4. การเลี้ยงโค และกระบือ 5. ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์
ชัยนาท	1. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง 2. การทำนา 3. การแปรรูปและถนอมอาหาร 4. การทำไร่มันสำปะหลัง 5. การเลี้ยงโคและกระบือ
อุบลราชธานี	1. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ 2. การทำนา 3. ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ 4. ผลิตภัณฑ์ทางเกษตรอื่นๆ และการบริการทางการเกษตร 5. การทำไร่มันสำปะหลัง
ยโสธร	1. โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ 2. การทำนา 3. การทำสวนผลไม้ต่างๆ 4. การทำสวนผัก 5. การบริการราชการ
ชัยภูมิ	1. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ 2. โรงงานทำน้ำตาล 3. การฆ่าสัตว์ 4. การทำไร่มันสำปะหลัง 5. การทำนา
นครศรีธรรมราช	1. การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง 2. โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ 3. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 4. การทำสวนผัก 5. ปศุสัตว์อื่นๆ
สตูล	1. การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง 2. การบรรจุกระป๋อง การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ 3. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 4. การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ 5. ประมงทะเลและชายฝั่ง

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 12 กิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรมที่มีมูลค่าสูง 5 อันดับแรก
พิษณุโลก	1. การทำนา 2. การบริการด้านสุขภาพ 3. การก่อสร้างอาคาร 4. การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต 5. ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ
ชัยนาท	1. การทำนา 2. การบริการของราชการ 3. การก่อสร้างอาคาร 4. การค้าส่ง ค้าปลีก 5. การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม
อุบลราชธานี	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง 3. การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต 4. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ 5. การผลิตยานพาหนะและการซ่อมแซม
ยโสธร	1. การผลิตเครื่องแต่งกาย 2. การก่อสร้างอาคาร 3. การบริการราชการ 4. การค้าปลีก 5. การผลิตยานพาหนะและ การซ่อมแซม
ชัยภูมิ	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. การก่อสร้างอาคาร 3. การบริการของราชการ 4. ไฟฟ้าและก๊าซ 5. การทำไร่อ้อย
นครศรีธรรมราช	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ 3. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 4. การก่อสร้างอาคาร 5. การค้าส่ง ค้าปลีก
สตูล	1. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 2. ประมงทะเลและชายฝั่ง 3. การบรรจุกระป๋อง การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ 4. การก่อสร้างอาคาร 5. การค้าส่ง ค้าปลีก

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตารางที่ 13 กิจกรรมที่มีการใช้บริการจากภาคบริการมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด

จังหวัด	กิจกรรมที่มีมูลค่าสูง 5 อันดับแรก
พิษณุโลก	1. การค้าปลีก 2. ไฟฟ้าและก๊าซ 3. การบริการของอื่นๆ ของราชการ 4. การก่อสร้างอาคาร 5. การค้าส่ง
ชัยนาท	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. ไฟฟ้าและก๊าซ 3. การบริการของราชการ 4. การทำนา 5. การก่อสร้างอาคาร
อุบลราชธานี	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. ไฟฟ้าและก๊าซ 3. บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์โทรเลข 4. การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต 5. การก่อสร้างอื่นๆ ที่มิใช่อาคาร
ยโสธร	1. การค้าปลีก 2. การบริการราชการ 3. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ 4. ไฟฟ้าและก๊าซ 5. การค้าส่ง
ชัยภูมิ	1. การค้าส่ง ค้าปลีก 2. โรงงานทำน้ำตาล 3. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ 4. โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ 5. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
นครศรีธรรมราช	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การค้าส่ง ค้าปลีก 3. การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ 4. การก่อสร้างอาคาร 5. การผลิตซีเมนต์
สตูล	1. ไฟฟ้าและก๊าซ 2. การค้าส่ง ค้าปลีก 3. การบรรจุกระป๋อง การเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ 4. การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง 5. การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

นอกจากนี้ถ้าแยกรายละเอียดในส่วนของการขายสินค้าเพื่อการบริโภค จะพบว่าในภาคเกษตรกรรมของทุกจังหวัดมีมูลค่าการขายสินค้าไปต่างจังหวัดหรือมีการส่งออกต่างจังหวัดมากที่สุด รองลงมาเป็นการขายสินค้าให้กับครัวเรือน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 มูลค่าการขายสินค้าเกษตรกรรมเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พิษณุโลก	ชัยนาท	อุบลราชธานี	ยโสธร	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	สตูล
รายรับการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	1,177	762	2,076	883	1,461	5,197	1,066
รายรับการขายสินค้าให้ภาครัฐ	26	9	8	124	9	89	46
รายรับการเป็นสินค้าทุน	90	22	7	24	71	24	2
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	3,050	1,808	124	318	415	1,481	235
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	117	145	130	539	1,378	5,050	1,277
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	16,500	6,883	7,691	3,757	11,101	27,098	16,815

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สำหรับมูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ชัยภูมิ และสตูล เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมให้กับครัวเรือนมากที่สุด ส่วนจังหวัดยโสธร และนครศรีธรรมราชมีการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปต่างจังหวัดมากที่สุด ซึ่งรายละเอียดอื่นๆ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 มูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พิษณุโลก	ชัยนาท	อุบลราชธานี	ยโสธร	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	สตูล
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	8,878	4,546	8,793	2,899	8,342	17,842	4,422
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	46	53	116	91	194	154	62
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	1,390	565	1,456	32	532	670	179
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	792	172	- 110	104	- 8	5,118	- 196
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	3,649	1,704	5,041	123	1,906	11,226	3,321
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	5,661	2,133	7,995	3,103	4,885	31,890	3,524

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ส่วนมูลค่าการให้บริการเพื่อการบริโภคของภาคครัวเรือน ภาครัฐ การลงทุน สินค้าคงเหลือ การส่งออกต่างประเทศ และการส่งออกต่างจังหวัดของทั้ง 7 จังหวัด พบว่าทุกจังหวัดมีการขายบริการให้กับภาคครัวเรือนมากที่สุด ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 มูลค่าการให้บริการเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	พิษณุโลก	ชัยนาท	อุบลราชธานี	ยโสธร	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	สตูล
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	18,303	9,775	31,906	5,665	12,786	26,475	5,531
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	15,041	5,226	17,731	4,901	9,016	19,772	3,523
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	8,537	2,193	5,610	1,072	2,955	6,747	1,159
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	516	213	335	108	161	1,238	14
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	173	96	219	111	819	2,768	205
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	10,222	5,600	2,827	6,026	10,022	26,264	3,649

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4. สรุปการวิเคราะห์การเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากการวิเคราะห์ดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) พบว่ามีเงื่อนไขในการพิจารณาอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำของจังหวัด นั่นคือกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นน้ำหรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นกิจกรรมการผลิตที่ใช้เป็นวัตถุดิบในกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป และกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายน้ำที่ต้องนำผลผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของตน ซึ่งจากเงื่อนไขข้างต้น พบว่ากิจกรรมการผลิตที่ทำการศึกษจากทั้ง 7 จังหวัดส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการผลิตปลายน้ำ โดยจังหวัดที่มีกิจกรรมที่เป็นปลายน้ำมากที่สุด คือ จังหวัดพิษณุโลก โดยรายละเอียดแสดงในบทที่ 4 และตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนกิจกรรมต้นน้ำและกิจกรรมปลายน้ำ แยกรายจังหวัด

หน่วย: กิจกรรม

จังหวัด	จำนวนกิจกรรมต้นน้ำ	จำนวนกิจกรรมปลายน้ำ	จำนวนกิจกรรมรวม
พิษณุโลก	17	47	64
ชัยนาท	24	40	64
อุบลราชธานี	21	43	64
ยโสธร	23	41	64
ชัยภูมิ	21	43	64
นครศรีธรรมราช	22	42	64
สตูล	21	43	64

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัด ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สารบัญเนื้อหา

	หน้า
บทที่ 1	บทนำ
1.1	หลักการและเหตุผล
1.2	วัตถุประสงค์
1.3	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
1.4	ขอบเขตการศึกษา
1.5	กรอบแนวคิดในการวิจัย
1.6	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
1.7	ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการ
บทที่ 2	ทบทวนวรรณกรรม
2.1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย
2.2	งานวิจัยต่างประเทศ
บทที่ 3	การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด
3.1	กำหนดกิจกรรมการผลิตแต่ละจังหวัด (ขั้นตอนที่ 1)
3.2	การกำหนดจำนวนตัวอย่าง และการออกแบบสอบถาม (ขั้นตอนที่ 2)
3.3	การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 (ขั้นตอนที่ 3)
บทที่ 4	การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจระดับจังหวัด
4.1	การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก
4.2	การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดชัยนาท
4.3	การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี
4.4	การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดยโสธร
4.5	การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดชัยภูมิ
4.6	การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราช
4.7	การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดสตูล

สารบัญเนื้อหา (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด
5.1	สรุปโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตต่างๆ ของ 7 จังหวัด
5.2	สรุปโครงสร้างการกระจายสินค้าและบริการของ 7 จังหวัด
5.3	สรุปการวิเคราะห์การเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ก	คำอธิบายกิจกรรมการผลิต ขนาด 180 กิจกรรม
ภาคผนวก ข	แบบสอบถามโครงการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ปี 2550
ภาคผนวก ค	จำนวนผู้ประกอบการกิจการระดับจังหวัด
ภาคผนวก ง (1)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550
ภาคผนวก ง (2)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550
ภาคผนวก ง (3)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2550
ภาคผนวก ง (4)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดยโสธร ปี 2550
ภาคผนวก ง (5)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยภูมิ ปี 2550
ภาคผนวก ง (6)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราชปี 2550
ภาคผนวก ง (7)	ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดสตูล ปี 2550
ภาคผนวก จ	บทความสำหรับเผยแพร่
ภาคผนวก ฉ	ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ กิจกรรมที่ดำเนินการมา และผลที่ได้รับตลอดโครงการ

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1	รูปแบบทั่วไปของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต 1-3
ตารางที่ 1.2	ระยะเวลาและภาระงานในการดำเนินโครงการ 1-8
ตารางที่ 3.1	กิจกรรมการผลิตจังหวัดพิษณุโลก 3-5
ตารางที่ 3.2	กิจกรรมการผลิตจังหวัดชัยนาท 3-7
ตารางที่ 3.3	กิจกรรมการผลิตจังหวัดอุบลราชธานี 3-9
ตารางที่ 3.4	กิจกรรมการผลิตจังหวัดยโสธร 3-12
ตารางที่ 3.5	กิจกรรมการผลิตจังหวัดชัยภูมิ 3-14
ตารางที่ 3.6	กิจกรรมการผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราช 3-16
ตารางที่ 3.7	กิจกรรมการผลิตจังหวัดสตูล 3-19
ตารางที่ 3.8	การกระจายตัวอย่างในการสำรวจภาคสนาม 3-21
ตารางที่ 3.9	การกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวร 3-25
ตารางที่ 4.1	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวม ของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดพิษณุโลก 4-4
ตารางที่ 4.2	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม 4-6
ตารางที่ 4.3	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม 4-7
ตารางที่ 4.4	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม 4-8
ตารางที่ 4.5	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม 4-9
ตารางที่ 4.6	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการซีเมนต์และคอนกรีตในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม 4-10
ตารางที่ 4.7	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าปลีกในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม 4-11
ตารางที่ 4.8	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่า การขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดพิษณุโลก 4-13
ตารางที่ 4.9	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดพิษณุโลก 4-15

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.10	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-17
ตารางที่ 4.11	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-18
ตารางที่ 4.12	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทการให้บริการ แก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-19
ตารางที่ 4.13	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-20
ตารางที่ 4.14	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการการผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์ อื่นๆ ของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-22
ตารางที่ 4.15	มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าปลีกของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-23
ตารางที่ 4.16	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด พิษณุโลก	4-24
ตารางที่ 4.17	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรม ต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดชัยนาท	4-28
ตารางที่ 4.18	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-30
ตารางที่ 4.19	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-31
ตารางที่ 4.20	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-32
ตารางที่ 4.21	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-33
ตารางที่ 4.22	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งในจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-34
ตารางที่ 4.23	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-35

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.24	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดชัยนาท	4-37
ตารางที่ 4.25	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดชัยนาท	4-39
ตารางที่ 4.26	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-41
ตารางที่ 4.27	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-42
ตารางที่ 4.28	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทการให้บริการ แก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-43
ตารางที่ 4.29	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-45
ตารางที่ 4.30	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-46
ตารางที่ 4.31	มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-47
ตารางที่ 4.32	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดชัยนาท	4-48
ตารางที่ 4.33	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดอุบลราชธานี	4-53
ตารางที่ 4.34	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-55
ตารางที่ 4.35	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-56
ตารางที่ 4.36	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-57
ตารางที่ 4.37	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-58
ตารางที่ 4.38	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-59

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.39	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-60
ตารางที่ 4.40	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่า การขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดอุบลราชธานี	4-62
ตารางที่ 4.41	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดอุบลราชธานี	4-64
ตารางที่ 4.42	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-66
ตารางที่ 4.43	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-67
ตารางที่ 4.44	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทการให้บริการ แก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการแก่ผู้บริโภค	4-68
ตารางที่ 4.45	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-69
ตารางที่ 4.46	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-70
ตารางที่ 4.47	มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วน อื่นๆ	4-72
ตารางที่ 4.48	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด อุบลราชธานี	4-73
ตารางที่ 4.49	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรม ต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดยโสธร	4-78
ตารางที่ 4.50	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-80
ตารางที่ 4.51	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-81

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.52	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-82
ตารางที่ 4.53	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-83
ตารางที่ 4.54	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆในจังหวัด ยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-84
ตารางที่ 4.55	มูลค่าผลผลิตรวมของการบริการราชการในจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-85
ตารางที่ 4.56	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่า การขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดยโสธร	4-87
ตารางที่ 4.57	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดยโสธร	4-89
ตารางที่ 4.58	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-91
ตารางที่ 4.59	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-92
ตารางที่ 4.60	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทการให้บริการ แก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการแก่ผู้บริโภค	4-93
ตารางที่ 4.61	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-94
ตารางที่ 4.62	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ ของจังหวัด ยโสธร แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-95
ตารางที่ 4.63	มูลค่าการให้บริการของการบริการราชการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-96
ตารางที่ 4.64	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดยโสธร	4-98
ตารางที่ 4.65	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรม ต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดชัยภูมิ	4-102
ตารางที่ 4.66	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-104

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.67	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-105
ตารางที่ 4.68	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-106
ตารางที่ 4.69	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ในจังหวัด ชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-107
ตารางที่ 4.70	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงงานทำน้ำตาลในจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-108
ตารางที่ 4.71	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-109
ตารางที่ 4.72	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่า การขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดชัยภูมิ	4-111
ตารางที่ 4.73	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดชัยภูมิ	4-113
ตารางที่ 4.74	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-115
ตารางที่ 4.75	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-116
ตารางที่ 4.76	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทการให้บริการ แก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-117
ตารางที่ 4.77	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-118
ตารางที่ 4.78	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำน้ำตาลของจังหวัด ชัยภูมิ แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-119
ตารางที่ 4.79	มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-120
ตารางที่ 4.80	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดชัยภูมิ	4-122

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.81	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่าง ๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-127
ตารางที่ 4.82	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-129
ตารางที่ 4.83	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-130
ตารางที่ 4.84	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-131
ตารางที่ 4.85	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-132
ตารางที่ 4.86	มูลค่าผลผลิตรวมของการขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-133
ตารางที่ 4.87	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-135
ตารางที่ 4.88	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-137
ตารางที่ 4.89	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-139
ตารางที่ 4.90	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-141
ตารางที่ 4.91	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-142
ตารางที่ 4.92	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการแก่ผู้บริโภค	4-143
ตารางที่ 4.93	มูลค่าการขายสินค้าจากการทำสวนยางพาราของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-144

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.94	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติของ จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-145
ตารางที่ 4.95	มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วน อื่นๆ	4-146
ตารางที่ 4.96	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด นครศรีธรรมราช	4-148
ตารางที่ 4.97	มูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรม ต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดสตูล	4-153
ตารางที่ 4.98	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-155
ตารางที่ 4.99	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-156
ตารางที่ 4.100	มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-157
ตารางที่ 4.101	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-158
ตารางที่ 4.102	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการบรรจุกระป๋องและเก็บรักษาอาหารประเภท ปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ในจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิต ขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-160
ตารางที่ 4.103	มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าปลีกในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม	4-161
ตารางที่ 4.104	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่า การขายรวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดสตูล	4-163
ตารางที่ 4.105	มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดสตูล	4-165
ตารางที่ 4.106	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-167

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.107	มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-168
ตารางที่ 4.108	มูลค่าการให้บริการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทการให้บริการ แก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-169
ตารางที่ 4.109	มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-170
ตารางที่ 4.110	มูลค่าการขายสินค้าบรรจุกระป๋องและการเก็บรักษาอาหารประเภทปลา ของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค	4-171
ตารางที่ 4.111	มูลค่าการให้บริการของกิจการบริการราชการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ	4-172
ตารางที่ 4.112	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดสตูล	4-173
ตารางที่ 5.1	สรุปโครงสร้างการใช้วัตถุดิบ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด และมูลค่าผลผลิตรวม แยกรายจังหวัด	5-1
ตารางที่ 5.2	มูลค่าผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550 แยกรายจังหวัด	5-2
ตารางที่ 5.3	มูลค่าการใช้วัตถุดิบเพื่อการผลิตในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550 แยกรายจังหวัด	5-2
ตารางที่ 5.4	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดของภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ปี 2550 แยกรายจังหวัด	5-2
ตารางที่ 5.5	กิจกรรมที่มีมูลค่าผลผลิตสูง 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด	5-3
ตารางที่ 5.6	วัตถุดิบที่ภาคเกษตรกรรมของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก	5-5
ตารางที่ 5.7	วัตถุดิบที่ภาคอุตสาหกรรมของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก	5-6
ตารางที่ 5.8	วัตถุดิบที่ภาคบริการของทั้ง 7 จังหวัดใช้มากเป็น 5 อันดับแรก	5-7
ตารางที่ 5.9	มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวมของ 7 จังหวัด	5-8
ตารางที่ 5.10	มูลค่าการขายสินค้าเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และเพื่อการบริโภค แยกรายจังหวัด	5-9

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 5.11	กิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรมมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด	5-10
ตารางที่ 5.12	กิจกรรมที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาคอุตสาหกรรมมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด	5-11
ตารางที่ 5.13	กิจกรรมที่มีการใช้บริการจากภาคบริการมากเป็น 5 อันดับแรก แยกรายจังหวัด	5-12
ตารางที่ 5.14	มูลค่าการขายสินค้าเกษตรกรรมเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด	5-13
ตารางที่ 5.15	มูลค่าการขายสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด	5-14
ตารางที่ 5.16	มูลค่าการให้บริการเพื่อการบริโภคประเภทต่างๆ แยกรายจังหวัด	5-14
ตารางที่ 5.17	จำนวนกิจกรรมต้นน้ำและกิจกรรมปลายน้ำ แยกรายจังหวัด	5-15

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	1-6
ภาพที่ 3.1	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี 14 มีนาคม 2551	3-2
ภาพที่ 3.2	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดชัยภูมิ 17 มีนาคม 2551	3-2
ภาพที่ 3.3	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดชัยนาท 9 เมษายน 2551	3-2
ภาพที่ 3.4	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดสตูล 17 เมษายน 2551	3-3
ภาพที่ 3.5	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช 18 เมษายน 2551	3-3
ภาพที่ 3.6	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดพิษณุโลก 24 เมษายน 2551	3-3
ภาพที่ 3.7	การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน จังหวัดยโสธร 6 พฤษภาคม 2551	3-4
ภาพที่ 3.8	ขั้นตอนการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดปี 2550	3-43
ภาพที่ 4.1	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพิษณุโลก	4-3
ภาพที่ 4.2	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำนา ในจังหวัดพิษณุโลก	4-10
ภาพที่ 4.3	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการซีเมนต์ และคอนกรีตในจังหวัดพิษณุโลก	4-11
ภาพที่ 4.4	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าปลีก ในจังหวัดพิษณุโลก	4-12
ภาพที่ 4.5	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-21
ภาพที่ 4.6	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการการผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-22
ภาพที่ 4.7	โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าปลีกของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-23

สารบัญภาพ (ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 4.8	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดชัยนาท	4-27
ภาพที่ 4.9	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำนา ในจังหวัดชัยนาท	4-34
ภาพที่ 4.10	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการโรงสีข้าว ในจังหวัดชัยนาท	4-35
ภาพที่ 4.11	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่ง ค้าปลีกในจังหวัดชัยนาท	4-36
ภาพที่ 4.12	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-45
ภาพที่ 4.13	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแปง ของจังหวัดชัยนาทแบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-46
ภาพที่ 4.14	โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-47
ภาพที่ 4.15	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี	4-52
ภาพที่ 4.16	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำนา ในจังหวัดอุบลราชธานี	4-59
ภาพที่ 4.17	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการโรงสี ข้าวและโรงงานทำแปงอื่นๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี	4-60
ภาพที่ 4.18	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่ง ค้าปลีกในจังหวัดอุบลราชธานี	4-61
ภาพที่ 4.19	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-70
ภาพที่ 4.20	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแปงอื่นๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-71
ภาพที่ 4.21	โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าปลีกของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-72
ภาพที่ 4.22	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดยโสธร	4-76
ภาพที่ 4.23	โครงสร้างการใช้จ่ายการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำนา ในจังหวัดยโสธร	4-84

สารบัญภาพ (ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 4.24	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของโรงสีข้าวและการปันแบ่งอื่นๆ ในจังหวัดยโสธร	4-85
ภาพที่ 4.25	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการบริการราชการในจังหวัดยโสธร	4-86
ภาพที่ 4.26	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-95
ภาพที่ 4.27	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการโรงสีข้าว และการปันแบ่งอื่นๆ ของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-96
ภาพที่ 4.28	โครงสร้างการให้บริการของการบริการราชการของจังหวัดยโสธร แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-97
ภาพที่ 4.29	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดชัยภูมิ	4-101
ภาพที่ 4.30	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ในจังหวัดชัยภูมิ	4-108
ภาพที่ 4.31	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของโรงงานทำน้ำตาลในจังหวัดชัยภูมิ	4-109
ภาพที่ 4.32	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดชัยภูมิ	4-110
ภาพที่ 4.33	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการทำสวนผลไม้ (มะม่วง กล้วยน้ำว้า) ของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-118
ภาพที่ 4.34	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการโรงงานทำน้ำตาลของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-120
ภาพที่ 4.35	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-121
ภาพที่ 4.36	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-126
ภาพที่ 4.37	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำสวนยางพาราในจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-133
ภาพที่ 4.38	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติในจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-134

สารบัญภาพ (ต่อ)

		หน้า
ภาพที่ 4.39	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่ง ค้าปลีกในจังหวัดนครศรีธรรมราช	4-135
ภาพที่ 4.40	โครงสร้างการขายสินค้าจากการทำสวนยางพาราของจังหวัด นครศรีธรรมราชแบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-144
ภาพที่ 4.41	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-145
ภาพที่ 4.42	โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าส่งค้าปลีกของจังหวัด นครศรีธรรมราชแบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-147
ภาพที่ 4.43	สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล	4-152
ภาพที่ 4.44	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการเพาะเลี้ยง กุ้งทะเลในจังหวัดสตูล	4-159
ภาพที่ 4.45	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการบรรจุ กระป๋องและเก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ในจังหวัดสตูล	4-161
ภาพที่ 4.46	โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการบริการ ราชการ ในจังหวัดสตูล	4-162
ภาพที่ 4.47	โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-170
ภาพที่ 4.48	โครงสร้างการขายสินค้าสินค้าบรรจุกระป๋องและการเก็บรักษาอาหาร ประเภทปลาของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-171
ภาพที่ 4.49	โครงสร้างการให้บริการของกิจการบริการราชการของจังหวัดสตูล แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ	4-172

บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการบริหารราชการของประเทศไทยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้การบริหารจังหวัดมีประสิทธิภาพ ตรงตามข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดให้แต่ละจังหวัดเป็นผู้ตั้งงบประมาณ เพื่อใช้จ่ายในการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ส่งผลให้จังหวัดต่างๆ ต้องมีการวางแผนการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับลักษณะและข้อจำกัดของแต่ละจังหวัดได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนการวางแผนจึงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการจัดทำแผนดังกล่าว ซึ่งบางจังหวัดก็ยังคงขาดข้อมูลที่ชัดเจน รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ที่สามารถสะท้อนศักยภาพและปัญหาของจังหวัดตนเองได้อย่างถูกต้อง ทำให้แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้มีความผิดพลาดไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

โครงการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัดจึงเกิดขึ้น ซึ่งผลที่ได้รับจากโครงการนั้นทำให้จังหวัดมีฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจในเชิงลึก ทราบศักยภาพและการเชื่อมโยงของกิจกรรมการผลิตต่างๆ รวมทั้งทราบแนวทางการวิเคราะห์และสามารถพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานให้มีความสามารถมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) สร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดยโสธร ชัยภูมิ พิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช และสตูล ปี 2550
- 2) เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด และการเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมต้นน้ำ และปลายน้ำในจังหวัด
- 3) เพื่อวิเคราะห์การเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของกิจกรรมต่างๆ (Value Chain) ในจังหวัด
- 4) เพื่อช่วยบุคลากรของจังหวัดพัฒนาข้อมูลในการวางแผนจังหวัดได้อย่างถูกต้อง
- 5) มีโปรแกรมระบบข้อมูลของจังหวัดเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยเป็นโปรแกรมที่ทุกจังหวัดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

1.3 สิ่งที่เราคาดว่าจะได้รับ

ทำให้แต่ละจังหวัดที่ศึกษามีข้อมูลประกอบการตัดสินใจกำหนดทิศทางการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจระดับจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับเงื่อนไข ข้อจำกัด ศักยภาพ และโอกาสของแต่ละจังหวัด รวมทั้งมีโปรแกรมระบบข้อมูลในทุกๆ จังหวัดสามารถนำไปใช้บรรจุข้อมูลของจังหวัดตนเอง และแต่ละจังหวัดสามารถนำข้อมูลนั้นไปประกอบการตัดสินใจกำหนดทิศทางการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจระดับจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 ที่สามารถแสดงโครงสร้างการใช้ปัจจัยในการผลิตและการขายผลผลิตหรือบริการของแต่ละกิจกรรมในจังหวัดได้ ซึ่งจังหวัดที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มี 7 จังหวัดด้วยกัน คือ

- 1) จังหวัดยโสธร
- 2) จังหวัดชัยภูมิ
- 3) จังหวัดพิษณุโลก
- 4) จังหวัดชัยนาท
- 5) จังหวัดอุบลราชธานี
- 6) จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 7) จังหวัดสตูล

ในแต่ละจังหวัดจะประกอบด้วยกิจกรรมการผลิต 64 กิจกรรมด้วยกัน ซึ่งทั้ง 64 กิจกรรมนี้จะมีทั้งกิจกรรมที่เหมือนกันและแตกต่างกันในแต่ละจังหวัด ขึ้นอยู่กับว่าจังหวัดนั้นๆ มีลักษณะกิจกรรมการผลิตที่สำคัญเป็นกิจกรรมใด (รายละเอียดอยู่ในบทที่ 3)

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการดำเนินงานโครงการศึกษาการเชื่อมโยงปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ (ภาพที่ 1.1)

- ขั้นตอนที่ 1 การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550
- ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำโปรแกรมระบบข้อมูลของจังหวัด
- ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ

ขั้นตอนที่ 1 การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550

การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดนั้น มีพื้นฐานแนวคิดในการคำนวณเดียวกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศ โดยตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตหรือตาราง I/O (Input Output Table) เป็นตารางที่สร้างขึ้นเพื่อวัดและแสดงกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ โดยการแบ่งกลุ่มกิจกรรมเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ตามประเภทสาขาการผลิต (Sector or Industry) เช่น เกษตร เหมืองแร่ อุตสาหกรรม ขนส่ง ก่อสร้าง บริการ และอื่นๆ ซึ่งถ้าหากตั้งข้อสมมติเพิ่มเติมว่าแต่ละสาขานั้นผลิตสินค้าประเภทเดียว และมีกระบวนการผลิตอย่างเดียวแล้ว แนวคิดนี้ก็สามารถนำมาใช้จัดสร้างตารางแสดงความสัมพันธ์ของการผลิตและการแจกแจงผลผลิตของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจของประเทศหรือของจังหวัดในช่วงระยะหนึ่งได้อย่างเป็นระบบและชัดเจนมากขึ้น กล่าวคือในระบบเศรษฐกิจนั้นสาขาการผลิตแต่ละสาขาจะต้องใช้ปัจจัยการผลิต (Inputs) อะไรบ้าง เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าต่างๆ เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เป็นต้น และขณะเดียวกันเมื่อแต่ละสาขาการผลิตผลิตสินค้านั้นออกมาแล้วก็จะขายสินค้าที่ผลิตได้ (Output) ให้กับสาขาการผลิตอื่นๆ เพื่อใช้เป็นปัจจัยการผลิตต่อไปและยังขายให้กับครัวเรือน รัฐบาล ธุรกิจ หรือต่างประเทศ หรือเป็นสต็อก กล่าวได้ว่าตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตได้แสดงให้เห็นการหมุนเวียน (Flow) ของสินค้าและบริการระหว่างสาขา (Sectors) ต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจในช่วงเวลาที่แน่นอน (โดยปกติกำหนดระยะเวลา 1 ปี) โดยทางด้านแนวนตั้ง (Column) ของตารางได้แสดงถึงโครงสร้างการผลิต (Input Structure) และทางด้านแนวนอน (Row) ได้แสดงถึงการแจกแจงผลผลิต (Output Distribution) ของแต่ละสาขาการผลิตในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งบางครั้งตาราง Input Output มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Inter-Industrial Relations Table รูปแบบทั่วไปของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตสามารถแสดงได้ ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 รูปแบบทั่วไปของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

		Producers					Final Demand					Total Output
		X ₁	X ₂	X ₃		X _j	C	I	G	X	M	
Producers	X ₁	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃		X _{1j}	C ₁	I ₁	G ₁	X ₁	M ₁	X ₁
	X ₂	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃		X _{2j}	C ₂	I ₂	G ₂	X ₂	M ₂	X ₂
	...											
	...											
	X _i	X _{i1}	X _{i2}	X _{i3}		X _{ij}	C _i	I _i	G _i	X _i	M _i	X _i
Value Added		V ₁	V ₂	V ₃		V _j	GROSS NATIONAL PRODUCT					
Total input		X ₁	X ₂	X ₃		X _j						

ที่มา: อัคร พิศาลวานิช “องค์ความรู้รายได้ประชาชาติของไทย” 2549

จากตารางข้างต้น ทางด้านแนวนอน (Row) ได้แสดงการแจกแจงผลผลิตของสินค้าในแต่ละสาขาการผลิต คือขายให้กับสาขาหรืออุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อใช้เป็นปัจจัยหรือปัจจัยการผลิต การผลิตขั้นกลาง (Intermediate Demand) และความต้องการขั้นสุดท้าย (Final Demand) ซึ่งประกอบด้วยการบริโภคของครัวเรือน และการบริโภคของรัฐบาล การสะสมทุน สต็อก (Increase in Stock) ส่งออก (Export) ในขณะที่ทางด้านแนวตั้ง (Column) ได้แสดงโครงสร้างการผลิตของแต่ละอุตสาหกรรมว่าต้องใช้ปัจจัยการผลิตอะไรบ้าง ซึ่งได้แก่วัตถุดิบต่างๆ (ซึ่งอยู่ในส่วนของ Intermediate Demand) และปัจจัยการผลิตขั้นต้น (Primary Input) ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้างแรงงาน (Wages and Salaries) ส่วนเกินของการประกอบการ (Operating Surplus) ซึ่งประกอบด้วยกำไร (Profit) ค่าเช่าที่ดิน (Rent) และดอกเบี้ย (Interest) ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) ภาษีทางอ้อมสุทธิ (Indirect Taxes minus Subsidies) และเมื่อรวมราคาสินค้านำเข้า (Import goods) มาบันทึกไว้ในตารางแล้ว ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจะแสดงภาวะของ demand และ supply ของสินค้าในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งก็คือภาวะดุลยภาพทั่วไปของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (General Equilibrium in The Opened Economics) และจากตารางจะแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยการผลิต (input) จะเท่ากับผลผลิต (output) ด้วยเสมอ

สำหรับการคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด (Provincial I/O Table) จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประกอบหลายด้าน เนื่องจากเป็นตารางที่ยังไม่มีการคำนวณไว้ก่อนหน้านี้ ดังนั้นเพื่อให้ตาราง I/O ระดับจังหวัดนี้เป็นตารางที่สามารถสะท้อนภาพเศรษฐกิจของจังหวัดได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด จึงจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ประกอบการในจังหวัดและข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยรายละเอียดในส่วนนี้ได้แสดงไว้แล้วในบทที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำโปรแกรมระบบข้อมูลของจังหวัด

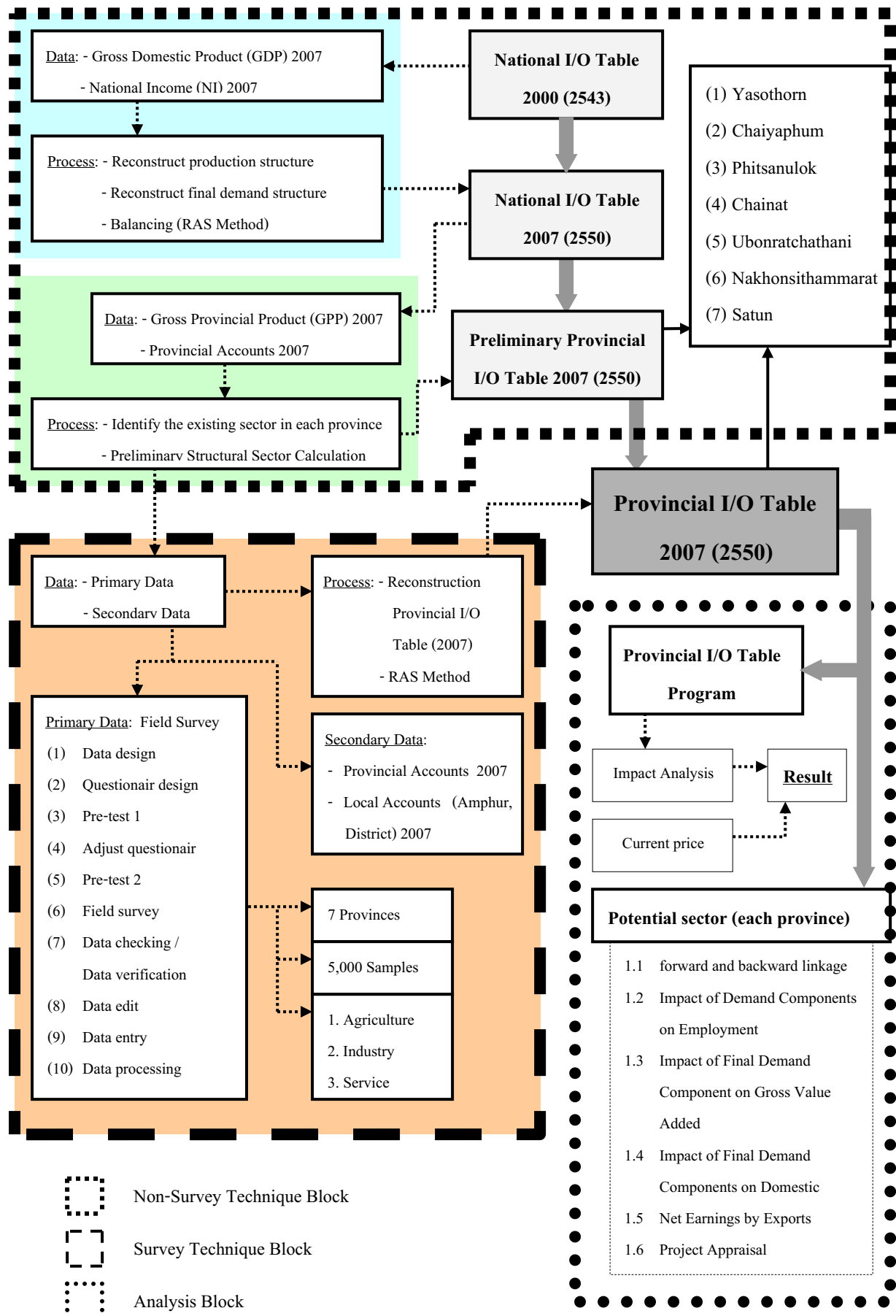
การจัดทำโปรแกรมระบบข้อมูลของจังหวัด หรือ Provincial Input Output Table Program เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆ ต่อภาวะเศรษฐกิจภายในจังหวัด รวมถึงใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนจังหวัดนั้น เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะปฏิสัมพันธ์ (Interactive Program) ใช้งานง่าย และสะดวก (User Friendly) เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้งานในรูปแบบของกราฟฟิก สัญลักษณ์ เมนู หรือปุ่มเลือก (Graphical User Interface: GUI) โปรแกรมดังกล่าวสามารถนำเข้าข้อมูลได้อย่างต่อเนื่อง ประมวลผลข้อมูล แก้ไขข้อมูล รวมทั้งมีระบบการนำเสนอข้อมูลที่ประมวลแล้วและสามารถสั่งพิมพ์เพื่อใช้ประกอบรายงานได้ทันที

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ

จากตาราง I/O ระดับจังหวัดทั้ง 7 จังหวัด สามารถนำมาวิเคราะห์ผลทางเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัดได้ทั้งสิ้น 6 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

- 1) ดัชนีการเชื่อมโยงต่ออุตสาหกรรมข้างหน้าและข้างหลัง (Backward and Forward linkages Effect) ซึ่งแสดงถึงการเชื่อมโยงที่ก่อให้เกิดกิจกรรมอื่นๆ ทางเศรษฐกิจทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ (Upstream) และอุตสาหกรรมปลายน้ำ (Downstream) ภายในจังหวัด
- 2) ผลกระทบของอุปสงค์ขั้นสุดท้ายต่อการจ้างงาน (Impact of Demand Components on Employment) เป็นผลสืบเนื่องมาจากการดำเนินงานของกิจกรรมการผลิตต่างๆ นั่นคือหากกิจกรรมนั้นมีผลทำให้จำนวนการจ้างงานเพิ่มขึ้น ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกแก่จังหวัด
- 3) ผลกระทบของอุปสงค์ขั้นสุดท้ายต่อมูลค่าเพิ่ม (Impact of Final Demand Component on Gross Value Added) แสดงถึงมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจากแต่ละกิจกรรมการผลิตที่มีมูลค่ามากน้อยแตกต่างกันไปตามการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินนโยบายต่างๆ ของภาครัฐ
- 4) ผลกระทบของอุปสงค์ขั้นสุดท้ายต่อมูลค่าการผลิตภายในประเทศ (Impact of Final Demand Components on Domestic) เป็นมูลค่าที่บอกผลกระทบจากการที่รัฐดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจต่อมูลค่าผลผลิตภายในประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป
- 5) รายได้สุทธิจากการส่งออก (Net Earnings by Exports) เป็นมูลค่าของรายได้ที่เกิดขึ้นหลังจากหักด้วยมูลค่าที่ต้องสูญเสียไปจากการซื้อปัจจัยการผลิตในกิจกรรมนั้นๆ
- 6) การวิเคราะห์ประเมินโครงการ (Project Appraisal) เป็นวิธีการที่แสดงให้เห็นสัดส่วนระหว่างต้นทุนและกำไรของแต่ละกิจกรรมการผลิต นั่นคือหากมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่ามีสัดส่วนของต้นทุนน้อยกว่ากำไร ในทางตรงข้ามก็เช่นกัน

การวิเคราะห์ผลกระทบและศักยภาพของกิจกรรมการผลิตภายในจังหวัด โดยใช้วิธีการทั้ง 6 ข้างต้น จะทำให้ทราบว่ากิจกรรมใดได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายของรัฐ กิจกรรมใดที่ควรต้องสนับสนุนเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถวางแผนพัฒนาจังหวัดได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้แต่ละจังหวัดที่ศึกษามีข้อมูลประกอบการตัดสินใจกำหนดทิศทางการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจระดับจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับเงื่อนไข ข้อจำกัด ศักยภาพ และโอกาสของแต่ละจังหวัด รวมทั้งมีโปรแกรมระบบข้อมูลที่ทุกๆ จังหวัดสามารถนำไปใช้บรรจุข้อมูลของจังหวัดตนเอง และแต่ละจังหวัดสามารถนำข้อมูลนั้นไปประกอบการตัดสินใจกำหนดทิศทางการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจระดับจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 ระยะเวลาและภาระงานในการดำเนินงานโครงการ

สำหรับระยะเวลาและภาระงานต่างๆ ในการดำเนินงานโครงการนี้มีระยะเวลาทั้งสิ้น 12 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2551 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2552 ประกอบด้วยภาระงานในช่วงเวลาต่างๆ ที่ได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 ระยะเวลาและภาระงานในการดำเนินโครงการ

กิจกรรม	เดือนที่มีกิจกรรมและภาระงาน																											
	มีค. 51				เมย. 51				พค. 51				มิย. 51				กค. 51				สค. 51				พย. 51			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. ทบทวนวรรณกรรมด้านการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด																												
2. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานระดับจังหวัด ทั้งจาก web site และจากการประชุมร่วมกับสำนักงานจังหวัด																												
3. กำหนดกรอบตัวอย่างในการสำรวจทั้ง 7 จังหวัด																												
4. จัดทำแบบสอบถาม																												
5. จัดทีมสำรวจภาคสนาม																												
6.อบรมทีมสำรวจภาคสนามทุกคน																												
7. การทดลองสำรวจภาคสนาม																												
8. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ไม่สำรวจภาคสนาม																												
9. นัดพบคนสำรวจภาคสนามที่ทำผิดพลาดเพื่ออบรมให้เข้าใจแบบสอบถามมากขึ้น																												
10. จัดทำแบบสอบถาม																												
11. เริ่มสำรวจข้อมูลภาคสนาม																												
12. ตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งความถูกต้องครบถ้วน มีบริษัทยูจริง																												
13. นัดพบผู้สัมภาษณ์สุดท้ายที่ไม่ถูกต้อง เพื่อสอบถามความเข้าใจและปัญหา พร้อมทั้งส่งกลับแบบสอบถามให้ไปแก้ไขให้ถูกต้อง																												
14. บันทึกข้อมูล																												

ตารางที่ 1.2 (ต่อ)

กิจกรรม	เดือนที่มีกิจกรรมและภาระงาน																											
	มีค. 51				เมย. 51				พค. 51				มิย. 51				กค. 51				สค. 51				กย. 51			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
15. บันทึกข้อมูล แก้ไข และประมวลผลการสำรวจภาคสนาม																												
16. งานคำนวณตาราง IO จังหวัด ปี 2550 (เบื้องต้น) ทั้ง 7 จังหวัด																												
17. จัดทำรายงานขั้นต้น (progress report)																												
18. ส่งรายงานการศึกษาขั้นต้น (progress report)																												
19. ออกแบบระบบ Provincial I/O Table Program																												
20. ประชุมกับทีมคอมพิวเตอร์เป็นระยะ เพื่อพัฒนา																												
21. งานคำนวณตาราง IO จังหวัด ปี 2550 ทั้ง 7 จังหวัด																												
22. ตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขตาราง IO จังหวัด ปี 2550 ที่ได้																												
23. จัดทำ (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (report)																												
24. จัดอบรมเจ้าหน้าที่จังหวัด ประกอบด้วยการประสานงานเพื่อเชิญผู้เข้าร่วมอบรม ติดต่อกว่า 10 จังหวัด จัดเตรียมเอกสาร PowerPoint อุปกรณ์ อาหารว่าง อาหารกลางวัน																												
25. ส่ง (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (report)																												
26. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ (final report)																												
27. ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (final report)																												

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดเป็นการศึกษาหรือการจัดการข้อมูลระดับจังหวัดซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงกระบวนการการเชื่อมโยง และการเคลื่อนย้ายผลผลิตและปัจจัยการผลิตของจังหวัดต่างๆ ที่ทำการศึกษา ซึ่งนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยและงานวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

2.1.1 Jamlong Atikul (1978) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Regional Accounts and Input-Output Accounts of Choburi Province, Thailand” ให้กับ United Nations, Asian and Development Institute. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำบัญชีปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดชลบุรี ซึ่งแบ่งตารางออกเป็น 14 กิจกรรมการผลิต ดังนี้

- 1) พืชผล
- 2) ปศุสัตว์
- 3) ไม้
- 4) การประมง
- 5) เหมืองแร่ และเหมืองหิน
- 6) อุตสาหกรรมแปรรูป
- 7) การไฟฟ้า และการประปา
- 8) การก่อสร้าง
- 9) ธุรกิจการขายส่ง และขายปลีก
- 10) ธุรกิจการขนส่ง และการคมนาคมสื่อสาร
- 11) การเงินการธนาคาร การประกันภัย และอสังหาริมทรัพย์
- 12) การบริการ
- 13) การบริการสาธารณะ และการป้องกันสาธารณะ
- 14) กรรมสิทธิ์เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

ในการจัดทำตารางที่มีขนาด 14 กิจกรรมการผลิตจะต้องอาศัยตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2514 (ขนาด 33x33) รวมทั้งข้อมูลสัดส่วนผลผลิตของจังหวัดชลบุรีกับผลผลิตรวมของทั้งประเทศ (Location Quotient) ปี 2514 เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดชลบุรี ปี 2514 วิธีการจัดทำตาราง คือ นำตัวเลขบัญชีผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชลบุรีไปใส่ในบัญชีปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศในแต่ละกิจกรรม นอกจากนี้การวางโครงสร้างของเมตริกซ์ที่เป็นตารางจะช่วยในการวางแผนนโยบายของจังหวัด ซึ่งในทางปฏิบัติก็ควรที่จะทดสอบความเป็นไปได้ของเมตริกซ์เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ ที่สำคัญวิธีการจัดทำนั้นจะต้องมีความละเอียดถูกต้อง และข้อมูลที่ใช้ต้องทันสมัยเพื่อที่จะสามารถใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาสาขาการผลิตต่างๆ ที่สำคัญของจังหวัดชลบุรี อย่างไรก็ตาม ในการสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชลบุรีข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลที่ไม่ได้มีการออกสำรวจ (Non Survey) ทำให้ผลที่ได้มานั้นยังมีข้อบกพร่องหรือไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงเท่าที่ควร ดังนั้น ในการสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตแบบไม่มีการออกสำรวจ (Non Survey) จึงทำให้เกิดความลำบากในการประยุกต์สัมประสิทธิ์ระดับประเทศให้เข้ากับโครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาค เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้สามารถนำไปใช้กับสภาพพื้นที่ของจังหวัดชลบุรีได้

2.1.2 Borwornsri Somboonpanya (1980) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Thailand Interzonal Input-Output Tables with Reference to East Thailand” ให้กับ United Nations, Asian and Development Institute โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตของพื้นที่ที่ใกล้เคียงกันของจังหวัดในภาคตะวันออก (Interzonal and Interregional Input-Output Model) ซึ่งแบ่งตารางออกเป็น 14 กิจกรรมการผลิต ดังนี้

- 1) พืชผล
- 2) ปศุสัตว์
- 3) ไม้
- 4) การประมง
- 5) เหมืองแร่ และเหมืองหิน
- 6) อุตสาหกรรมแปรรูป
- 7) การไฟฟ้า และการประปา
- 8) การก่อสร้าง
- 9) ธุรกิจการขนส่ง และขายปลีก
- 10) ธุรกิจการขนส่ง และการคมนาคมสื่อสาร
- 11) การเงินการธนาคาร การประกันภัย และอสังหาริมทรัพย์
- 12) การบริการ

13) การบริการสาธารณะ และการป้องกันสาธารณะ

14) กรรมสิทธิ์เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

ประเด็นสำคัญของการจัดทำตาราง คือ ต้องแยกข้อแตกต่างระหว่างแบบจำลองของประเทศและแบบจำลองภูมิภาคให้ได้ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำแบบจำลองที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการวางแผนให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น การวิจัยได้จัดกลุ่มพื้นที่เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1-3 ประกอบด้วยจังหวัด 7 จังหวัดภาคตะวันออกของไทย ซึ่งจัดกลุ่มตามสภาพทางเศรษฐกิจและอาณาเขตการบริหาร นั่นคือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง กลุ่มที่ 2 คือจังหวัดชลบุรี กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และนครนายก สำหรับกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มของจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย

จากแบบจำลองปัจจัยการผลิตและผลผลิตโดยทั่วไปนี้ ผู้วิจัยพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการขาดข้อมูลที่จำเป็น อีกทั้งข้อมูลที่มีอยู่ไม่ได้ถูกตีพิมพ์ในรูปแบบที่ใช้การได้โดยตรงสำหรับการศึกษาในระดับเมืองหรือภูมิภาค ดังนั้นจึงแก้ปัญหาโดยเลือกใช้ข้อมูลจากประสบการณ์การสำรวจ หรือเลือกใช้ข้อมูลจากตารางสถิติของปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่มีการตีพิมพ์ไว้ ปัญหาอีกประเด็นก็คือแบบจำลองยังครอบคลุมเนื้อหาได้น้อยมาก ทำให้แบบจำลองไม่มีความแน่นอนเท่าที่ควร ในผู้วิจัยจึงออกแบบแบบจำลองให้มีลักษณะที่ยืดหยุ่นได้มาก เพื่อที่จะสามารถใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

2.1.3 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2541” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อกลางปี 2540 ทั้งนี้ได้แบ่งตารางออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ ขนาด 180 กิจกรรมการผลิต ขนาด 58 กิจกรรมการผลิต ขนาด 26 กิจกรรมการผลิต และขนาด 16 กิจกรรมการผลิต

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นส่วนหนึ่งของสถิติบัญชีประชาชาติที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษา วิเคราะห์ และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะตารางจะแสดงถึงความสัมพันธ์ของการผลิตสินค้าและบริการในช่วงระยะเวลาหนึ่งได้อย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำตารางไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายต่างๆทั้งในส่วนของภาครัฐบาลและภาคเอกชน อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐกิจ การคำนวณอัตราการขยายภาวการณ์สำหรับสินค้าส่งออก ดัชนีราคาผู้ผลิต ผลกระทบราคาน้ำมัน ผลกระทบการจ้างงาน เป็นต้น

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยเริ่มจัดทำขึ้นในปี 2494 ซึ่งเป็นตารางขนาด 3 กิจกรรมการผลิต โดย ดร. วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร และมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆจนกระทั่งในปี 2516 ดร. วารินทร์ วงศ์หาญเชาว์ ได้สร้างตารางที่มีขนาดใหญ่ขึ้น คือ ขนาด 74 กิจกรรมการผลิต โดยใช้ข้อมูลจากสำมะโนอุตสาหกรรมประกอบกับการสำรวจเพิ่มเติม ตารางดังกล่าวถูกนำไปใช้เพื่อการประเมินผลทางด้านนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 2518 เป็นการจัดทำตารางอย่างสมบูรณ์ (Comprehensive) มีขนาด 180 กิจกรรมการผลิต และเป็นตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่มีการเผยแพร่อย่างเป็นทางการครั้งแรกของประเทศไทย และมีการพัฒนาตารางขึ้นเรื่อยๆให้มีความทันสมัย ครอบคลุมการผลิตสินค้าใหม่ๆ และเพื่อปรับปรุงโครงสร้างการผลิตหรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างการกระจายผลผลิตของแต่ละสาขา อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านราคา การพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นประจำทุก 5 ปี และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2541 เป็นการจัดทำแบบกึ่งสมบูรณ์ (Semi Comprehensive) โดยจัดทำขึ้นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อศึกษาผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อโครงสร้างการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งมีวิธีการจัดทำเช่นเดียวกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี 2538 กล่าวคือ ได้มีการสำรวจโครงสร้างค่าใช้จ่ายการผลิตของสาขาการผลิตที่ได้รับผลกระทบ และนำมาปรับค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตของปี 2538 และในส่วนของสาขาการผลิตที่ได้รับผลกระทบน้อยได้เลือกใช้วิธีปรับค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตโดยใช้ราคาเปรียบเทียบ ขั้นตอนการจัดทำเริ่มจากการศึกษาภาวะเศรษฐกิจโดยส่วนรวม การคัดเลือกและการกำหนดตัวอย่าง รวมทั้งการกำหนดพื้นที่ทำการสำรวจโดยในปี 2541 ใช้ตัวอย่างทั้งหมด 2,000 ตัวอย่าง ต่อจากนั้นทำการสำรวจภาคสนามทั่วประเทศ ประมวลผลการสำรวจและคำนวณโครงสร้างการผลิต การเก็บข้อมูลทุติยภูมิด้านอื่นๆ การกระทบยอดข้อมูลขั้นต้น (Primary Reconciliation) การเตรียมตารางประกอบ (Trade, Transport and Import Matrix) และขั้นตอนการกระทบยอดข้อมูลขั้นสุดท้าย (Final Reconciliation)

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นส่วนหนึ่งของสถิติบัญชีประชาชาติที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษา วิเคราะห์ และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะตารางจะแสดงถึงความสัมพันธ์ของการผลิตสินค้าและบริการในช่วงระยะเวลาหนึ่งได้อย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำตารางไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายต่างๆทั้งในส่วนของภาครัฐบาลและภาคเอกชน อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐกิจ การคำนวณอัตราการขยายภาวการณ์สำหรับสินค้าส่งออก ดัชนีราคาผู้ผลิต ผลกระทบต่อราคาน้ำมันและผลกระทบต่อการทำงาน เป็นต้น

2.1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัคร พิศาลวานิช และคณะผู้วิจัย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาโครงสร้างปัจจัยการผลิตและผลผลิต สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนกลางเพื่อประเมินผลด้านเศรษฐกิจ” ให้กับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) สร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนกลาง 5 จังหวัด (Clustering Input-Output Table for the Middle Southern Provincial) คือ สตูล พัทลุง ตรัง นครศรีธรรมราช และสงขลา ขนาด 16 กิจกรรมการผลิต ณ ราคาปี 2547 เพื่อศึกษาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิต การจำหน่ายสินค้าระหว่างกลุ่มจังหวัด และการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ต่อกลุ่มจังหวัด 2) สร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนกลาง 5 จังหวัด คือ สตูล พัทลุง ตรัง นครศรีธรรมราช และสงขลา ขนาด 58 กิจกรรมการผลิต ณ ราคาปี 2547 เพื่อศึกษาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิต การจำหน่ายสินค้าภายในจังหวัด รวมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจของประเทศต่อสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ของจังหวัด ได้แก่ การผลิต การนำเข้า การจ้างงาน มูลค่าเพิ่ม และรายได้สุทธิจากการส่งออก เป็นต้น

ในการศึกษาได้แบ่งตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต หรือตาราง I/O เป็นหนึ่งใน 5 บัญชีหลักของระบบบัญชีเศรษฐกิจ (Economic Accounting System) ของประเทศ ซึ่งอีก 4 บัญชี ได้แก่ บัญชีประชาชาติ (National Accounts) บัญชีดุลการชำระเงิน (Balance of Payment) บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds) และบัญชีงบดุลแห่งชาติ (National Balance Sheet หรือ National Wealth) และแบ่งกิจกรรมการผลิตออกเป็น 16 กิจกรรมการผลิต และ 58 กิจกรรมการผลิต

ผลที่ได้จากการศึกษา พบว่าตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่ได้ทำสำหรับกลุ่ม 5 จังหวัดนั้นมีศักยภาพในการผลิตสินค้า 3 ชนิด คือ อุตสาหกรรมแปรรูป การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง และการทำประมง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ 5 จังหวัดสามารถผลิตได้มาก อีกทั้งยังใช้ปัจจัยการผลิตส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดของตน ซึ่งก่อให้เกิดการเชื่อมโยงและเกื้อกูลกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำของจังหวัดตนเอง นอกจากนั้นยังส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ของจังหวัดตนเองอีกด้วย นอกจากนั้นยังมีการจัดทำโปรแกรม PAC IO System Analysis ที่สามารถวิเคราะห์ผลกระทบจากการดำเนินนโยบายของทางรัฐบาล หรือจากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยเศรษฐกิจต่างๆ ได้ด้วย

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.2.1 F. Bazzazan, M. Alavinasab and A.A. Banouei (2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Construction of Regional Input-Output Table and Its Applications: the case of Yazd Province” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงโครงสร้างและการประยุกต์ใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคของเขต Yazd ประเทศอิหร่าน ในการสำรวจตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคขั้นพื้นฐาน ข้อมูลในส่วนภูมิภาคนั้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญอย่างมากที่ต้องอาศัยข้อมูลที่มีความถูกต้องสูง ตามงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของวิธีที่ไม่ออกสำรวจ (Non-Survey) และวิธีสำรวจเพียงบางส่วน (Semi-Survey) ในกรณีของเขต Yazd จะใช้การสำรวจเพียงบางส่วน (Semi-Survey) เพื่อสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตทั้ง 22 กิจกรรมการผลิต ทั้งนี้เก็บร้อยละ 80 เป็นข้อมูลการสำรวจขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญมาก ส่วนที่เหลือจะเป็นข้อมูลที่มีการรวบรวมไว้ด้วยวิธีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิธีที่ได้จากการสำรวจ การบันทึกข้อมูล โครงการวิจัยสำรวจ และจากผู้เชี่ยวชาญ

โครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ของเขต Yazd มีลำดับขั้นตอนที่จะสามารถส่งผลต่อการพัฒนาตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ดังนี้

1. กำหนดขอบเขตภูมิภาค (Defining Regional Sectors) เป็นการกำหนดขอบเขตหรือพื้นที่ที่จะทำการศึกษา
2. ตารางตัดขวาง (Transaction Table) คือเมตริกซ์ $N \times N$ ยกกำลังสอง N ก็คือจำนวนของสาขา ทั้งนี้จำนวนของสาขาขึ้นอยู่กับข้อมูลที่มี Transaction Table เป็นการทำให้ผลลัพธ์ภายใต้เงื่อนไขสอดคล้องกับข้อมูลเบื้องต้นของภูมิภาค
3. ตารางอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand Table) มูลค่าเพิ่มของสาขาได้มาจากส่วนต่างระหว่างผลรวมของกิจกรรมด้านผลิตภัณฑ์ และผลรวมของการบริโภคระดับกลาง มูลค่าที่เพิ่มขึ้นตามสาขา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลตอบแทนของค่าจ้าง (Compensation of Employment) และส่วนที่เหลือจากกระบวนการจัดการ (Operation Surplus)
4. ตารางมูลค่าเพิ่ม (Value Added Table) ประกอบด้วยรายจ่ายภาคครัวเรือน รายจ่ายรัฐบาล รายจ่ายองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร การสะสมทุน ส่วนต่างของสินค้าคงเหลือ และการส่งออก
5. สาขาการส่งออกสินค้า และนำเข้าสินค้า (Export and Import Vectors) การคำนวณสินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าในเขตภูมิภาค ใช้ข้อมูลทางกายภาพในส่วนของการส่งออกสินค้าจากเขต Yazd ไปยังเขตต่างๆ และนำเข้าสินค้าจากเขตต่างๆ มายังเขต Yazd โดยข้อมูลสินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าจะถูกจัดแยกข้อมูลออกเป็นกลุ่มตามแต่ละสาขาของตารางเขต Yazd

ในการศึกษาได้แบ่งตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตออกเป็น 22 กิจกรรมการผลิต ประเด็นสำคัญของการแบ่งสาขาก็คือการจำกัดจำนวนของสาขาให้ข้อมูลครอบคลุมและเหมาะสมกับการนำไปใช้ในเขตภูมิภาคนั้นๆ โดยสาขาทั้ง 22 กิจกรรมการผลิต ประกอบไปด้วย

- 1) การเกษตร
- 2) ปศุสัตว์
- 3) การทำเหมือง
- 4) อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม
- 5) อุตสาหกรรมสิ่งทอและหนังฟอก
- 6) อุตสาหกรรมไม้
- 7) อุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์
- 8) อุตสาหกรรมเคมี
- 9) อุตสาหกรรมโลหะ
- 10) อุตสาหกรรมโลหะ
- 11) อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล
- 12) อุตสาหกรรมอื่นๆ
- 13) สาธารณูปโภค
- 14) การก่อสร้าง
- 15) ขยายส่งและขายปลีก
- 16) ธุรกิจการโรงแรมและร้านอาหาร
- 17) การขนส่ง
- 18) การคมนาคม สื่อสาร
- 19) ธุรกิจบันเทิง
- 20) ธุรกิจประกันภัย และการเงินการธนาคาร
- 21) การศึกษา
- 22) การบริการอื่นๆ

เบื้องหลังทฤษฎีของการวิเคราะห์ปัจจัยการผลิตและผลผลิตได้มีการคำนวณตัวคูณระดับภูมิภาค (Regional Multipliers) ของเขต Yazd โดยใช้ตัวคูณด้านผลผลิต (Output Multiplier) ตัวคูณของรายได้ (Income Multiplier) และตัวคูณการจ้างงาน (Employment Multiplier) ในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาภูมิภาค นอกจากนี้ได้มีการเปรียบเทียบระหว่างตัวคูณระดับภูมิภาค (Regional Multiplier) และตัวคูณระดับประเทศ (National Multiplier) โดยตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับประเทศแบ่งเป็น 45 กิจกรรมการผลิต ระดับภูมิภาคแบ่งเป็น 22 กิจกรรมการผลิต เพื่อให้สอดคล้องระหว่างประเทศและภูมิภาคนั้นจะต้องทำการจัดกลุ่มสาขาใหม่ โดยกลุ่มสาขาใหม่ที่ได้จะแบ่ง

ออกเป็น 20 กิจกรรมการผลิต ตามความเหมาะสมของข้อมูลและการนำไปใช้ ทั้งนี้ประโยชน์ของตัวคุณจะสามารถบอกถึงศักยภาพของสาขาที่จะมีการพัฒนาตัวได้ดีของภูมิภาคนั้น อีกทั้งยังสะดวกในการนำไปใช้วางแผนนโยบายพัฒนาภูมิภาคให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากการศึกษาตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคของเขต Yazd ปัญหาที่พบ ก็คือ ในส่วนของตารางตัดขวาง (Transaction Table) ผลลัพธ์ที่ได้ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเบื้องต้นของภูมิภาค ในการแก้ปัญหาทำได้โดยการนำข้อมูลระดับชาติมาปรับใช้ตามความเห็นของผู้วิจัย โดยนำข้อมูลในส่วนของผลรวมการบริโภคระดับกลาง (Total Intermediate Consumption) และผลิตภัณฑ์รวม (Total Output) ของแต่ละกิจกรรมที่รวบรวมไว้ในภูมิภาค และปัญหาที่พบในส่วนของตารางอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand Table) ก็คือ ไม่สามารถหาข้อมูลของผลตอบแทนค่าจ้างในส่วนของภูมิภาค ดังนั้นจึงทำการประเมินข้อมูลของผลตอบแทนค่าจ้างในส่วนของภูมิภาคได้จากค่าจ้างระดับชาติตามตัวเลขของค่าจ้างสาขาภูมิภาค และตามความเห็นของผู้วิจัย

2.2.2 Bui Trinh, Francis T. Secretario, Kim Kwangmun, Le Ha Thanh and Pham Huong Giang ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Economic-Environmental Impact Analysis Based on a Bi-region Interregional Input-Output Model for Vietnam, between Hochiminh City (HCMC) and the Rest of Vietnam (ROV), 2000” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาค ผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค รวมไปถึงการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมอันสืบเนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยนำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตทางเศรษฐกิจของภูมิภาครวมเข้ากับตารางสิ่งแวดล้อม ซึ่งแบ่งตารางกิจกรรมการผลิตออกเป็น 12 กิจกรรมการผลิต ดังนี้

- 1) เกษตร ประมง และป่าไม้
- 2) เหมืองแร่ และเหมืองหิน
- 3) อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ
- 4) การบริโภคอื่นๆ และสินค้าอุตสาหกรรม
- 5) เครื่องจักรและอุปกรณ์
- 6) ไฟฟ้า แก๊ส และประปา
- 7) การก่อสร้าง
- 8) การค้า
- 9) การขนส่ง และคมนาคม
- 10) การเงิน อสังหาริมทรัพย์ และการบริการทางธุรกิจ
- 11) การให้บริการของรัฐบาล
- 12) การบริการส่วนบุคคล สังคม และครัวเรือน

ขอบเขตที่ทำการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภูมิภาคตามลักษณะของเมือง ได้แก่ โฮจิมินห์ (Hochiminh City: HCMC) และจังหวัดอื่นๆของเวียดนาม (Rest of Vietnam: ROV)

โครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศเวียดนาม ได้จากการรวมกันของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตประชาชาติ และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตโฮจิมินห์ในปี 2000 ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตประชาชาติรวบรวมโดยสำนักงานสถิติทั่วไปของเวียดนาม (Vietnam General statistical Office: GSO) และเผยแพร่ต่อสาธารณชนในปี 2003 ในส่วนของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตโฮจิมินห์รวบรวมโดยสำนักงานสถิติทั่วไปของเขตโฮจิมินห์และคณะกรรมการเขต

ส่วนแรกของรายงานเป็นการนำเสนอโครงสร้างและแบบจำลองของแบบจำลองภูมิภาค ปัจจัยการผลิตและผลผลิต การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค และวิเคราะห์ในส่วนของการใช้จากระบบ Miyazawa ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์มูลค่าในการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการประมาณการเปลี่ยนแปลงตัวคุณภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ยังทำการศึกษาต่อในเรื่องการเชื่อมโยงตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตทางเศรษฐกิจเข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการศึกษาถึงการดำเนินการของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและสามารถนำไปพัฒนาระบบเศรษฐกิจ

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค (Regional and Inter-Regional I-O Table) ในหนึ่งตารางจะมีส่วนย่อยที่แยกออกมา 11 สาขา เพื่อประยุกต์ใช้สำหรับ Red River Regional โดยกลุ่มนี้จะเป็นอิสระจากกลุ่มสาขากิจกรรมการผลิตทั้ง 12 กิจกรรมการผลิต ทั้งนี้เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตโฮจิมินห์เป็นตารางภายในภูมิภาค ซึ่งมีโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลส่วนใหญ่มาจากการสำรวจ ผลที่ได้ของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาคได้นำไปประยุกต์โดยกลุ่มนักวิจัยเฉพาะด้าน

ประเด็นปัญหาที่สำคัญของการจัดทำตารางก็คือ ข้อมูลที่มีอยู่อย่างจำกัดของประเทศเวียดนาม โดยเฉพาะข้อมูลด้านการไหลเวียนทางการค้าสินค้าของภูมิภาค (Regional Commodity Trade Flows) ที่ถือว่ามีความน้อยมาก ในการแก้ไขสามารถทำได้โดยการใช้วิธีออกสำรวจทั้งหมด (Pure Survey Method) แต่เพื่อความเหมาะสมจำเป็นต้องใช้วิธีการผสมผสานกันระหว่างวิธีการสำรวจขั้นพื้นฐาน (Survey-Based techniques) และวิธีการที่ไม่ต้องออกสำรวจ (Non-Survey Techniques) ซึ่งวิธีเช่นนี้ถือว่าเป็นที่ยอมรับในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาค

2.2.3 Office of the Government Statistician ได้ทำการศึกษาเรื่อง “Queensland Regional Input-Output Tables 1996-1997, 34 Industries” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่รายงานตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคสำหรับพัฒนาสถิติควีนส์แลนด์ ในปี 1996-1997 โดยตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตมีการบันทึกข้อมูลด้านอุปทาน และการจัดการของผลผลิตอุตสาหกรรม ที่แสดงให้เห็นถึงโครงสร้าง และอุตสาหกรรมที่มีความต่อเนื่องกันของกลุ่มภูมิภาคเศรษฐกิจ ซึ่งแบ่งตารางกิจกรรมการผลิตออกเป็น 34 กิจกรรมการผลิต ดังนี้

- 1) แกะ
- 2) เมล็ดข้าว
- 3) วัว
- 4) ไรต์นมโค และหมู
- 5) การเกษตรอื่นๆ
- 6) น้ำตาลจากอ้อย
- 7) ป่าไม้ และประมง
- 8) ถ่านหิน น้ำมัน และแก๊ส
- 9) แร่โลหะที่ไม่มีส่วนประกอบของเหล็ก
- 10) เหมืองแร่อื่นๆ
- 11) อุตสาหกรรมอาหาร
- 12) สิ่งทอ
- 13) ไม้ และอุตสาหกรรมกระดาษ
- 14) เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม และถ่านหิน
- 15) ผลิตภัณฑ์แร่โลหะ
- 16) โลหะ และผลิตภัณฑ์โลหะ
- 17) เครื่องจักร เครื่องใช้ และอุปกรณ์
- 18) อุตสาหกรรมอื่นๆ
- 19) การไฟฟ้า แก๊ส และน้ำ
- 20) การก่อสร้างที่อยู่อาศัย
- 21) การก่อสร้างอื่นๆ
- 22) การค้า
- 23) ร้านอาหาร บาร์ และภัตตาคาร
- 24) การขนส่งทางบก
- 25) การขนส่งทางรถไฟ และท่อ
- 26) การขนส่งอื่นๆ

- 27) บริการการคมนาคมสื่อสาร
- 28) บริการทางการเงิน
- 29) กรรมสิทธิ์ของที่อยู่อาศัย
- 30) บริการของภาครัฐบาล
- 31) การศึกษา
- 32) บริการสุขภาพ
- 33) บริการ และอบรมทางวัฒนธรรม
- 34) บริการบุคคล และอื่นๆ

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นระบบของบัญชีที่แสดงถึงมูลค่า อุปทาน และการจัดการของสินค้าและบริการภายในเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลา 1 ปี แกวของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตแสดงถึง การใช้ผลผลิตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกัน หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ หรือกลุ่มอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand) คอลัมน์ แสดงถึง ที่มาของปัจจัยที่ใส่เข้าไปในการผลิต หรือปัจจัยขั้นกลาง หรือปัจจัยเบื้องต้นที่เป็นแรงงานและทุน ตารางจะสมดุลก็ต่อเมื่อผลรวมของปัจจัยการผลิตในแต่ละอุตสาหกรรมเท่ากับผลรวมของผลผลิตจากอุตสาหกรรมอื่น

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาควินส์แลนด์ 1996-1997 ประกอบไปด้วย กลุ่มปัจจัยการผลิตเบื้องต้น (Primary Input Categories) 8 ส่วน ได้แก่ ค่าตอบแทนลูกจ้าง (Compensation of Employees) ภาษีเงินช่วยเหลือด้านผลผลิต (Taxes Less Subsidies on Products) ภาษีเงินช่วยเหลือการผลิต (Taxes Less Subsidies on Production) ส่วนประกอบการนำเข้า (Complementary Imports) ผลรวมการนำเข้าปัจจัยการผลิต (Total Imported Inputs) นำเข้าปัจจัยการผลิตของประเทศและระหว่างมลรัฐต่อมลรัฐ (Foreign and Interstate Imported Inputs) นำเข้าปัจจัยการผลิตระหว่างภูมิภาค (Interregional Imported Inputs) และกลุ่มอุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand) 9 ส่วน ได้แก่ ภาคครัวเรือน ภาครัฐบาล ภาคเอกชน กิจกรรมสาธารณะ สาธารณะทั่วไป รายการสินค้า ผลรวมการส่งออก การส่งออกของประเทศและระหว่างมลรัฐต่อมลรัฐ การส่งออกระหว่างภูมิภาค ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาคแบ่งออกเป็น 4 จตุภาค ส่วนแรกเป็นจตุภาคของผลผลิตขั้นกลาง (Intermediate Quadrant) โดยใช้เมตริกซ์ 34 กิจกรรมการผลิต เป็นตัวแทนทั้งแถวและคอลัมน์ ซึ่งแสดงการซื้อขายผลผลิตขั้นกลางทั้งหมด จตุภาคที่ 2 หรือจตุภาคอุปสงค์ขั้นสุดท้าย โดยใช้ 34 กิจกรรมการผลิตเป็นตัวแทนของแถวและคอลัมน์ ซึ่งเป็นการบันทึกการใช้สอยหรือการขายผลผลิตอุตสาหกรรมขั้นสุดท้าย โดยอยู่ในรูปของสินค้าและบริการ จตุภาคที่ 3 เป็นจตุภาคปัจจัยการผลิตเบื้องต้น (Primary Input Quadrant) ใช้กลุ่มปัจจัยการผลิตเบื้องต้นทั้ง 8 ส่วน เป็นตัวแทนของแถว และใช้ 34 กิจกรรมการผลิตเป็นตัวแทนของคอลัมน์ ซึ่งแสดง ค่าใช้จ่ายปัจจัยการผลิตที่ประกอบไปด้วยกลุ่มปัจจัยการผลิตเบื้องต้นทั้ง 8 กลุ่ม จตุภาคที่ 4 ประกอบด้วย กลุ่มปัจจัยการผลิตเบื้องต้นทั้ง 8 ส่วน เป็นตัวแทนของแถว และ

กลุ่มอุปสงค์ขั้นสุดท้ายทั้ง 9 ส่วน เป็นตัวแทนของคอลัมน์โดยจะบันทึกข้อมูลการไหลเวียนโดยตรงของปัจจัยการผลิตเบื้องต้นไปยังอุปสงค์ขั้นสุดท้าย

วิธีการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตด้านการนำเข้าแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การจัดสรรทางตรงและการจัดสรรทางอ้อม การจัดสรรทางตรงของการนำเข้าก่อให้เกิดการจัดสรรการนำเข้าทั้งหมดไปยังอุตสาหกรรม โดยอุตสาหกรรมต้นน้ำ (Industry of Origin) บันทึกไว้ในแถวของผลรวมการนำเข้าของอุตสาหกรรมที่ตรงกัน และคอลัมน์การนำเข้าต้องเป็นปัจจัยการผลิต ซึ่งทั้งหมดจะกระจายเข้าไป จตุภาคที่ 1 และ 2 ของตารางการจัดสรรทางตรง ส่วนตารางการจัดสรรทางอ้อม คือ การจัดสรรการนำเข้าทางอ้อมของอุตสาหกรรมการผลิตที่คล้ายกับตารางสินค้าเศรษฐกิจภายในประเทศแล้วนำมาโยให้สัมพันธ์กัน โดยการจัดทำจะต้องให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างตารางของแถวกับอุตสาหกรรม ดังนั้น การไหลเวียนสินค้าของจตุภาคที่ 1 และ 2 เป็นการบันทึกตารางการนำเข้าทางอ้อมและเป็นผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ

ตารางการจัดสรรทางตรงจะเหมาะสมอย่างมากในการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในประเทศ ในขณะที่สาขาอื่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่แทนการนำเข้า ตารางการจัดสรรทางอ้อมจะมีความเหมาะสมมากกว่า

ข้อมูลการจ้างงานประกอบด้วยส่วนที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนที่มีพื้นฐานของการทำงานเต็มเวลาเท่ากัน และส่วนที่รวบรวมจาก ABS 1996 Census of Population and Housing and ABS 6201.3 โดยเป็นข้อมูลด้านกำลังแรงงาน

การประมาณชั่วโมงการทำงานของลูกจ้างโดยอุตสาหกรรมได้มาจากสำมะโนประชากร เพื่อใช้ขับเคลื่อนการประมาณการทั้งหมดที่เท่ากันตั้งแต่แรก ดังนั้น การปรับปรุงข้อมูลกำลังแรงงานให้ครอบคลุมการสำรวจกำลังแรงงานทั้งหมดในปีทางการเงินจะนำมาใช้ในสำมะโนประชากร

การรวบรวมตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาค ต้องใช้ข้อมูลวิเคราะห์รายละเอียดของการจ้างงานจำนวนมากเพื่อแก้ไขปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ก่อนที่จะเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อการประมาณการการจ้างงาน โดยเฉพาะกรณีของเหมืองและอุตสาหกรรมการผลิต

วิธีการรวบรวมแบบจำลองของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตควินส์แลนด์ 1996-1997 จะรวมเป็น 1 เมตริกซ์ โดยรวบรวมการค้าของแต่ละภูมิภาคและระหว่างภูมิภาคด้วยวิธีการปรับสมดุล เป็นการใช้นิเทศการปรับสมดุลทางคณิตศาสตร์ในการสร้างตารางภูมิภาคและการค้าระหว่างภูมิภาค โดยกำหนดค่าเฉลี่ยได้อย่างแน่นอน แล้วนำเอาบัญชีความสมดุลของตารางภูมิภาคแต่ละส่วนมารวมกันจะได้ของตารางควินส์แลนด์

อุปสรรคของการรวบรวมรายงานตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตภูมิภาค คือ ข้อมูลภูมิภาคที่มีไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความน่าเชื่อถือของแนวโน้มหรือทิศทางการกระจายสินค้าและบริการระหว่างภูมิภาคและภายในภูมิภาค ในการพิจารณาแก้ไขปัญหาคงเน้นในเรื่องการซื้อขายภายในภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค ดังนั้น การวิเคราะห์โดยพื้นฐานจะมีความแม่นยำมากขึ้น

บทที่ 3

การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด

การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด (Provincial I/O Table) จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากหลายแหล่ง รวมทั้งมีขั้นตอนการคำนวณที่ซับซ้อน เพื่อให้ได้ตารางที่สามารถสะท้อนภาพเศรษฐกิจของจังหวัดใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด ในบทที่ 3 นี้จะนำเสนอขั้นตอนการสร้างตาราง I/O รวมทั้งแสดงข้อมูลที่จำเป็นต่อการสร้างตาราง I/O ตามขั้นตอนต่างๆ ต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1	กำหนดกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด
ขั้นตอนที่ 2	การกำหนดจำนวนตัวอย่าง และการออกแบบสอบถาม
ขั้นตอนที่ 3	การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ปี 2550

สำหรับแต่ละขั้นตอนของการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต แสดงได้ดังนี้

3.1 กำหนดกิจกรรมการผลิตแต่ละจังหวัด (ขั้นตอนที่ 1)

ขั้นตอนแรกของการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด คือการกำหนดกิจกรรมการผลิตของแต่ละจังหวัด จำนวนจังหวัดละ 64 กิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและสะท้อนภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัดอย่างแท้จริง

การกำหนดปัจจัยการผลิตสำหรับการศึกษาศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด คณะผู้วิจัยได้ทำการระดมความคิดเห็นจากการประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ข้าราชการที่เกี่ยวข้องของทุกจังหวัด และพิจารณาร่วมกับข้อมูลการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) เพื่อให้ได้กิจกรรมการผลิตที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างแท้จริง ซึ่งการประชุมร่วมกับจังหวัดต่างๆ ได้จัดขึ้นเรียบร้อยแล้วโดยได้รับความร่วมมือจากจังหวัดเป็นอย่างดี ดังภาพและรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดอุบลราชธานี 14 มีนาคม 2551

ภาพที่ 3.2 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดชัยภูมิ 17 มีนาคม 2551

ภาพที่ 3.3 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดชัยนาท 9 เมษายน 2551

ภาพที่ 3.4 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดสตูล 17 เมษายน 2551

ภาพที่ 3.5 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดนครศรีธรรมราช 18 เมษายน 2551

ภาพที่ 3.6 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดพิษณุโลก 24 เมษายน 2551

ภาพที่ 3.7 การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยภาครัฐและเอกชน
จังหวัดยโสธร 6 พฤษภาคม 2551

จากการประชุมร่วมกันระหว่างคณะนักวิจัยและเจ้าหน้าที่ของทั้ง 7 จังหวัด สามารถสรุปกิจกรรมการผลิตของแต่ละจังหวัดที่ทำการศึกษา และกำหนดเป็นรหัสกิจกรรมการผลิตของจังหวัดเพื่อจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตโดยสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมการผลิตตามตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศขนาด 180 x 180 ซึ่งจะทำให้ครอบคลุมตามตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศขนาด 180 x 180 และสามารถตรวจสอบขอบเขตได้ตามคำนิยามของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ¹ (ภาคผนวก ก)

ทั้งนี้กิจกรรมการผลิตสำหรับการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ของทั้ง 7 จังหวัดจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 จังหวัดพิษณุโลก

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดพิษณุโลกสำหรับใช้ในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรม จำนวน 16 กิจกรรม ภาคอุตสาหกรรม จำนวน 24 กิจกรรม และภาคบริการจำนวน 24 กิจกรรม ดังตารางที่ 3.1

¹นิยามข้อมูลตามรหัส I/O

ตารางที่ 3.1 กิจกรรมการผลิตจังหวัดพิษณุโลก

รหัสกิจกรรม จังหวัดพิษณุโลก	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x 180)
ภาคเกษตรกรรม		
001	การทำนา	001
002	การทำไร่ข้าวโพด	002
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	004
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว (ผลผลิตหลัก คือ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง)	006
005	การทำสวนผัก (ผลผลิตหลัก คือ พริกใหญ่ กระเทียม และแตงกวา)	007
006	การทำสวนมะม่วง	มะม่วง
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	008 (ยกเว้นมะม่วง)
008	การทำไร่อ้อย	009
009	การทำสวนยางพารา	016
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	003, 005, 010-015, 017
011	การบริการทางการเกษตร	024
012	การเลี้ยงโค และกระบือ	018
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก	021-022
014	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ	019-020, 023
015	ผลผลิตจากป่า	025-027
016	การประมง	028-029
ภาคอุตสาหกรรม		
017	การทำเหมืองแร่	030-041
018	การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	042-048
019	โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	049-051
020	โรงงานทำแป้งอื่นๆ และผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ทำจากแป้ง	052-54
021	การผลิตน้ำตาล	055
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	056-060
023	การผลิตอาหารสัตว์	061
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	062-064
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	067-074
026	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
027	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	081-082
028	การพิมพ์และการพิมพ์โฆษณา	083
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	084-092
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094
031	ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก	095-098
032	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	102-103

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดพิษณุโลก	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x 180)
033	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	099-101, 104
034	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	105-107
035	โลหะประดิษฐ์	108-111
036	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	112-115
037	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	116-122
038	การผลิตยานยนต์ และการซ่อมแซม	123-128
039	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	132
040	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	075-077, 129-131, 133-134
ภาคบริการ		
041	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
042	การประปา	137
043	การก่อสร้างอาคาร	138-139
044	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144
045	การค้าส่ง	145
046	การค้าปลีก	146
047	โรงแรม และที่พักอื่นๆ	148
048	ภัตตาคาร และร้านอาหาร	147
049	การขนส่งโดยรถไฟ	149
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
051	การขนส่งสินค้าทางบก	151
052	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
053	การขนส่งทางอากาศ	156
054	การบริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	153-155, 157-158
055	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	159
056	ธนาคาร	160
057	การประกันภัย	161-162
058	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
059	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
060	การบริการด้านการศึกษา	167
061	การบริการด้านสุขภาพ	169
062	การบริหารราชการอื่นๆ	165-166, 168
063	การบริการอื่นๆ	170-178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.1.2 จังหวัดชัยนาท

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดชัยนาทสำหรับใช้ในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเพื่อศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตนั้น ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรมจำนวน 16 กิจกรรม ภาคอุตสาหกรรมจำนวน 28 กิจกรรม และภาคบริการจำนวน 20 กิจกรรม ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 กิจกรรมการผลิตจังหวัดชัยนาท

รหัสกิจกรรม จังหวัดชัยนาท	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x 180)
ภาคเกษตรกรรม		
001	การทำนา	001
002	การทำไร่ข้าวโพด	002
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	004
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	006
005	การทำสวนผัก	007
006	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มะม่วง ส้มโอ กล้วย)	มะม่วง ส้มโอ กล้วย
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	008
008	การทำไร่อ้อย	009
009	เลี้ยงสัตว์ (หญ้าแพงโกล่า ยกเว้นข้าวโพด)	หญ้าแพงโกล่า
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่น ๆ	003, 005, 010-017
011	การบริการทางการเกษตร	024
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	018
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (กิจกรรมหลัก คือ ไก่เนื้อ)	021-022
014	การเลี้ยงปลุสัตว์อื่นๆ	019-020, 023
015	ผลผลิตจากป่า	025-027
016	การประมง	028-029
ภาคอุตสาหกรรม		
017	การทำเหมืองแร่	032-041
018	การฆ่าสัตว์	042
019	การแปรรูปและถนอมอาหาร	043-048
020	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	049-052
021	การผลิตน้ำตาล	055
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	053-054, 056-060
023	การผลิตอาหารสัตว์	061
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	062-066

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดชัยนาท	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x 180)
025	การปั้น ทอ และฟอกย้อม	067-069
026	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	070-074
027	ผลิตภัณฑ์จากหนัง	075-077
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
029	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	081-082
030	การพิมพ์และการพิมพ์โฆษณา	083
031	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	085
032	การผลิตเคมีภัณฑ์	084, 086, 087-092
033	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	095-097
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	098
036	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	102-103
037	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	099-101, 104
038	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	105-106
039	ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เหล็ก	107
040	โลหะประดิษฐ์	108-111
041	เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	112-115
042	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	116-122
043	การผลิตยานยนต์และการซ่อมแซม	125-127
044	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	030-031, 123-124, 128-134
ภาคบริการ		
045	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
046	การประปา	137
047	การก่อสร้างอาคาร	138-139
048	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144
049	การค้าส่ง ค้าปลีก	145-146
050	ภัตตาคารและโรงแรม	147-148
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
052	การขนส่งสินค้าทางบก	151
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	154
055	บริการการขนส่งทางน้ำ	155
056	บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	157
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	158

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดชัยนาท	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x 180)
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	159
059	ธนาคารและการประกันภัย	160-162
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
062	การบริหารราชการ	165-169
063	การบริการอื่นๆ	149, 153, 156, 170-178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.1.3 จังหวัดอุบลราชธานี

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดอุบลราชธานีสำหรับใช้ในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการจำนวน 13 กิจกรรม 29 กิจกรรม และ 22 กิจกรรมตามลำดับ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 กิจกรรมการผลิตจังหวัดอุบลราชธานี

รหัสกิจกรรม จังหวัดอุบลราชธานี	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคเกษตรกรรม		
001	การทำนา	001
002	การทำไร่ข้าวโพด	002
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	004
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	006
005	การทำสวนผัก	007 (ยกเว้นพริก)
006	การทำสวนผลไม้	008 (ยกเว้นมะม่วงหิมพานต์)
007	การปลูกพริก	พริก
008	การปลูกมะม่วงหิมพานต์	มะม่วงหิมพานต์
009	การทำสวนยางพารา	016
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ และบริการทางการเกษตร	003, 005, 009-015, 017
011	การเลี้ยงปศุสัตว์	018-023
012	ผลผลิตจากป่า	025-027
013	การประมง	028-029

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดอุบลราชธานี	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคอุตสาหกรรม		
014	การทำเหมืองแร่	030-041
015	การฆ่าสัตว์	042
016	การแปรรูปและถนอมอาหาร	043-048
017	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	049-052
018	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	053-060
019	การผลิตอาหารสัตว์	061
020	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	062-066
021	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	067-069
022	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย	070-074
023	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	075-076
024	การผลิตรองเท้า	077
025	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
026	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	081-082
027	การพิมพ์และการพิมพ์โฆษณา	083
028	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	085
029	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	084, 086-092
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094
031	ผลิตภัณฑ์ยาง	095-097
032	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	098
033	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	102-103
034	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	099-101, 104
035	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	105-106
036	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก	107
037	โลหะประดิษฐ์	108-111
038	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	112-115
039	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	116-122
040	การผลิตยานยนต์และการซ่อมแซม	125-127
041	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	132
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	123-124, 128-131, 133-134

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดอุบลราชธานี	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคบริการ		
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
044	การประปา	137
045	การก่อสร้างอาคาร	138-139
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	145-146
048	ภัตตาคารและโรงแรม	147-148
049	การขนส่งโดยรถไฟ	149
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
051	การขนส่งสินค้าทางบก	151
052	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
053	การขนส่งทางน้ำ	153-154
054	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	155
055	การขนส่งทางอากาศ	156
056	บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	157
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	158
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	159
059	ธนาคารและการประกันภัย	160-162
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
062	การบริหารราชการ	165-169
063	การบริการอื่นๆ	170-178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.1.4 จังหวัดยโสธร

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดยโสธรสำหรับใช้ในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรม จำนวน 17 กิจกรรม ภาคอุตสาหกรรม จำนวน 25 กิจกรรม และภาคบริการจำนวน 22 กิจกรรม ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 กิจกรรมการผลิตจังหวัดยโสธร

รหัสกิจกรรม จังหวัดยโสธร	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคเกษตรกรรม		
001	การทำนา	001
002	การทำไร่ข้าวโพด (ข้าวโพดรับประทานฝักสด)	002
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	004
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	006
005	การทำสวนผัก	007
006	การทำสวนผลไม้ (ผลผลิตหลัก มะม่วง แดงโม)	มะม่วง แดงโม
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	008 (ยกเว้น มะม่วง แดงโม)
008	การทำไร่อ้อย	009
009	การทำสวนยางพารา	016
010	ผลผลิตทางเกษตรอื่นๆ	003, 005, 010-015, 017
011	การบริการทางการเกษตร	024
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	018
013	การเลี้ยงสุกร	019
014	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลผลิตจากสัตว์ปีก	021-022
015	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ	020, 023
016	ผลผลิตจากป่า	025-027
017	การประมง	028-029
ภาคอุตสาหกรรม		
018	การทำเหมืองแร่	030-041
019	การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	042-048
020	โรงสีข้าว และการปั่นแป้งอื่นๆ	049-052
021	การผลิตน้ำแข็ง	057
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	053-056, 058-061
023	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	062-066
024	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	067-069
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	070-071, 073-074
026	การผลิตเครื่องแต่งกาย	072
027	ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังและรองเท้า	075-077
028	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
029	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	081-083
030	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	085
031	การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่นๆ	084, 086-092
032	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดยโสธร	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
033	ผลิตภัณฑ์ยาง	095-097
034	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	098
035	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	102-103
036	การผลิตโลหะอื่นๆ	099-101, 104
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	105-107
038	โลหะประดิษฐ์	108-111
039	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	112-115
040	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	116-122
041	การผลิตยานยนต์ และการซ่อมแซม	123-127
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	128-134
ภาคบริการ		
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
044	การประปา	137
045	การก่อสร้างอาคาร	138-139
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144
047	การค้าส่ง	145
048	การค้าปลีก	146
049	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	147
050	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	148
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
052	การขนส่งสินค้าทางบก	151
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
054	การขนส่งทางน้ำ	153-154
055	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	155
056	บริการอื่นๆที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	149, 156-157
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	158
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์และโทรเลข	159
059	ธนาคารและการประกันภัย	160-162
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
062	การบริหารราชการ	165-169
063	การบริการอื่นๆ	170-178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.1.5 จังหวัดชัยภูมิ

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดชัยภูมิสำหรับใช้ในการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรมจำนวน 17 กิจกรรม ภาคอุตสาหกรรมจำนวน 26 กิจกรรม และภาคบริการจำนวน 21 กิจกรรม ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 กิจกรรมการผลิตจังหวัดชัยภูมิ

รหัสกิจกรรม จังหวัดชัยภูมิ	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคเกษตรกรรม		
001	การทำนา	001
002	การทำไร่ข้าวโพด	002
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	004
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว (ผลผลิตหลัก คือ ถั่วเหลือง)	006
005	การปลูกพริก	007
006	การทำสวนผักอื่นๆ	007 (ยกเว้น พริก)
007	การทำสวนผลไม้	008
008	การทำไร่อ้อย	009
009	การทำสวนยางพารา	016
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	003, 005, 010-015, 017
011	การบริการทางการเกษตร	024
012	การเลี้ยงโคและกระบือ (โคเนื้อ)	018
013	การเลี้ยงสุกร	019
014	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ	020, 023
015	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก	021-022
016	ผลผลิตจากป่า	025-027
017	การทำประมง	028-029
ภาคอุตสาหกรรม		
018	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	032-041
019	การฆ่าสัตว์	042
020	การแปรรูปและถนอมอาหาร	043-048
021	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งอื่นๆ	049-052
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	053-060
023	การผลิตน้ำตาล	055
024	การผลิตอาหารสัตว์	061

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดชัยภูมิ	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
025	อุตสาหกรรมเครื่องตีและยาสูบ	062-066
026	การปั้น ทอ และฟอกย้อม	067-069
027	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	070-074
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
029	การผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และสิ่งพิมพ์	081-083
030	การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน เช่น เอทานอล เป็นต้น	084
031	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	085
032	การผลิตเคมีภัณฑ์อื่นๆ	086-092
033	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	095-097
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	098
036	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	102-103
037	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	099-101, 104
038	การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	105-107
039	โลหะประดิษฐ์	108-111
040	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	112-115
041	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	116-122
042	การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	125-127
043	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	030-031, 075-077, 123, 124, 128-134
ภาคบริการ		
044	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
045	การประปา	137
046	การก่อสร้างอาคาร	138-139
047	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144
048	การค้าส่ง ค้าปลีก	145-146
049	ภัตตาคารและโรงแรม	147-148
050	การขนส่งโดยรถไฟ	149
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
052	การขนส่งสินค้าทางบก	151
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	154
055	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	155
056	บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	157
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	158

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดชัยภูมิ	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	159
059	ธนาคารและการประกันภัย	160-162
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
062	การบริหารราชการ	165-169
063	การบริการอื่นๆ	153, 156, 170-178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.1.6 จังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดนครศรีธรรมราชสำหรับใช้ในการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วย กิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรมจำนวน 15 กิจกรรม ภาคอุตสาหกรรมจำนวน 26 กิจกรรม และภาคบริการจำนวน 23 กิจกรรม ดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 กิจกรรมการผลิตจังหวัดนครศรีธรรมราช

รหัสกิจกรรมจังหวัด นครศรีธรรมราช	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคเกษตร		
001	การทำนา	001
002	การทำสวนผัก	007
003	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มังคุด ทุเรียน เงาะ)	มังคุด ทุเรียน เงาะ
004	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	008 (ยกเว้น มังคุด ทุเรียน เงาะ)
005	การทำสวนปาล์ม	011
006	การทำสวนยางพารา	016
007	ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ	002-006, 009-010, 012-015, 017
008	การบริการทางการเกษตร	024
009	ผลผลิตจากป่า	025-027
010	การเลี้ยงโคและกระบือ	018
011	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลผลิตจากสัตว์ปีก	021-022
012	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่นๆ	019, 020, 023
013	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
014	การประมงทะเลและชายฝั่ง	028 (ยกเว้นการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล)

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

รหัสกิจกรรมจังหวัด นครศรีธรรมราช	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
015	การประมงน้ำจืด	029
ภาคอุตสาหกรรม		
016	การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	030-031
017	การทำเหมืองแร่โลหะและอโลหะ	032-041
018	การฆ่าสัตว์	042
019	การบรรจุกระป๋อง เก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์ น้ำอื่นๆ	046
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่นๆ	043-045, 047-048
021	โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่นๆ	049-052
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	053-057, 058-060
023	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	061
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	062-066
025	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	067-074
026	การแปรรูปไม้และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
027	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	081-083
028	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาฆ่าแมลง เคมีภัณฑ์อื่นๆ	084-092
029	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094
030	ผลิตภัณฑ์ยาง	095-097
031	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	098
032	การผลิตซีเมนต์	102
033	การผลิตคอนกรีต	103
034	ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	099-101, 104
035	การผลิตโลหะ และเหล็กกล้า	105-107
036	โลหะประดิษฐ์	108-111
037	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	112-115
038	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้าและการซ่อมแซม	116-122,177
039	การผลิตยานยนต์และการซ่อมแซม	125-127
040	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	123-124, 128
041	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	075-077, 129-134
ภาคบริการ		
042	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
043	การประปา	137
044	การก่อสร้างอาคาร	138-139
045	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

รหัสกิจกรรมจังหวัด นครศรีธรรมราช	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
046	การค้าส่ง ค้าปลีก	145-146
047	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	147
048	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	148
049	การขนส่งทางรถไฟ	149
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
051	การขนส่งสินค้าทางบก	151
052	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
053	การขนส่งทางทะเล ชายฝั่งและทางน้ำ	153, 154
054	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	155
055	การขนส่งทางอากาศ	156
056	บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	157
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	158
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	159
059	ธนาคารและการประกันภัย	160-162
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
062	การบริหารราชการ	165-169
063	การบริการอื่นๆ	170-176,178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.1.7 จังหวัดสตูล

กิจกรรมการผลิตของจังหวัดสตูลสำหรับใช้ในการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรมจำนวน 16 กิจกรรม ภาคอุตสาหกรรมจำนวน 26 กิจกรรม และภาคบริการจำนวน 22 กิจกรรม ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 กิจกรรมการผลิตจังหวัดสตูล

รหัสกิจกรรม จังหวัดสตูล	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
ภาคเกษตร		
001	การทำนา	001
002	การทำไร่ข้าวโพด (ข้าวโพดหวาน)	002
003	การทำสวนผัก	007
004	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (ลองกอง ทุเรียน เงาะ)	ลองกอง ทุเรียน เงาะ
005	การทำสวนผลไม้อื่น ๆ	008
006	การทำสวนปาล์ม	011
007	การทำสวนยางพารา	016
008	ผลิตผลทางการเกษตรอื่น ๆ	003-006, 009-010, 012-015,017
009	การบริการทางการเกษตร	024
010	ผลผลิตจากป่า (การทำไม้ยางพารา)	025-027
011	การเลี้ยงโคเนื้อ	โคเนื้อ
012	การเลี้ยงสัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก	021-022
013	การเลี้ยงปศุสัตว์อื่น ๆ เช่น แพะ	018 (ยกเว้นโคเนื้อ), 019, 020, 023
014	การประมงทะเลและชายฝั่ง	028 (ยกเว้นการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล)
015	การประมงน้ำจืด	029
016	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
ภาคอุตสาหกรรม		
017	การทำเหมืองแร่	030-041
018	การฆ่าสัตว์	042
019	การบรรจุกระป๋อง เก็บรักษาอาหารประเภทปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ	046
020	การแปรรูปและถนอมอาหารอื่น ๆ	043-045, 047-048
021	โรงสีข้าว และการป่นแป้งอื่น ๆ	049-052
022	การผลิตน้ำตาล	057
023	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ	053-056, 058-060
024	การผลิตอาหารสัตว์ (ปลาป่น)	061
025	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	062-066
026	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	067-074
027	การแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	078-080
028	ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	081-083
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	085
030	การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐานและเคมีภัณฑ์อื่น ๆ	084,086-092
031	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	093-094
032	ผลิตภัณฑ์ยาง	095-097

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม จังหวัดสตูล	ชื่อกิจกรรม	รหัสกิจกรรมของประเทศ (ขนาด 180 x180)
033	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	098
034	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	102-103
035	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง	101
036	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	099-100, 104
037	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	105-107
038	โลหะประดิษฐ์	108-111
039	เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้าและการซ่อมแซม	112-122,177
040	การผลิตยานยนต์และการซ่อมแซม	125-127
041	การผลิตและการซ่อมแซมเรือ	123
042	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	075-077, 124, 128-134
ภาคบริการ		
043	ไฟฟ้าและก๊าซ	135-136
044	การประปา	137
045	การก่อสร้างอาคาร	138-139
046	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	140-144
047	การค้าส่ง ค้าปลีก	145-146
048	ภัตตาคารและร้านขายเครื่องดื่ม	147
049	โรงแรมและที่พักอื่นๆ	148
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	150
051	การขนส่งสินค้าทางบก	151
052	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	152
053	การขนส่งทางทะเล	153
054	การให้บริการแก่การขนส่งทางน้ำ	154
055	บริการเสริมการขนส่งทางน้ำ	155
056	บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	157
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	158
058	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรเลข	159
059	ธนาคารและการประกันภัย	160-162
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	163
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	164
062	การบริหารราชการ	165-169
063	การบริการอื่นๆ	149, 156, 170-176,178
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	180

3.2 การกำหนดจำนวนตัวอย่าง และการออกแบบสอบถาม (ขั้นตอนที่ 2)

การสำรวจภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลปฐมภูมิสำหรับการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดของ 7 จังหวัด จะเป็นการสำรวจที่แยกแต่ละจังหวัด และแยกแต่ละกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้แล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้ สำหรับขั้นตอนในการสำรวจภาคสนามนั้นเริ่มต้นโดยการกำหนดจำนวนตัวอย่างในการสำรวจ จากนั้นจึงออกแบบสำรวจให้สอดคล้อง วัตถุประสงค์ และอำนวยความสะดวกในการนำข้อมูลมาใช้และการสัมภาษณ์มากที่สุด แสดงรายละเอียดดังนี้

3.2.1 กำหนดจำนวนตัวอย่าง

การกำหนดจำนวนตัวอย่างการสำรวจภาคสนามทั้ง 7 จังหวัดนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการกระจายแบบสอบถามจำนวน 5,000 ชุด โดยพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดปี 2549 ที่ได้จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งสัดส่วนการกระจายแบบสอบถามของแต่ละจังหวัด หลังจากนั้นจึงพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดปี 2549 แยกตามภาคการผลิต คือ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเพื่อกระจายสัดส่วนของแบบสอบถามภายในจังหวัดต่อไป ซึ่งจะได้ตัวอย่างของกิจกรรมการผลิตของแต่ละจังหวัดดังตารางที่

3.8

ตารางที่ 3.8 การกระจายตัวอย่างในการสำรวจภาคสนาม

หน่วย: ราย

จังหวัด	จำนวนตัวอย่างแยกตามภาคการผลิต			จำนวนตัวอย่างรวม
	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	บริการ	
จังหวัดพิษณุโลก	217	242	261	720
จังหวัดชัยนาท	140	112	131	383
จังหวัดอุบลราชธานี	310	294	376	980
จังหวัดยโสธร	135	70	95	300
จังหวัดชัยภูมิ	228	200	175	592
จังหวัดนครศรีธรรมราช	473	558	610	1,641
จังหวัดสตูล	199	66	120	384
รวม	1,702	1,542	1,768	5,000

จากตารางการกระจายจำนวนตัวอย่าง พบว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนตัวอย่างมากที่สุด คือ 1,641 รายแบ่งเป็น ภาคเกษตรกรรม 473 ราย ภาคอุตสาหกรรม 558 ราย และภาคบริการ 610 ราย รองลงมาคือจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวนตัวอย่าง 980 ราย จังหวัดพิษณุโลก 720 ราย จังหวัด

ชัยภูมิ 592 ราย จังหวัดสตูล 384 ราย จังหวัดชัยนาท 383 ราย และจังหวัดยโสธรซึ่งเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดน้อยที่สุด มีจำนวนตัวอย่างในการสำรวจ 300 ราย ตามลำดับ

3.2.2 การออกแบบสอบถาม

การสำรวจภาคสนามเป็นงานที่มีความสำคัญงานที่หนึ่งในการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องและครอบคลุมกิจกรรมการผลิต คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการออกแบบสอบถามเพื่อสำรวจภาคสนามโดยพิจารณาตามกิจกรรมการผลิตแยกตามจังหวัด ซึ่งจะทำให้ได้แบบสอบถามจังหวัดละ 25 แบบ รวม 7 จังหวัด คิดเป็นจำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 175 แบบ (ภาคผนวก ข²) การสำรวจข้อมูลภาคสนามครั้งนี้ เป็นการรวบรวมข้อมูลในปี 2550 ทั้งปี ของผู้ประกอบการในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและบริการ เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัด และวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการจ้างงานภายในจังหวัด

สำหรับแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลภาคสนามเพื่อการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัดนั้น ประกอบด้วยคำถาม 8 หัวข้อหลักๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. มูลค่าผลผลิตปี 2550
3. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปี 2550
4. ค่าจ้างและค่าตอบแทนแรงงานปี 2550
5. ค่าธรรมเนียมและภาษีปี 2550
6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลงทุนและสินค้าย่อยปี 2550
7. การจำหน่ายผลผลิตปี 2550
8. ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลในปี 2550

โดยแบบสอบถามหัวข้อคำถามที่ 1-7 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ ส่วนหัวข้อคำถามที่ 8 เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริโภคส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นๆ ซึ่งในแต่ละหัวข้อจะประกอบด้วยคำถามย่อย มีรายละเอียดดังนี้

² ตัวอย่างแบบสอบถามโครงการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของกิจกรรมการผลิตระดับจังหวัดเพื่อการตัดสินใจวางแผนจังหวัด ปี 2550

หัวข้อที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการกิจการ ซึ่งจำเป็นต้องระบุให้ครบทุกช่อง ประกอบด้วย

- ชนิดของสินค้าของกิจการ
- ชื่อสถานประกอบการ (หรือชื่อบริษัท)
- ที่อยู่
- พื้นที่ถือครอง
- จำนวนคนงาน : แยกเป็นจำนวนคนงานที่เป็นลูกจ้างหรือพนักงาน และจำนวนคนงานที่เป็นคนในครอบครัว
- มูลค่าทรัพย์สินถาวร : เป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน มีอายุการใช้งานเกิน 1 ปีขึ้นไป มีไว้ใช้ในกิจการไม่ได้มีไว้ขาย เช่น ที่ดิน อาคาร ยานพาหนะ เครื่องจักร เครื่องใช้สำนักงาน ลิขสิทธิ์ เป็นต้น
- ชื่อผู้ตอบสัมภาษณ์ ตำแหน่ง และโทรศัพท์ (เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม)
- ชื่อผู้สัมภาษณ์ และวันที่สัมภาษณ์

หัวข้อที่ 2 มูลค่าผลผลิตปี 2550

สำหรับหัวข้อ มูลค่าผลผลิตปี 2550 จะเป็นการพิจารณาข้อมูลผลผลิตทั้งหมดที่กิจการผลิตได้ในปี 2550 โดยให้ระบุชื่อผลผลิตหลัก 1 ชนิด หากมีผลผลิตรอง ผลพลอยได้ และเศษวัสดุ ก็ให้ระบุชื่อด้วย และใส่ข้อมูลของผลผลิตทุกชนิดที่มีให้ครบถ้วน ประกอบด้วย

- ปริมาณผลผลิต
- หน่วย คือ หน่วยของปริมาณผลผลิตข้างต้น เช่น ข้าวมีหน่วยเป็นตันหรือถึง โคมีหน่วยเป็นตัว เป็นต้น
- ราคา ณ แหล่งผลิต/หน่วย คือ ราคาที่ขายในกรณีที่ลูกค้ามาซื้อสินค้าที่แหล่งผลิต หรือที่ฟาร์มของเกษตรกร ในปี 2550 คิดเป็นราคาต่อหน่วยข้างต้น
- ราคารวมค่าขนส่ง/หน่วย คือ ราคาที่ขายในกรณีที่ต้องขนส่งสินค้าไปให้ลูกค้าถึงที่อยู่ลูกค้า ในปี 2550
- ราคาสินค้าที่ขาย/หน่วย คือ ราคาขายที่รวมขนส่งสินค้า ค่าส่วนเลื่อมทางการค้า และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการส่งมอบสินค้าในปี 2550
- มูลค่า (บาท) เป็นมูลค่าของผลผลิตทั้งปี 2550 (หากใส่ข้อมูลที่หน่วยต่าง ให้ระบุด้วย)

ทั้งนี้ผลผลิตรอง ผลพลอยได้ และเศษวัสดุ ต้องมีความเชื่อมโยงกับผลผลิตหลักของกิจกรรมนั้นๆ

หัวข้อที่ 3 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปี 2550

ส่วนของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปี 2550 จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการทั้งหมด (เฉพาะเพื่อการดำเนินกิจการเท่านั้น ไม่นับการซื้อมาบริโภคเองหรือบริโภคในครัวเรือน) โดยในหัวข้อข้อมูลจะมีการแจกแจงรหัส I/O และประเภทสินค้าที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการดำเนินงานผลิตไว้ในคอลัมน์ที่ 1 และ 2 สำหรับข้อมูลในหัวข้อนี้ประกอบด้วย

- ปริมาณ (หน่วย/ปี) คือ ปริมาณของแต่ละวัตถุดิบที่ใช้ทั้งปี 2550
- หน่วย คือ หน่วยของวัตถุดิบข้างต้น
- ราคา/หน่วย คือ ราคาที่ผู้ประกอบการขายสินค้า คิดเป็นราคาต่อหน่วยข้างต้น (หรือราคาเฉลี่ยทั้งปี)
- มูลค่า (บาท/ปี) คือ มูลค่าที่ซื้อวัตถุดิบแต่ละชนิดทั้งปี 2550
- กรณีที่เป็นวัตถุดิบที่ได้มาฟรี พยายามให้ผู้ตอบประเมินค่าใช้จ่ายให้ได้
- ค่าขนส่ง (บาท/ปี) คือ ค่าใช้จ่ายในการขนวัตถุดิบแต่ละชนิดของผู้ประกอบการ (กรณีที่ไม่มีค่าขนส่ง เช่น การซื้อพันธุ์ข้าวมาปลูก แล้วขนส่งให้ฟรี จำเป็นต้องให้ผู้ตอบประมาณค่าขนส่งให้ด้วย อาจเป็นมูลค่าหรือเปอร์เซ็นต์ก็ได้)
- มูลค่าหรือสัดส่วนการนำเข้าจากต่างจังหวัด
- มูลค่าหรือสัดส่วนการนำเข้าจากต่างประเทศ
- ค่าเสื่อมราคา คือ ความสึกหรอที่เกิดขึ้นจากการใช้สินทรัพย์ถาวรของกิจการ สามารถคำนวณได้หลายวิธี แต่ในการคำนวณครั้งนี้จะใช้วิธีคิดค่าเสื่อมราคาเท่ากันทุกปีตลอดอายุการใช้งาน มีวิธีการดังนี้

สูตร การคำนวณค่าเสื่อม		ราคา ณ วันที่ซื้อ - มูลค่าซาก	
		อายุการใช้งานทั้งหมด (ปี)	
ตัวอย่าง	ราคาเครื่องจักร	100,000	บาท
	มีค่าติดตั้ง	25,000	บาท
	คาดว่าจะใช้งานได้	5	ปี
	มูลค่าซาก	5,000	บาท (มูลค่าที่เหลืออยู่หลังหมดอายุการใช้งาน)
คำนวณ	มูลค่าค่าเสื่อม	=	$\frac{(100,000 + 25,000) - 5,000}{5}$
ดังนั้น	มูลค่าค่าเสื่อม	=	24,000 บาทต่อปี

สำหรับเกณฑ์การกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรประเภทต่างๆ นั้น พิจารณาได้จากตารางที่ 3.9 ดังนี้

ตารางที่ 3.9 การกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวร

ประเภทสินทรัพย์	อายุการใช้งาน (ปี)		อัตราค่าเสื่อม/ปี	
	อย่างต่ำ	อย่างสูง	อย่างต่ำ	อย่างสูง
1. อาคารถาวร	15	40	2.5	6.5
2. อาคารชั่วคราว/โรงเรือน	8	15	6.5	12.5
3. สิ่งก่อสร้าง				
3.1 ใช้คอนกรีตเสริมเหล็กหรือโครงเหล็กเป็นส่วนประกอบหลัก	15	25	4.0	6.5
3.2 ใช้ไม้หรือวัสดุอื่นๆเป็นส่วนประกอบหลัก	5	15	6.5	20.0
4. ครุภัณฑ์สำนักงาน	8	12	8.5	12.5
5. ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	5	8	12.5	20.0
6. ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ (ยกเว้นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าให้มีอายุใช้งาน15-20ปี)	5	10	10.0	20.0
7. ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5	10	10.0	20.0
8. ครุภัณฑ์การเกษตร				
8.1 เครื่องมือและอุปกรณ์	2	5	20.0	50.0
8.2 เครื่องจักรกล	5	8	12.5	20.0
9. ครุภัณฑ์โรงงาน				
9.1 เครื่องมือและอุปกรณ์	2	5	20.0	50.0
9.2 เครื่องจักรกล	5	8	12.5	20.0
10. ครุภัณฑ์ก่อสร้าง				
10.1 เครื่องมือและอุปกรณ์	2	5	20.0	50.0
10.2 เครื่องจักร	5	8	12.5	20.0
11. ครุภัณฑ์สำรวจ	8	10	10.0	12.5
12. ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์	5	8	12.5	20.0
13. ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3	5	20.0	33.0
14. ครุภัณฑ์การศึกษา	2	5	20.0	50.0
15. ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	2	5	20.0	50.0
16. ครุภัณฑ์กีฬา/กายภาพ	2	5	20.0	50.0
17. ครุภัณฑ์ดนตรี/นาฏศิลป์	2	5	20.0	50.0
18. ครุภัณฑ์อาวุธ	8	10	10.0	12.5
19. ครุภัณฑ์สนาม	2	5	20.0	50.0
20. สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน				
20.1 ถนนคอนกรีต	10	20	5.0	10.0
20.2 ถนนลาดยาง	3	10	10.0	33.0
20.3 สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก	20	50	2.0	5.0
20.4 เขื่อนดิน	20	50	2.0	5.0
20.5 เขื่อนปูน	50	80	1.25	2.0
20.6 อ่างเก็บน้ำ	30	80	1.25	3.0

หัวข้อที่ 4 ค่าจ้างและค่าตอบแทนแรงงานปี 2550

ค่าจ้างและค่าตอบแทนแรงงานปี 2550 จะพิจารณาครอบคลุมเงินเดือน ค่าล่วงเวลา โบนัส เงินประกันสังคม ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร และค่าที่พักพนักงาน เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

- ค่าจ้างแรงงานและค่าตอบแทน (แรงงานประจำ และแรงงานชั่วคราว ฯลฯ)
- ค่าจ้างแรงงานที่เป็นบุคคลในครอบครัว³ (กรณีไม่มีการจ้างงานแต่ทำกันเองในครอบครัว)

หัวข้อที่ 5 ค่าธรรมเนียมและภาษีของกิจการปี 2550

ส่วนนี้เป็นข้อมูลค่าธรรมเนียมและภาษีที่กิจการจ่ายไป ยกเว้น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

- ค่าธรรมเนียม ได้แก่ เงินอุดหนุนจากรัฐ และค่าอากรแสตมป์ เป็นต้น
- ภาษีมูลค่าเพิ่มสุทธิ (ภาษีขายลบด้วยภาษีซื้อ)
- ภาษีอื่นๆ ได้แก่ ภาษีใบอนุญาต ภาษีป้าย ภาษีที่ดิน ฯลฯ

หัวข้อที่ 6 ค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนและสินค้านำเข้าปี 2550

สำหรับค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนนั้น จะพิจารณาข้อมูลของผู้ประกอบการในส่วนค่าใช้จ่ายในการลงทุนของธุรกิจ ทั้งที่เป็นการก่อสร้าง ต่อเติม และการซื้อเครื่องยนต์/เครื่องจักร เช่น

- การลงทุนก่อสร้างหรือต่อเติมอาคาร เช่น อาคารสำนักงาน โรงงาน โกดัง ห้องเย็น เป็นต้น
- การลงทุนก่อสร้างหรือต่อเติมสถานที่ที่ไม่ใช่อาคาร เช่น เชื้อเพลิง ถ่านหิน ท่าเรือ ท่าระบายน้ำ บ่อน้ำ สนาม เป็นต้น
- เครื่องยนต์ของยานพาหนะประเภทต่างๆ
- เครื่องจักรทางการเกษตร เช่น เครื่องเก็บเกี่ยว เครื่องนวด แทรกเตอร์ เป็นต้น
- เครื่องจักรที่ใช้ประดิษฐ์เครื่องมือไม้และโลหะ เช่น เครื่องกลึง เครื่องเจาะ เลื่อย เครื่องเจียรไน เครื่องมือในอุตสาหกรรมโลหะ เป็นต้น
- เครื่องจักรและอุปกรณ์พิเศษ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในเหมืองแร่ เคมี สิ่งทอ อาหาร กระดาษ อุปกรณ์ขนถ่ายในโรงงาน เครื่องดับเพลิง ตู้แช่ ลีฟท์ เป็นต้น

ส่วนสินค้านำเข้า จะพิจารณาทั้งสินค้านำเข้าต้นปี⁴ และสินค้านำเข้าปลายปี 2550

³ในกรณีที่ไม่มีค่าจ้างงานในธุรกิจแต่ใช้บุคลากรในครัวเรือนในการทำงานกรุณาประมาณค่าจ้างแรงงานของบุคลากรในครัวเรือนโดยพิจารณาจากค่าจ้างแรงงานของธุรกิจที่ประกอบกิจการเหมือนกัน

⁴สินค้านำเข้า ได้แก่ สินค้าสำเร็จรูปที่เก็บไว้ในคลังสินค้า วัตถุดิบที่ยังไม่ได้ใช้ สินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าที่กำลังอยู่ระหว่างกระบวนการผลิต เป็นต้น

หัวข้อที่ 7 การจำหน่ายผลผลิตปี 2550

แบบสอบถามในหัวข้อการจำหน่ายผลผลิตนี้จะเป็นการเก็บข้อมูลรายได้ที่กิจการขายสินค้าหรือให้บริการแก่ลูกค้าทั้งหมดตลอดปี 2550 โดยให้แยกตามลูกค้าผลิต ดังนี้

- ลูกค้าที่ผลิตสินค้าเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และป่าไม้ (ให้ระบุสินค้า เช่น ผัก ผลไม้ โค สุกร เป็นต้น)
- ลูกค้าที่ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม (ให้ระบุสินค้า เช่น สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์เคมี เป็นต้น)
- ลูกค้าที่อยู่ในภาคบริการ (ระบุสินค้า เช่น การขนส่ง โรงแรม ร้านอาหาร สถานที่ให้บริการ เป็นต้น)
- บุคคลทั่วไป (ครัวเรือน)
- หน่วยงานราชการ
- ผู้ส่งออก

หัวข้อที่ 8 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลปี 2550

ส่วนนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ตอบซื้อสินค้ามาเพื่อบริโภคเอง โดยไม่เกี่ยวข้องกับกิจการหรือธุรกิจอื่นๆ ซึ่งแยกสินค้าออกเป็น 62 รายการ ทั้งสินค้าในหมวดเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการต่างๆ

3.3 การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 (ขั้นตอนที่ 3)

การคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 เป็นการจัดทำตารางแสดงการใช้ปัจจัยการผลิต และการกระจายผลผลิตของกิจกรรมต่างๆ ภายในจังหวัด โดยรายละเอียดของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตได้แยกออกเป็น 2 ตารางหลัก ได้แก่ ตารางด้านผู้ซื้อ และตารางด้านผู้ผลิต ซึ่งรายละเอียดในการจัดทำแต่ละตารางมีดังนี้

3.3.1 การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 ด้านผู้ซื้อ

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 ด้านผู้ซื้อเป็นตารางที่แสดงมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิต และการกระจายผลผลิต ที่ผู้ซื้อมีการจ่ายจริง กล่าวคือมูลค่าของสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างผู้ผลิตกับผู้ผลิต หรือผู้ผลิตกับผู้บริโภค นั้นได้รวมค่าขนส่ง และค่าส่วนเลื่อมทางการค้าไว้ในมูลค่าสินค้าแล้ว โดยวิธีในการจัดทำนั้นมีรายละเอียดในแต่ละส่วนมีดังนี้

3.3.1.1 การคำนวณมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดปี 2550 (รหัส 210)

สำหรับการคำนวณในส่วนนี้ เป็นการจัดทำมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดปี 2550 ซึ่งการคำนวณสามารถทำได้ 2 วิธี คือการคำนวณโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ และการคำนวณโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งรายละเอียดในการคำนวณแต่ละวิธีมีดังนี้

1) การคำนวณมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดปี 2550 โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ

การคำนวณในส่วนนี้ผู้ศึกษาอาศัยข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ ข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดซึ่งจัดทำโดยหน่วยงานภายในจังหวัด ซึ่งในการจัดทำนั้นผู้ศึกษาได้นำผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมไปคำนวณกับสัดส่วนมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดซึ่งจัดทำโดยหน่วยงานภายในจังหวัด⁵ โดยวิธีการคำนวณมีดังนี้

- การคำนวณสัดส่วนมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด

การคำนวณในส่วนนี้เป็นการนำมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด ที่จัดทำโดยหน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัด มาคำนวณเป็นสัดส่วน ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\begin{bmatrix} \text{Ratio}q_{i1} \\ \text{Ratio}q_{i2} \\ \downarrow \\ \text{Ratio}q_{it} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} q_{i1}/gpp_{i1} \\ q_{i2}/gpp_{i2} \\ \downarrow \\ q_{it}/gpp_{it} \end{bmatrix}$$

$$\text{Ratio}q_{Ri} = \frac{\text{Ratio}q_{i1} + \text{Ratio}q_{i2} + \dots + \text{Ratio}q_{it}}{t}$$

โดยที่

$\text{Ratio}q_{Ri}$	คือ	สัดส่วนมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขา i เฉลี่ย
$\text{Ratio}q_{it}$	คือ	สัดส่วนมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขา i ในปี t
q_{it}	คือ	มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขา i ในปี t
gpp_{it}	คือ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดในสาขา i ในปี t ที่จัดทำโดยหน่วยงานภายในจังหวัด

⁵ ปัจจุบันหน่วยงานภายในจังหวัดมีการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดถึงปี 2549 จึงไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้โดยตรง

- i คือ กิจกรรมหรือสาขาที่ทำการศึกษา
t คือ จำนวนปีที่นำมาใช้ในการศึกษา

- การคำนวณมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด ปี 2550

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีการรายงานตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดในปี 2550 แล้วแต่มีข้อมูลที่รายงานเพียง 16 กิจกรรม ในขณะที่ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่จัดทำแยกเป็น 64 กิจกรรม ดังนั้นจึงต้องจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดในปี 2550 ที่แยกตาม 64 กิจกรรม โดยในการจัดทำนั้นสามารถทำได้โดยอาศัยข้อมูลของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด (GPP) ที่จัดทำโดยหน่วยงานต่างในจังหวัด ซึ่งการคำนวณนั้นจะต้องนำข้อมูล GPP มาจัดใหม่ให้ตรงกับกิจกรรมทั้ง 64 กิจกรรม หลังจากนั้นจึงจับหมวดหมู่ของกิจกรรมทั้ง 64 ให้ตรงกับแต่ละกิจกรรมใน 16 กิจกรรม ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แล้วจึงทำการหาสัดส่วนของแต่ละกิจกรรม สุดท้ายจึงนำสัดส่วนที่ได้ในแต่ละกิจกรรมคูณกับ GPP ของแต่ละกิจกรรมใน 16 กิจกรรม ซึ่งสูตรในการคำนวณแสดงดังนี้

$$\begin{bmatrix} GPP_{1j2550} \\ GPP_{2j2550} \\ \downarrow \\ GPP_{ij2550} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} (GPP_{p1j} / \sum GPP_{pj}) \times GPP_{cj} \\ (GPP_{p2j} / \sum GPP_{pj}) \times GPP_{cj} \\ \downarrow \\ (GPP_{p ij} / \sum GPP_{pj}) \times GPP_{cj} \end{bmatrix}$$

โดยที่

- GPP_{ij2550} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดในปี 2550 ใหม่ในกิจกรรม i จาก 64 กิจกรรม
- $GPP_{p ij}$ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดที่ทำโดยหน่วยงานในจังหวัดในกิจกรรม i จาก 64 กิจกรรม
- $\sum GPP_{pj}$ คือ ผลรวมของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดที่ทำโดยหน่วยงานในจังหวัดในกลุ่มกิจกรรม j
- GPP_{cj} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดในปี 2550 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในกลุ่มกิจกรรม j
- j คือ กลุ่มกิจกรรมที่แยกตาม 16 กิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- การคำนวณมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด ปี 2550

หลังจากได้สัดส่วนมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดและมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด ปี 2550 ลำดับต่อไป นำสัดส่วนที่ได้ไปคูณกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด ปี 2550 ที่จัดทำขึ้น ซึ่งผลที่ได้แสดงมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขาต่างๆ ซึ่งสูตรในการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$Q_{i2550} = GPP_{ij2550} \times Ratioq_{Ri}$$

โดยที่

Q_{i2550}	คือ	มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขา i ปี 2550
GPP_{ij2550}	คือ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดปี 2550 ในสาขา i
$Ratioq_{Ri}$	คือ	สัดส่วนมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขา i เฉลี่ย

2) การคำนวณมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดปี 2550 โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ

การคำนวณในส่วนนี้สามารถจัดทำโดยอาศัยข้อมูลจากแบบสำรวจภาคสนามในส่วนที่ 2 ซึ่งสามารถคำนวณโดยนำมูลค่าผลผลิตที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละชุดมาหาค่าเฉลี่ย และนำไปคูณกับจำนวนธุรกิจทั้งหมดที่มีอยู่ในจังหวัด (พิจารณารายละเอียดได้ในภาคผนวก ก) ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$q_i = \frac{\sum q_{i1} + \sum q_{i2} + \dots + \sum q_{im}}{m_i}$$

$$Q_i = q_i \times N_i$$

โดยที่

q_i	คือ	ค่าเฉลี่ยของมูลค่าผลผลิตในสาขา i
$\sum q_{im}$	คือ	ผลรวมของมูลค่าผลผลิตทั้งหมดของตัวอย่างที่ m
Q_{i2550}	คือ	มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดในสาขา i ปี 2550
m_i	คือ	จำนวนตัวอย่างที่ทำการสำรวจภาคสนามในสาขา i
N_i	คือ	จำนวนธุรกิจสาขา i ในจังหวัด

3.3.1.2 การคำนวณโครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด

การคำนวณในส่วนนี้เป็นจัดทำโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิต และการกระจายผลผลิตของธุรกิจจังหวัด โดยอาศัยข้อมูลจากการสำรวจภาคสนาม ซึ่งขั้นตอนในการจัดทำมีรายละเอียดดังนี้

1) การจัดทำโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตจากแบบสอบถาม

สำหรับขั้นตอนแรกในการจัดทำโครงสร้างใช้ปัจจัยการผลิต และโครงสร้างการกระจายผลผลิตของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดสามารถทำได้โดยนำผลการสำรวจภาคสนามทั้งหมดที่ได้จากส่วนที่ 3 และ 7 ของแบบสอบถามมาจัดในรูปเมตริกซ์ดังนี้

$$\begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} & \rightarrow & C_{1m} \\ C_{21} & C_{22} & \rightarrow & C_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow \\ C_{n1} & C_{n2} & \rightarrow & C_{nm} \end{bmatrix} \quad \text{หรือ} \quad \begin{bmatrix} V_{11} & V_{12} & \rightarrow & V_{1m} \\ V_{21} & V_{22} & \rightarrow & V_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow \\ V_{l1} & V_{l2} & \rightarrow & V_{lm} \end{bmatrix}$$

โดยที่

- C คือ ค่าใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิตของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด
V คือ รายได้จากการขายสินค้า หรือบริการของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด
n คือ ประเภทของปัจจัยการผลิตของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด
l คือ ประเภทของสินค้า หรือบริการของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด
m คือ ลำดับที่ของแบบสอบถามที่ทำการสำรวจ

หลังจากนั้นนำผลจากการสำรวจภาคสนามในแต่ละแถวมาหาผลรวม ซึ่งผลรวมที่ได้แสดงให้เห็นถึงมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิต และมูลค่าการกระจายผลผลิตหรือบริการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการสำรวจ โดยสามารถเขียนในรูปเมตริกซ์ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} & \rightarrow & C_{1m} \\ C_{21} & C_{22} & \rightarrow & C_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow \\ C_{n1} & C_{n2} & \rightarrow & C_{nm} \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} \sum C_{1m} \\ \sum C_{2m} \\ \downarrow \\ \sum C_{nm} \end{bmatrix}$$

หรือ

$$\begin{bmatrix} v_{11} & v_{12} & \rightarrow & v_{1m} \\ v_{21} & v_{22} & \rightarrow & v_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow \\ v_{l1} & v_{l2} & \rightarrow & v_{lm} \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} \sum v_{1m} \\ \sum v_{2m} \\ \downarrow \\ \sum v_{lm} \end{bmatrix}$$

โดยที่

$\sum c_{nm}$ คือ ผลรวมของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตประเภท n ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด m ตัวอย่าง
 $\sum v_{lm}$ คือ ผลรวมของมูลค่าการกระจายผลผลิตหรือบริการไปยังกิจกรรม l ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด m ตัวอย่าง

เมื่อหาผลรวมของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตและมูลค่าการกระจายผลผลิตหรือบริการจากการสำรวจภาคสนามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ลำดับต่อไปคือการคำนวณโครงสร้างของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตและมูลค่าการกระจายผลผลิตหรือบริการ ซึ่งสามารถทำได้โดยนำผลรวมในแต่ละกิจกรรมการผลิต ($\sum c_{nm}$ หรือ $\sum v_{nm}$) หารด้วยผลรวมของกิจกรรมการผลิตทุกประเภท ($\sum (\sum c_{nm})$ หรือ $\sum (\sum v_{nm})$) โดยผลการคำนวณที่ได้แสดงถึงสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตและสัดส่วนการกระจายผลผลิตหรือบริการต่างๆ ของกิจกรรมต่างในจังหวัด สำหรับรายละเอียดการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} \sum c_{1m} / \sum (\sum c_{nm}) \\ \sum c_{2m} / \sum (\sum c_{nm}) \\ \downarrow \\ \sum c_{nm} / \sum (\sum c_{nm}) \end{bmatrix} \text{ ซึ่งเท่ากับ } \begin{bmatrix} C_{1i} \\ C_{2i} \\ \downarrow \\ C_{ni} \end{bmatrix}$$

หรือ

$$\begin{bmatrix} \sum v_{1m} / \sum (\sum v_{lm}) \\ \sum v_{2m} / \sum (\sum v_{lm}) \\ \downarrow \\ \sum v_{lm} / \sum (\sum v_{lm}) \end{bmatrix} \text{ ซึ่งเท่ากับ } \begin{bmatrix} V_{1i} \\ V_{2i} \\ \downarrow \\ V_{li} \end{bmatrix}$$

โดยที่

C_{ni} คือ สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตประเภท n ต่อการใช้ปัจจัยการผลิตทั้งหมดของกิจกรรมในสาขา i
 V_{li} คือ สัดส่วนการกระจายผลผลิตหรือบริการไปยังกิจกรรม l ต่อการกระจายผลผลิตและบริการทั้งหมดของกิจกรรมในสาขา i

3.3.1.3 การจัดทำโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด

การศึกษาในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด โดยมูลค่าเพิ่มในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก ได้แก่ เงินเดือนและค่าจ้าง⁶ ผลตอบแทน⁷ ค่าเสื่อมราคา⁸ และภาษีทางอ้อมสุทธิ⁹ ซึ่งในการจัดทำข้อมูลทั้ง 4 ส่วนนี้ต้องอาศัยข้อมูลในส่วนที่ 3 4 และ 5 ของแบบสอบถาม ซึ่งแสดงข้อมูลค่าใช้จ่ายชั้นกลางในการผลิต ข้อมูล เงินเดือนและค่าจ้าง ค่าเสื่อมราคา และ ภาษีทางอ้อมสุทธิ

สำหรับขั้นตอนในการจัดทำโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดต้องเริ่มโดยการคำนวณมูลค่าเพิ่ม และส่วนต่างๆ ของมูลค่าเพิ่มจากแบบสอบถามซึ่งต้องผ่านขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) การคำนวณรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด

การคำนวณในส่วนนี้ทำได้โดยนำรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดที่ได้จากแต่ละตัวอย่างที่ทำการสำรวจมาหาผลรวมและหารกับจำนวนตัวอย่างที่ทำการสำรวจ ซึ่งผลที่ได้นั้นแสดงค่าเฉลี่ยของรายได้ต่อหนึ่งธุรกิจ หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ยดังกล่าวไปคูณกับจำนวนธุรกิจทั้งหมด (พิจารณารายละเอียดได้ในภาคผนวก ค) สำหรับผลที่ได้นั้นแสดงให้เห็นถึงรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของกิจกรรมต่างๆ ภายในจังหวัด โดยจากข้างต้นสามารถเขียนสูตรในการคำนวณได้ดังนี้

$$v_{all,i} = \frac{\sum v_{i1} + \sum v_{i2} + \dots + \sum v_{im} + \sum v_{o1} + \dots + \sum v_{om}}{m_i}$$

$$GO_i = v_{ia} \times N_i$$

⁶ เงินเดือนและค่าจ้าง ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่ผู้จ้างจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างทั้งในรูปของตัวเงินและสิ่งของ ผู้รับจ้าง ได้แก่ ลูกจ้างระยะยาว ลูกจ้างชั่วคราว ผู้บริหาร เป็นต้น

⁷ ผลตอบแทนการผลิต ได้แก่ ผลตอบแทนจากปัจจัยการผลิตทั้งหมด หรือมูลค่าเพิ่มทั้งหมดหักด้วยค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเสื่อมราคา และ ภาษีทางอ้อมสุทธิ

⁸ ค่าเสื่อมราคา คือ เงินสำรองค่าสึกหรอของสินทรัพย์ประเภททุนต่างๆ เช่น ค่าเสื่อมของอาคารที่ทำการของสถานประกอบการ และเครื่องมือ เครื่องจักรต่างๆ

⁹ ภาษีทางอ้อม ได้แก่ ภาษีการค้า ภาษีส่งออก ภาษีใบอนุญาต ภาษีค่าบริการในโรงแรมและภัตตาคาร แสตมป์ และภาษีการขายพิเศษอื่นๆ เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ทางไฟฟ้า เครื่องดื่มชนิดมีแอลกอฮอล์ บุหรี่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ภาษีทางอ้อมแตกต่างจากการคำนวณของกองบัญชีประชาชาติตรงที่ภาษีขาเข้า และภาษีการค้าจากสินค้านำเข้าไม่ได้รวมอยู่ด้วย ภาษีทางอ้อมสุทธิเท่ากับภาษีทางอ้อมทั้งหมดหักด้วยเงินอุดหนุน

โดยที่

$v_{all,i}$	คือ	ค่าเฉลี่ยของรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของกิจกรรมในสาขา i
$\sum v_{im}$	คือ	ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานที่ได้จากภาคธุรกิจของตัวอย่างที่ m
$\sum v_{om}$	คือ	ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานที่ได้จากส่วนอื่นๆ ของตัวอย่างที่ m
GO_i	คือ	รายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของกิจกรรมในสาขา i ในประเทศ
m_i	คือ	จำนวนตัวอย่างที่ทำการสำรวจภาคสนามในสาขา i
N_i	คือ	จำนวนธุรกิจของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด

2) การคำนวณค่าใช้จ่ายชั้นกลางทั้งหมดของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด

การคำนวณค่าใช้จ่ายชั้นกลางหรือมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมทั้งหมดของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด (IC_i) สามารถคำนวณได้ โดยนำผลรวมของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตในแต่ละตัวอย่างที่ทำการสำรวจมาหาค่าเฉลี่ย และนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปคูณกับจำนวนธุรกิจในจังหวัด ซึ่งรายละเอียดของสูตรการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$c_i = \frac{\sum c_{i1} + \sum c_{i2} + \dots + \sum c_{im}}{m_i}$$

$$IC_i = c_i \times N_i$$

โดยที่

c_i	คือ	ค่าเฉลี่ยของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมในสาขา i
$\sum c_{im}$	คือ	ผลรวมของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตทั้งหมดของตัวอย่างที่ m
IC_i	คือ	มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
m_i	คือ	จำนวนตัวอย่างที่ทำการสำรวจภาคสนามในสาขา i
N_i	คือ	จำนวนธุรกิจของสาขา i ในจังหวัด

3) การคำนวณมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด

มูลค่าเพิ่มในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตประกอบด้วย เงินเดือนและค่าจ้าง ผลตอบแทนค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ แต่เนื่องจากผลตอบแทนของธุรกิจถูกคำนวณจากมูลค่าเพิ่มหักด้วยเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ดังนั้นเพื่อให้รายละเอียดตารางครบถ้วนตามโครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต จึงจำเป็นแบ่งรายละเอียดในการคำนวณเป็น 3 ส่วนคือ

การคำนวณมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดการคำนวณหามูลค่าเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด และสุดท้ายการคำนวณหามูลค่าผลตอบแทนของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด โดยในการจัดทำนั้นมีรายละเอียดดังนี้

3.1) การคำนวณมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด

หลังจากได้ข้อมูลรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด (GO_i) และข้อมูลค่าใช้จ่ายขั้นกลางทั้งหมดของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด (IC_i) ดังแสดงในข้างต้น สอดคล้องไปกับการคำนวณมูลค่าเพิ่ม (VA_i) โดยนำรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด ลบ ด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางทั้งหมดของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด ซึ่งแสดงในรูปสูตรได้ดังนี้

$$VA_i = GO_i - IC_i$$

อย่างไรก็ตามถ้ามีข้อมูล VA_i หรือ GPP จริงที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือหน่วยงานในจังหวัด ก็สามารถนำมาใช้ได้โดยตรง

3.2) การคำนวณหามูลค่าเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด

การคำนวณในส่วนนี้ต้องนำผลรวมมูลค่าของเงินเดือนและค่าจ้าง ผลรวมมูลค่าของค่าเสื่อมราคา และผลรวมมูลค่าของภาษีทางอ้อมสุทธิ ที่ได้จากทุกตัวอย่างมาหารด้วยจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ซึ่งผลที่ได้แสดง เงินเดือนและค่าจ้างเฉลี่ยต่อธุรกิจ ค่าเสื่อมเฉลี่ยต่อธุรกิจ และภาษีทางอ้อมสุทธิเฉลี่ยต่อธุรกิจ หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ตัวไปคูณด้วยจำนวนธุรกิจของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด (พิจารณารายละเอียดได้ในภาคผนวก ค) สำหรับสูตรในการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$W_i = \left(\frac{w_1 + w_2 + \dots + w_m}{m_i} \right) \times N_i$$

$$D_i = \left(\frac{d_1 + d_2 + \dots + d_m}{m_i} \right) \times N_i$$

$$T_i = \left(\frac{t_1 + t_2 + \dots + t_m}{m_i} \right) \times N_i$$

โดยที่

W_i	คือ	มูลค่าเงินเดือนและค่าจ้างของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
D_i	คือ	มูลค่าค่าเสื่อมราคาของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
T_i	คือ	มูลค่าภาษีทางอ้อมสุทธิของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
w_m	คือ	มูลค่าเงินเดือนและค่าจ้างของกิจกรรมต่างๆ ในตัวอย่างที่ m
d_m	คือ	มูลค่าค่าเสื่อมราคาของกิจกรรมต่างๆ ในตัวอย่างที่ m
t_m	คือ	มูลค่าภาษีทางอ้อมสุทธิของกิจกรรมต่างๆ ในตัวอย่างที่ m
m_i	คือ	จำนวนตัวอย่างที่ทำการสำรวจการสนามในสาขา i
N_i	คือ	จำนวนธุรกิจในกิจกรรมสาขา i ในประเทศ

3.3) การคำนวณหามูลค่าผลตอบแทนของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด

การคำนวณผลตอบแทนโดยปกติแล้วสามารถคำนวณจาก มูลค่าเพิ่มทั้งหมดหักด้วย ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ซึ่งในงานศึกษานี้ก็ได้ใช้วิธีการคำนวณแบบเดียวกัน โดยอาศัยข้อมูล มูลค่าเพิ่ม ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ ของ กิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดที่จัดทำแล้วในข้างต้น สำหรับสูตรในการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$P_i = VA_i - W_i - D_i - T_i$$

โดยที่

P_i	คือ	มูลค่าผลตอบแทนของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
VA_i	คือ	มูลค่าเพิ่มของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
W_i	คือ	มูลค่าเงินเดือนและค่าจ้างของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
D_i	คือ	มูลค่าค่าเสื่อมราคาของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
T_i	คือ	มูลค่าภาษีทางอ้อมสุทธิของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด

4) การจัดทำโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด

จากรายละเอียดทั้งหมดในข้างต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด ซึ่งวิธีในการจัดทำนั้นต้องอาศัยข้อมูลจากมูลค่าเพิ่มที่จัดทำขึ้นในหัวข้อ การคำนวณหามูลค่าผลตอบแทนของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด ซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งมูลค่าเพิ่มรวม และมูลค่าเพิ่มที่แยกเป็น ค่าตอบแทนแรงงาน ผลตอบแทน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ มาทำการคำนวณหาสัดส่วนซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Ratio } VA_i = \begin{bmatrix} W_i/VA_i \\ P_i/VA_i \\ D_i/VA_i \\ T_i/VA_i \end{bmatrix}$$

3.3.1.4 การจัดทำโครงสร้างของผลผลิตรวมภายในประเทศของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด

รายละเอียดการคำนวณในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์ในการคำนวณหาโครงสร้างของผลผลิตรวมภายในจังหวัด ของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด ซึ่งตามโครงสร้างของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตแล้ว ผลผลิตรวมภายในจังหวัดประกอบด้วย 2 ส่วน คือมูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง (รหัส 190) และมูลค่าเพิ่มทั้งหมด (รหัส 209) ดังนั้นในการคำนวณหาโครงสร้างของผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่าง ๆ จึงต้องอาศัยข้อมูลมูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง IC_i และมูลค่าเพิ่มทั้งหมด VA_i ที่จัดทำในหัวข้อย่อยที่ 2 และ 3 ของหัวข้อการจัดทำโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด มาใช้ในการคำนวณซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$GO_i = IC_i + VA_i$$

โดยที่

- GO_i คือ มูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
 IC_i คือ มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
 VA_i คือ มูลค่าเพิ่มทั้งหมดของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด

หลังจากที่ได้มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมในสาขาต่าง ๆ แล้ว นำมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด และมูลค่าเพิ่มทั้งหมดของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด มาหารกับมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดของแต่ละกิจกรรม โดยผลที่ได้นั้นแสดงโครงสร้างของผลผลิตรวมภายในประเทศของแต่ละกิจกรรมการผลิตและบริการในจังหวัด สำหรับสูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$\text{Ratio } GO_i = \begin{bmatrix} IC_i/GO_i \\ VA_i/GO_i \end{bmatrix}$$

3.3.1.5 การจำแนกโครงสร้างผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด

การคำนวณในส่วนนี้เป็นการนำมูลค่าผลผลิตรวมในจังหวัดในแต่ละกิจกรรมที่จัดทำในหัวข้อ การคำนวณมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดปี 2550 มาจำแนกออกเป็น มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลาง และมูลค่าเพิ่ม แต่เนื่องจากการคำนวณมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดปี 2550 สามารถทำได้ 2 วิธี ดังนั้นการจำแนกโครงสร้างผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัดจึงแยกวิธีการคำนวณเป็น 2 แบบเช่นกัน โดยรายละเอียดการคำนวณในแต่ละแบบมีดังนี้

1) การจำแนกโครงสร้างผลผลิตรวมภายในจังหวัดโดยข้อมูลทฤษฎี

การคำนวณในส่วนนี้สามารถทำได้โดยอาศัยข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัด และมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่าง ๆ ในปี 2550 ที่จัดทำไว้ในข้างต้น มาลบกัน โดยผลที่ได้แสดงมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมต่าง ๆ ในปี 2550 ซึ่งจากรายละเอียดในข้างต้นสามารถเขียนสูตรได้ดังนี้

$$IC_{i2550} = Q_{i2550} - VA_{i2550}$$

โดยที่

IC_{i2550}	คือ	มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550
VA_{i2550}	คือ	มูลค่าเพิ่มรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
Q_{i2550}	คือ	มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550

2) การจำแนกโครงสร้างผลผลิตรวมภายในจังหวัดโดยข้อมูลปฐมภูมิ

การคำนวณในส่วนนี้สามารถทำได้โดยอาศัยข้อมูลมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่าง ๆ ในปี 2550 ซึ่งจัดทำในหัวข้อ 3.3.1 คูณกับโครงสร้างของผลผลิตรวมภายในประเทศของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด ซึ่งจัดทำในหัวข้อ 3.3.4 โดยผลที่ได้แสดงมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลาง และมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด ปี 2550 ซึ่งสูตรในการคำนวณแสดงได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} IC_{i2550} \\ VA_{i2550} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} (IC_i / GO_i) \times Q_{i2550} \\ (VA_i / GO_i) \times Q_{i2550} \end{bmatrix}$$

โดยที่

IC_{i2550}	คือ	มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550
VA_{i2550}	คือ	มูลค่าเพิ่มรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550
Q_{i2550}	คือ	มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550
GO_i	คือ	มูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศของกิจกรรมสาขา i
IC_i	คือ	มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
VA_i	คือ	มูลค่าเพิ่มทั้งหมดของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด

3.3.1.6 การจำแนกโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมแต่ละสาขาในจังหวัด

รายละเอียดในส่วนนี้เป็นการจำแนกมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมสาขาต่างๆ ในปี 2550 ซึ่งได้จากหัวข้อการจำแนกโครงสร้างผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดมา จำแนกรายละเอียดหรือโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถคำนวณโดยนำ มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550 คูณกับโครงสร้างมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดที่จัดทำในหัวข้อการคำนวณโครงสร้างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\begin{bmatrix} C_{1i2550} \\ C_{2i2550} \\ \downarrow \\ C_{ni2550} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} C_{1i} \times IC_{i2550} \\ C_{2i} \times IC_{i2550} \\ \downarrow \\ C_{ni} \times IC_{i2550} \end{bmatrix}$$

โดยที่

C_{ni2550}	คือ	มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตประเภท n ของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550
C_{ni}	คือ	สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตประเภท n ต่อการใช้ปัจจัยการผลิตทั้งหมดของกิจกรรมสาขา i ที่ได้จากแบบสอบถาม
IC_{i2550}	คือ	มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550

3.3.1.7 การจำแนกโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมการผลิตและบริการในแต่ละสาขา

เมื่อได้มูลค่าเพิ่มรวมของกิจกรรมต่าง ๆ ในปี 2550 จากหัวข้อการจำแนกโครงสร้างผลผลิตรวมภายในจังหวัดของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัดแล้ว นำผลที่ได้ไปจำแนกโครงสร้างมูลค่าเพิ่มตามค่าตอบแทนแรงงาน ผลตอบแทน ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ โดยนำมูลค่าเพิ่มรวมของกิจกรรมสาขาต่าง ๆ ในปี 2550 ไปคูณกับโครงสร้างมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัด ซึ่งแสดงสูตรในการคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} W_{i2550} \\ P_{i2550} \\ D_{i2550} \\ T_{i2550} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} (W_i/VA_i) \times VA_{i2550} \\ (P_i/VA_i) \times VA_{i2550} \\ (D_i/VA_i) \times VA_{i2550} \\ (T_i/VA_i) \times VA_{i2550} \end{bmatrix}$$

โดยที่

W_{i2550}	คือ	มูลค่าเงินเดือนและค่าจ้างของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัดในปี 2550
P_{i2550}	คือ	มูลค่าผลตอบแทนของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัดในปี 2550
D_{i2550}	คือ	มูลค่าค่าเสื่อมราคาของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัดในปี 2550
T_{i2550}	คือ	มูลค่าภาษีทางอ้อมสุทธิของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัดในปี 2550
VA_{i2550}	คือ	มูลค่าเพิ่มรวมของกิจกรรมสาขา i ในปี 2550
VA_i	คือ	มูลค่าเพิ่มของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัดจากแบบสอบถาม
P_i	คือ	มูลค่าผลตอบแทนของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
W_i	คือ	มูลค่าเงินเดือนและค่าจ้างของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
D_i	คือ	มูลค่าค่าเสื่อมราคาของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด
T_i	คือ	มูลค่าภาษีทางอ้อมสุทธิของกิจกรรมสาขา i ในจังหวัด

3.3.1.8 การจัดทำมูลค่าการกระจายผลผลิตหรือบริการรวมของกิจกรรมต่าง ๆ ในปี 2550 ไปยังส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาคธุรกิจ

รายละเอียดในส่วนนี้เป็นการพิจารณารายได้ของกิจกรรมต่าง ๆ ในจังหวัดที่ได้มาจากส่วนอื่น ๆ เช่น ผู้บริโภค และหน่วยงานราชการ เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้สามารถจัดทำได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 7 และ 8 การสัมภาษณ์เชิงลึก และข้อมูลทุติยภูมิต่างๆ จากสำนักงานสถิติจังหวัด พาณิชย์จังหวัด กรมพัฒนาธุรกิจ คลังจังหวัด ด้านศุลกากรจังหวัด เป็นต้น

3.3.1.9 การปรับความสมดุลของตาราง I/O

จากขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวในข้างต้น ทำให้ได้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 แต่ตารางดังกล่าวยังไม่สมดุล เนื่องจากมูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศทางฝั่งการผลิตไม่เท่ากับฝั่งการบริโภค จึงต้องมีการปรับความสมดุลเพื่อให้มูลค่าของทั้ง 2 ฝั่งเท่ากัน ซึ่งมีขั้นตอนในการปรับสมดุลดังนี้

1) กำหนดให้มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดด้านผู้ผลิตเท่ากับด้านผู้บริโภค (รหัส 210 เท่ากับ 600)

ตามปกติในการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตมักพบว่ามูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดที่รวบรวมจากด้านการผลิต มักไม่เท่ากับมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดที่รวบรวมจากด้านการบริโภค เนื่องจากข้อมูลด้านการผลิต และการบริโภคมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากที่ต่างๆ ซึ่งมีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มารวมกันจึงเป็นการยากที่ตัวเลขที่ได้จะเท่ากับการผลิตพอดี ดังนั้นจึงต้องทำการปรับสมดุล โดยเริ่มจากกำหนดให้มูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศที่รวบรวมจากด้านการผลิต (รหัส 210) และ มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดที่รวบรวมจากด้านการบริโภค (600) เท่ากัน

2) คำนวณหาส่วนต่างของอุปทานรวม (รหัส 700) และอุปสงค์รวม (รหัส 310)

การคำนวณในส่วนนี้เริ่มจากการจัดทำอุปทานรวม (รหัส 700) ซึ่งสามารถคำนวณได้จากข้อมูลในมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด (รหัส 600 ที่เท่ากับ 210) บวกด้วย การนำเข้ารวม และผลรวมของส่วนเหลือมทางการค้าและค่าขนส่ง¹⁰ หลังจากนั้นนำอุปทานรวมลบด้วยอุปสงค์รวม (รหัส 310) ซึ่งผลที่ได้คือส่วนต่างของอุปทานรวมและอุปสงค์รวม ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{ส่วนต่างของอุปทานรวมและอุปสงค์รวม} = \text{มูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด} + \text{การนำเข้ารวม} + \text{ผลรวมของส่วนเหลือมทางการค้าและค่าขนส่ง} - \text{อุปสงค์รวม}$$

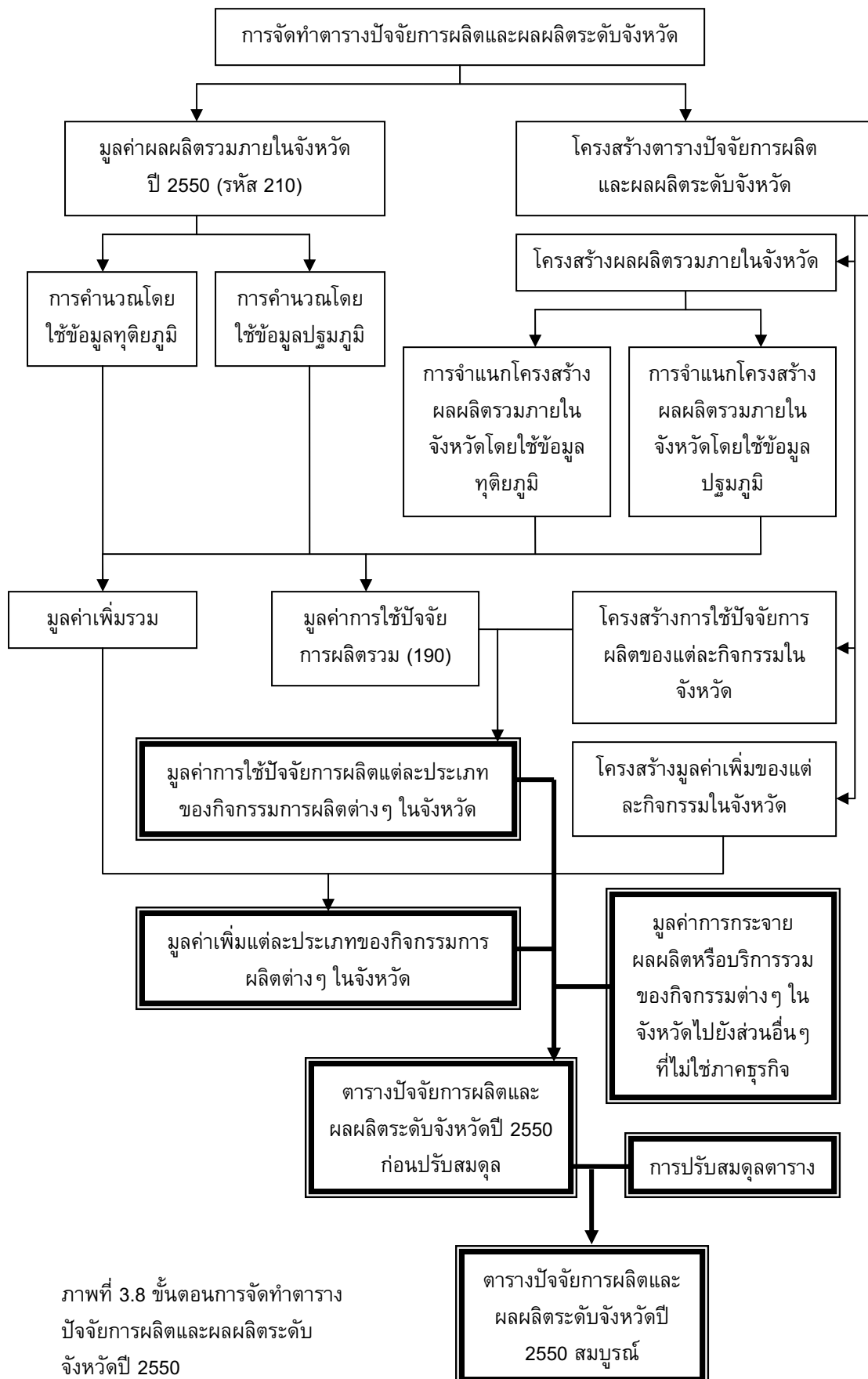
3) กระจายส่วนต่างของอุปทานรวมและอุปสงค์รวม

ขั้นตอนนี้เป็นการนำส่วนต่างของอุปทานรวมและอุปสงค์รวมที่ได้ไปกระจายกลับเข้าไปในส่วนของการบริโภค โดยถ้าส่วนต่างมีค่าเป็นบวกแสดงให้เห็นว่าอุปทานมากกว่าอุปสงค์ ต้องนำส่วนต่างดังกล่าวไปบวกเพิ่มในส่วนของการบริโภค แต่ถ้าส่วนต่างมีค่าเป็นลบแสดงให้เห็นว่าอุปทานน้อยกว่าอุปสงค์ ต้องนำส่วนต่างดังกล่าวไปลบออกจากส่วนของการบริโภค โดยในการกระจายค่าส่วนต่าง ๆ นั้น

¹⁰ ปกติการนำเข้ารวม และผลรวมของส่วนเหลือมทางการค้าในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจะมีค่าเป็นลบ ดังนั้นในการคำนวณจะไม่พิจารณาเครื่องหมายลบ

จำเป็นต้องพิจารณาว่าส่วนต่างที่ทำการกระจายจะทำให้มูลค่าที่มีอยู่ติดลบ มีค่าต่ำหรือสูงไป ทำให้ค่าเปลี่ยนแปลงจากความเป็นจริงมาก หรือส่งผลให้โครงสร้างเปลี่ยนแปลงไปมาก หรือไม่ ซึ่งถ้าเกิดปัญหาใดปัญหาหนึ่ง อาจทำให้ต้องเลียงการกระจายในตำแหน่งดังกล่าว โดยการกระจายดังกล่าวต้องทำไปจนกว่าส่วนต่างของอุปทานรวมและอุปสงค์รวมในแต่ละกิจกรรมจะหมดไป ซึ่งถ้าส่วนต่างทุกกิจกรรมเท่ากับ 0 ก็แสดงว่าตารางมีความสมดุล

3.3.2 การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 ด้านผู้ผลิต

หลังจากที่ได้จัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 ด้านผู้ซื้อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ลำดับต่อไปคือการจัดทำตารางผู้ผลิต ซึ่งในการจัดทำนั้นต้องทำการสร้างตารางส่วนประกอบเพิ่มเติมอีก 3 ตารางคือ ตารางการค้ำส่ง ตารางการค้ำปลีก และตารางค่าขนส่ง หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลจากทั้ง 3 ตารางไปคำนวณกับข้อมูลในตารางผู้ซื้อ ซึ่งผลที่ได้คือ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ผลิต ซึ่งรายละเอียดในการจัดทำตารางทั้ง 3 และตารางผู้ผลิตมีรายละเอียดดังนี้

1) การจัดทำตารางส่วนเหลือมการค้ำส่ง และตารางส่วนเหลือมการค้ำปลีก

รายละเอียดในส่วนนี้เป็นการแสดงวิธีในการจัดทำตารางส่วนเหลือมการค้ำส่ง และตารางส่วนเหลือมการค้ำปลีก โดยตารางส่วนเหลือมการค้ำส่งเป็นตารางที่แสดงส่วนเหลือมทางการค้าในขั้นตอนการค้ำส่งสินค้าจากโรงงานไปยังพ่อค้าปลีก หรือสถานประกอบการอื่นๆ ส่วนตารางส่วนเหลือมการค้ำปลีกเป็นตารางที่แสดงส่วนเหลือมทางการค้าในขั้นตอนการค้ำปลีกสินค้าไปยังผู้บริโภค ซึ่งหมายถึงครัวเรือนและบุคคลทั่วไป สำหรับการคำนวณทั้ง 2 ตารางสามารถทำได้โดยอาศัยวิธีในการคำนวณดังต่อไปนี้

1.1) การคำนวณโครงสร้างส่วนเหลือมการค้ำส่งและส่วนเหลือมการค้ำปลีก

การคำนวณในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการแยกโครงสร้างส่วนเหลือมการค้ำส่งและส่วนเหลือมการค้ำปลีกที่รวมอยู่ในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดออกมาแสดงให้ชัดเจน ซึ่งในการคำนวณนั้นต้องทำการหาสัดส่วนของส่วนเหลือมทางการค้ำส่งหรือส่วนเหลือมการค้ำปลีกต่อมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตในแต่ละกิจกรรม ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศ ในส่วนตารางผู้ซื้อ และตารางส่วนเหลือมการค้ำส่งและส่วนเหลือมการค้ำปลีกมาใช้เป็นฐานในการจัดทำ โดยสูตรในการคำนวณมีรายละเอียดดังนี้

$$\begin{bmatrix} wr_{11} & wr_{12} & \rightarrow & wr_{1m} \\ wr_{21} & wr_{22} & \rightarrow & wr_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ wr_{n1} & wr_{n2} & \rightarrow & wr_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} wr_{11}/io_{11} & wr_{12}/io_{12} & \rightarrow & wr_{1m}/io_{1m} \\ wr_{21}/io_{21} & wr_{22}/io_{22} & \rightarrow & wr_{2m}/io_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ wr_{n1}/io_{n1} & wr_{n2}/io_{n2} & \rightarrow & wr_{nm}/io_{nm} \end{bmatrix}$$

โดยที่

wr_{nm} คือ สัดส่วนจากตารางส่วนเหลือมการค้ำส่งหรือส่วนเหลือมการค้ำปลีกของกิจกรรม m^{11} ในสินค้า n

¹¹ กิจกรรม m ประกอบด้วยรหัสตั้งแต่ 001 ถึง 310

wr_{nm} คือ มูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกปี 2543 ของกิจกรรม m ในสินค้า n

io_{nm} คือ มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตปี 2543 ของกิจกรรม m ในสินค้า n ของตารางผู้ซื้อ

1.2) คำนวณมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งและส่วนเหลือการค้าปลีกเบื้องต้น

หลังจากที่ได้สัดส่วนของส่วนเหลือทางการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกต่อมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตในแต่ละกิจกรรมแล้ว ลำดับต่อไปต้องนำสัดส่วนดังกล่าวไปคูณกับตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดของผู้ซื้อ สำหรับสูตรในการคำนวณสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} wrv_{11} & wrv_{12} & \rightarrow & wrv_{1m} \\ wrv_{21} & wrv_{22} & \rightarrow & wrv_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ wrv_{n1} & wrv_{n2} & \rightarrow & wrv_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} wrv_{11} \times io_{11} & wrv_{12} \times io_{12} & \rightarrow & wrv_{1m} \times io_{1m} \\ wrv_{21} \times io_{21} & wrv_{22} \times io_{22} & \rightarrow & wrv_{2m} \times io_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ wrv_{n1} \times io_{n1} & wrv_{n2} \times io_{n2} & \rightarrow & wrv_{nm} \times io_{nm} \end{bmatrix}$$

โดยที่

wrv_{nm} คือ มูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกเบื้องต้นของกิจกรรม m ในสินค้า n

wrr_{nm} คือ สัดส่วนจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกของกิจกรรม m ในสินค้า n

io_{nm} คือ มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิต ของกิจกรรม m ในสินค้า n จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดของผู้ซื้อ

1.3) ปรับปรุงมูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก

จากการคำนวณมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งและส่วนเหลือการค้าปลีกเบื้องต้นเห็นได้ว่าผลที่ได้ นั้นแตกต่างจากมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่ง (รหัส 501) และส่วนเหลือการค้าปลีก (รหัส 502) ที่แสดงใน ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดของผู้ซื้อ ดังนั้นเพื่อให้ข้อมูลเท่ากันจึงต้องทำการปรับปรุง มูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก ใหม่ โดยหาสัดส่วนใหม่ตามแนวนอน และคูณด้วยมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่ง (รหัส 501) หรือส่วนเหลือการค้าปลีก (รหัส 502) จากตาราง ปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดของผู้ซื้อ สำหรับสูตรในการคำนวณมีรายละเอียดดังนี้

$$\begin{bmatrix} WRV_{11} & WRV_{12} & \rightarrow & WRV_{1m} \\ WRV_{21} & WRV_{22} & \rightarrow & WRV_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ WRV_{n1} & WRV_{n2} & \rightarrow & WRV_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} (wrv_{11} / \sum wrv_{1m}) \times IOWR_1 & \rightarrow & (wrv_{1m} / \sum wrv_{1m}) \times IOWR_1 \\ (wrv_{21} / \sum wrv_{2m}) \times IOWR_2 & \rightarrow & (wrv_{2m} / \sum wrv_{2m}) \times IOWR_2 \\ \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ (wrv_{n1} / \sum wrv_{nm}) \times IOWR_n & \rightarrow & (wrv_{nm} / \sum wrv_{nm}) \times IOWR_n \end{bmatrix}$$

โดยที่

- WRV_{nm} คือ มูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก จริงของกิจกรรม m ในสินค้า n
- wrv_{nm} คือ มูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก เบื้องต้นของกิจกรรม m ในสินค้า n
- $\sum wrv_{nm}$ คือ ผลรวมแน่นอนของมูลค่าจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก เบื้องต้นของกิจกรรม m ในสินค้า n
- $IOWR_n$ คือ มูลค่ารวมส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกปี 2549 ในสินค้า n จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดของผู้ซื้อ

1.4) การปรับสมดุลตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกปี 2549

เมื่อได้มูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกของกิจกรรมต่างๆ ที่แยกตามกิจกรรมของจังหวัดแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายคือการปรับสมดุลตาราง ซึ่งตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกจะสมดุลก็ต่อเมื่อผลรวมของมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกในแต่ละกิจกรรม เท่ากับมูลค่าค่าส่งและค่าปลีกที่แสดงในรหัส 049 ของตารางเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่าผลรวมของมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งและส่วนเหลือการค้าปลีกของแต่ละกิจกรรมต้องเท่ากับ 0 ซึ่งวิธีในการจัดทำสามารถทำได้โดยนำมูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกมาหาผลรวมทางด้านแนวนอนในแต่ละกิจกรรมคูณด้วยลบ 1 แล้วนำไปวางในช่องรหัส 049

2) การจัดทำตารางค่าขนส่ง

ตารางค่าขนส่งเป็นตารางที่แสดงมูลค่าของค่าขนส่งที่เสียไปในการซื้อปัจจัยการผลิตและสินค้าของกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งวิธีในการคำนวณนั้นเหมือนกับการคำนวณตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกเพียงเปลี่ยนจากค่าส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกเป็นค่าขนส่งแทน แต่อย่างไรก็ตามการปรับสมดุลของตารางค่าขนส่งนั้นจะแตกต่างจากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก โดยวิธีการคำนวณตารางค่าขนส่งที่สมดุลนั้นผลรวมของค่าขนส่งที่เสียไปในการซื้อปัจจัยการผลิตและสินค้าของกิจกรรมหนึ่งจะต้องเท่ากับผลรวมของค่าขนส่งที่กิจกรรมขนส่งได้รับ ซึ่งในการจัดทำตารางค่าขนส่งนั้นพบว่าส่วนใหญ่มักจะได้ไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงต้องทำการปรับสมดุลของตารางค่าขนส่ง โดยวิธีในการทำนั้นสามารถทำได้โดยการกำหนดให้ผลรวมของค่าขนส่งในการซื้อสินค้าในแต่ละกิจกรรมลบด้วยผลรวมของค่าขนส่งที่กิจกรรมขนส่งได้รับ และนำส่วนต่างที่ได้ไปทำการกระจายกลับไปยังกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการขนส่ง จนกว่าทุกกิจกรรมการผลิตและบริการที่จัดทำจะเท่ากับ 0 ทุกรายการ

3) ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ผลิต

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ผลิตเป็นตารางที่แสดงมูลค่าในการใช้ปัจจัยการผลิต และมูลค่าการกระจายผลผลิต ซึ่งไม่รวมค่าส่วนเหลือทางการค้า และค่าขนส่งสินค้าที่อยู่ในมูลค่าของปัจจัยการผลิตและสินค้า โดยการจัดทำตารางผู้ผลิตสามารถทำได้โดยนำข้อมูลของกิจกรรมการผลิตในแต่ละตำแหน่งของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดของผู้ซื้อหักลบด้วยข้อมูลในตำแหน่งเดียวกันในตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกและตารางค่าขนส่ง ซึ่งผลที่ได้จะเป็นข้อมูลการใช้ปัจจัยการผลิต และมูลค่าการกระจายผลผลิตของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ผลิต โดยจากรายละเอียดในข้างต้นสามารถเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} PD_{11} & PD_{12} & \rightarrow & PD_{1m} \\ PD_{21} & PD_{22} & \rightarrow & PD_{2m} \\ \downarrow & \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ PD_{n1} & PD_{n2} & \rightarrow & PD_{nm} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} PC_{11} - WRV_{11} - TV_{11} & \rightarrow & PC_{1m} - WRV_{1m} - TV_{1m} \\ PC_{21} - WRV_{21} - TV_{21} & \rightarrow & PC_{2m} - WRV_{2m} - TV_{2m} \\ \downarrow & \rightarrow & \downarrow \\ PC_{n1} - WRV_{n1} - TV_{n1} & \rightarrow & PC_{nm} - WRV_{nm} - TV_{nm} \end{bmatrix}$$

โดยที่

- PD_{nm} คือ มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรม m ในสินค้า n ของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ผลิต
- PC_{nm} คือ มูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรม m ในสินค้า n ของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระดับจังหวัดด้านผู้ซื้อ
- WRV_{nm} คือ มูลค่าส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีกของกิจกรรม m ในสินค้า n จากตารางส่วนเหลือการค้าส่งหรือส่วนเหลือการค้าปลีก
- TV_{nm} คือ มูลค่าค่าขนส่งของกิจกรรม m ในสินค้า n จากตารางค่าขนส่ง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจระดับจังหวัด

จากการศึกษาการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและการกระจายผลผลิตระดับจังหวัด ปี 2550 ของจังหวัดพิษณุโลก ชัยนาท อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ นครศรีธรรมราช และสตูล (ภาคผนวก ง-1 ถึง ง-35) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจของทั้ง 7 จังหวัดข้างต้นนั้น ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ 4 ประเด็นด้วยกัน คือ 1) ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัด 2) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัด 3) โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัด และ 4) การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง ของกิจกรรมการผลิตในจังหวัด โดยแสดงรายละเอียดที่แยกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก

4.1.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดพิษณุโลก

สำหรับการเชื่อมโยงการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดพิษณุโลกใน ปี 2550 จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดพิษณุโลก พบว่าจังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่าผลผลิตรวมทั้งสิ้น 102,658 ล้านบาท ในจำนวนนี้คิดเป็นการใช้วัตถุดิบ 48,354 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์จังหวัด 54,304 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 47.1 และ 52.9 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด ตามลำดับ ดังภาพที่ 4.1

ทั้งนี้ถ้าพิจารณาโดยจำแนกตามภาคการผลิตแล้ว จะพบว่าภาคบริการเป็นภาคที่มีมูลค่าผลผลิตรวมสูงที่สุด เท่ากับ 62,002 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60.4 ของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรมที่มีมูลค่าเท่ากับ 24,578 ล้านบาท และภาคอุตสาหกรรม 16,078 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละของมูลค่าผลผลิตรวมภายในจังหวัดเท่ากับ 23.9 และ 15.7 ซึ่งการใช้ปัจจัยการผลิตของแต่ละภาคการผลิตนั้นมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน โดยภาคเกษตรกรรมมีการใช้วัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 42.3 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม และมีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 57.7 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบมากกว่า ซึ่งเท่ากับร้อยละ 65.7 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 34.3 ของมูลค่าผลผลิตรวมภาคอุตสาหกรรม ส่วนภาคบริการมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบใกล้เคียงกับภาคเกษตรกรรม คือ ร้อยละ 44.2 และมีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 55.8 ของมูลค่าผลผลิตภาคบริการ ตามลำดับ

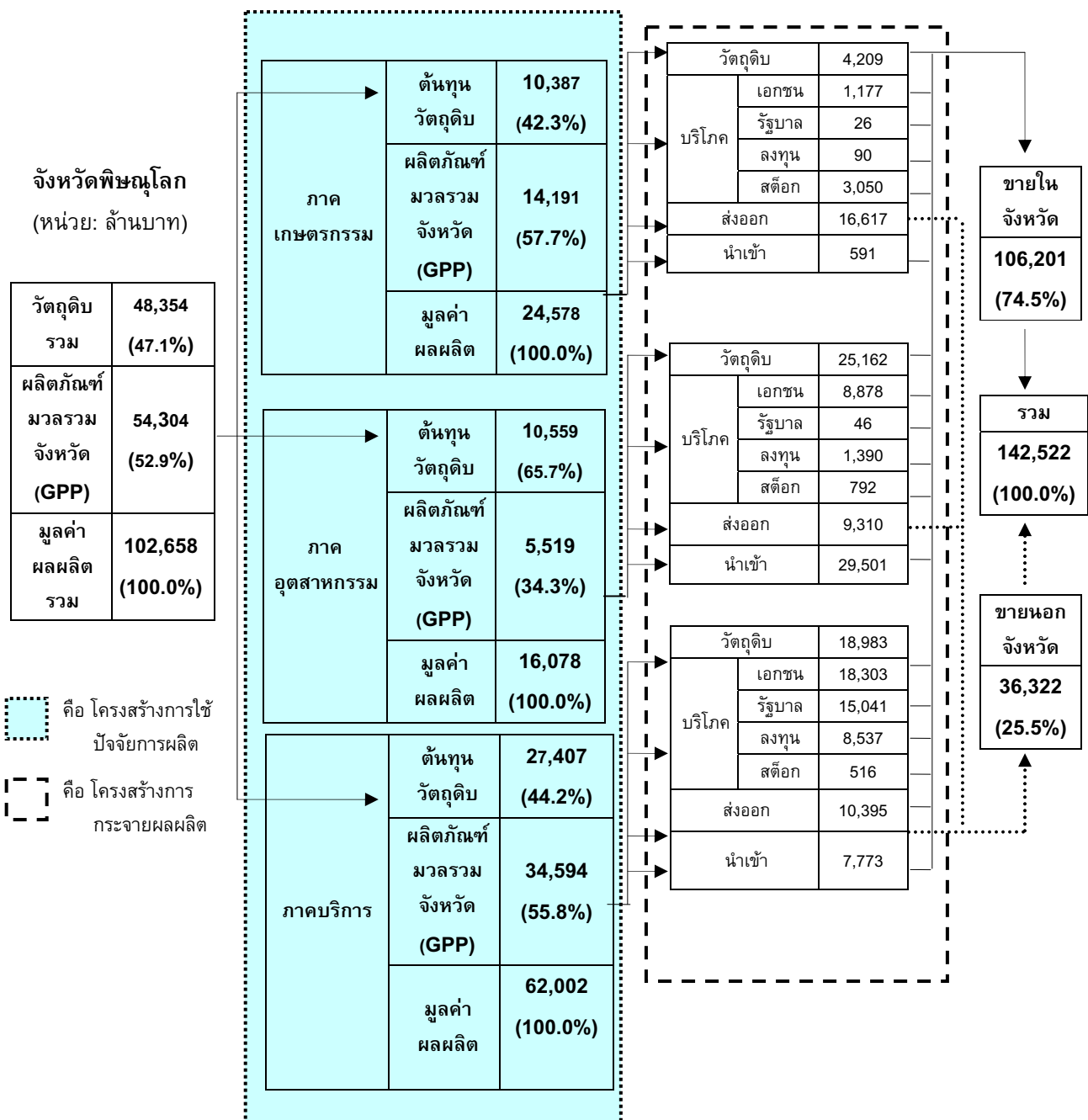
นอกจากนี้ถ้าพิจารณาการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระจายผลผลิตของจังหวัดพิษณุโลก เห็นได้ว่าการกระจายผลผลิตนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) การกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิต และ 2) การกระจายผลผลิตเพื่อเป็นสินค้าหรือบริการในการบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งประกอบไปด้วยการบริโภคของภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ การลงทุน สต็อก ตลอดจนการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งจะแสดงให้เห็นในแต่ละภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม มีการกระจายผลผลิตเพื่อเป็นปัจจัยการผลิตหรือวัตถุดิบเท่ากับ 4,209 ล้านบาท กระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 1,177 และ 26 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 90 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น 3,050 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อนำมาใช้เป็นวัตถุดิบและบริโภคในจังหวัดเท่ากับ 591 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลกสามารถส่งออกไปนอกจังหวัดได้เท่ากับ 16,617 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรม สามารถกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต คิดเป็น 25,162 ล้านบาท และกระจายผลผลิตเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 8,878 และ 46 ล้านบาท ใช้ในการลงทุน 1,390 ล้านบาท และส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น 792 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมมีมูลค่าเท่ากับ 29,501 ล้านบาท และมีการส่งออก 9,310 ล้านบาท

ภาคบริการ จังหวัดพิษณุโลกมีการกระจายการบริการไปยังผู้ประกอบการอื่นๆ ในจังหวัดคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 18,983 ล้านบาท และเป็นการให้บริการแก่ภาคเอกชน รัฐบาล และการลงทุน 18,303 15,041 และ 8,537 ล้านบาท ตามลำดับ และมีส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงคลังเท่ากับ 516 นอกจากนี้ยังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัดเท่ากับ 7,773 ล้านบาท และมีการให้บริการแก่นอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 10,395 ล้านบาท

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจะมีสินค้าที่หมุนเวียนในจังหวัดพิษณุโลกคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 142,522 ล้านบาท เป็นสินค้าที่ขายภายในจังหวัด 106,201 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 74.5 และเป็นสินค้าที่ส่งออกไปขายนอกจังหวัด 36,322 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 25.5 ของสินค้าที่มีหมุนเวียนในจังหวัด ตามลำดับ

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.1 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพิษณุโลก

4.1.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดพิษณุโลก

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมการค้าปลีกเป็นกิจกรรมที่มีมูลค่ามากที่สุด โดยการค้าปลีกมีมูลค่าผลผลิตรวมในจังหวัดเท่ากับ 12,280 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางของธุรกิจค้าปลีกเท่ากับ 5,627 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพิ่มของธุรกิจ 6,652 ล้านบาท นอกจากนี้กล่าวมาแล้วจังหวัดพิษณุโลกยังมีกิจกรรมการผลิตในภาคเกษตรกรรมที่สำคัญอีกหลายกิจกรรม เช่น การทำนา ทำสวนมะม่วง การบริการทางการเกษตร การเลี้ยงโค และกระบือ เป็นต้น ส่วนภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ และเครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนบริการ ได้แก่ การบริการด้านการศึกษา การบริการด้านสุขภาพ และการบริการอื่นๆ ของราชการ ซึ่งแสดงรายละเอียดกิจกรรมต่างๆ ข้างต้นแสดงรายละเอียดไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 มูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดพิษณุโลก หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทำนา	5,725	6,256	11,981
002	การทำไร่ข้าวโพด	502	737	1,239
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	226	542	769
004	พืชตระกูลถั่ว (ถั่วเขียว ถั่วเหลือง)	60	76	136
005	การทำสวนผัก (พริกใหญ่ กระเทียม และแตงกวา)	106	202	309
006	การทำสวนมะม่วง	518	1,113	1,632
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	579	943	1,522
008	การทำไร่ถั่ว	266	371	636
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	8	42	49
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	7	22	29
011	การบริการทางการเกษตร	985	1,038	2,023
012	การเลี้ยงโค และกระบือ	471	2,067	2,538
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	800	511	1,310
014	การเลี้ยงปศุสัตว์ อื่นๆ	20	8	28
015	ผลผลิตจากป่า	17	126	143
016	การประมง	98	137	235
017	การทำเหมืองแร่	46	90	136
018	การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	339	122	460
019	โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	463	260	724
020	โรงงานทำแป้งอื่นๆ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแป้ง	64	35	99
021	การผลิตน้ำตาล	933	638	1,572
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	25	17	42
023	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	444	107	551
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	18	21	39
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	57	27	84
026	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	0	0	1

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
027	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	96	40	136
028	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	6	4	10
029	การผลิตยา ยารักษาโรคพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	6	3	9
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	7	34	41
031	ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก	5	2	7
032	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	3,269	1,872	5,141
033	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	2,338	1,259	3,597
034	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	2	2	4
035	โลหะประดิษฐ์	1	0	1
036	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	74	44	118
037	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,404	425	1,830
038	การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	854	385	1,239
039	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	1	0	2
040	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	104	133	237
041	ไฟฟ้าและก๊าซ	2,535	866	3,400
042	การประปา	61	77	138
043	การก่อสร้างอาคาร	4,260	2,019	6,279
044	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีอาคาร	2,109	809	2,918
045	การค้าส่ง	1,174	1,596	2,770
046	การค้าปลีก	5,627	6,652	12,280
047	โรงแรม และที่พักอื่นๆ	327	375	702
048	ภัตตาคาร และร้านอาหาร	381	321	702
049	การขนส่งโดยรถไฟ	71	75	146
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,200	590	1,790
051	การขนส่งสินค้าทางบก	450	257	706
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	0	0	0
053	การขนส่งทางอากาศ	76	45	121
054	การบริการอื่นๆ เกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	168	125	293
055	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข	116	790	906
056	ธนาคาร	165	1,840	2,006
057	การประกันภัย	29	229	258
058	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	407	1,643	2,051
059	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	16	105	122
060	การบริการด้านการศึกษา	1,910	5,958	7,868
061	การบริการด้านสุขภาพ	3,292	2,763	6,056
062	การบริการของอื่นๆ ของราชการ	2,481	6,935	9,417
063	การบริการอื่นๆ	350	493	843
064	กิจกรรมที่มีอาชญากรรมประเภทได้	202	30	232
รวม		48,354	54,304	102,658

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

ถ้าพิจารณาถึงโครงสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญๆ ของภาคเกษตรกรรม พบว่าในภาคเกษตรกรรมมีมูลค่าเพิ่มสูง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.7 โดยแบ่งเป็นผลตอบแทนจากการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ 8,873 ล้านบาท เงินเดือนให้แก่แรงงาน 4,193 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคา 1,105 ล้านบาท และค่าภาษีทางอ้อมสุทธิ 20 ล้านบาท ที่เหลือร้อยละ 42.3 เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตต้องจ่ายไปเพื่อซื้อปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง คิดเป็นมูลค่า 2,937 ล้านบาท รองลงมาเป็นการจ่ายให้แก่กิจการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 1,671 ล้านบาท และการบริการทางการเกษตร 1,236 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.2) ดังนี้

ตารางที่ 4.2 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	1,159	4.7
การบริการทางการเกษตร	1,236	5.0
เกษตรกรรมอื่นๆ	427	1.7
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	201	0.8
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	149	0.6
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	123	0.5
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	2,937	12.0
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	1,671	6.8
อุตสาหกรรมอื่นๆ	624	2.5
การค้าส่งค้าปลีก	596	2.4
การขนส่งโดยรถไฟ	112	0.5
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	138	0.6
ธนาคาร	376	1.5
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	157	0.6
การบริการอื่นๆ	482	2.0
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	10,387	42.3
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	4,193	17.1
ผลตอบแทนการผลิต	8,873	36.1
ค่าเสื่อมราคา	1,105	4.5
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	20	0.1
มูลค่าเพิ่มรวม	14,191	57.7
มูลค่าผลผลิตรวม	24,578	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมนั้นมีมูลค่าของปัจจัยการผลิตชั้นกลางสูงถึงร้อยละ 65.7 ของมูลค่าผลผลิตรวม เนื่องจากเป็นภาคการผลิตที่จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบมาผลิตเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบจำพวกแร่ต่างๆ ที่ได้จากการทำเหมืองแร่ คิดเป็นมูลค่า 2,225 ล้านบาท รองลงมาเป็นปัจจัยการผลิตพวก เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า และซีเมนต์และคอนกรีต ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 1,230 และ 1,109 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนด้านมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 34.3 ของมูลค่าผลผลิตรวม โดยผลตอบแทนการผลิตเป็นส่วนที่มูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 3,030 ล้านบาท(ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำไร่ข้าวโพด	139	0.9
การทำสวนผัก (พริกใหญ่ กระเทียม และแตงกวา)	182	1.1
การทำไร่อ้อย	694	4.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	280	1.7
การทำเหมืองแร่	2,225	13.8
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	480	3.0
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	1,109	6.9
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,230	7.6
การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	424	2.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,808	11.2
ไฟฟ้าและก๊าซ	273	1.7
การค้าส่งค้าปลีก	1,074	6.7
การขนส่งสินค้าทางบก	125	0.8
ธนาคาร	133	0.8
การบริการอื่นๆ	383	2.4
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	10,559	65.7
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,934	12.0
ผลตอบแทนการผลิต	3,030	18.8
ค่าเสื่อมราคา	416	2.6
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	138	0.9
มูลค่าเพิ่มรวม	5,519	34.3
มูลค่าผลผลิตรวม	16,078	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการนั้นพบว่ามีมูลค่าของปัจจัยการผลิตและมูลค่าเพิ่มมีสัดส่วนร้อยละ 44.2 และ 55.8 ของมูลค่าผลผลิตรวมตามลำดับ ซึ่งปัจจัยการผลิตชั้นกลางส่วนใหญ่คือ ไฟฟ้าและก๊าซ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 5,015 ล้านบาท อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณามูลค่าเพิ่มในส่วนของภาคบริการเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างให้แก่แรงงานมากถึง 17,936 ล้านบาท และมูลค่าผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้ประกอบการเท่ากับ 12,869 ล้านบาท (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรมอื่นๆ	91	0.1
การทำเหมืองแร่	423	0.7
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	2,619	4.2
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	1,862	3.0
การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	1,419	2.3
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	919	1.5
การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	882	1.4
อุตสาหกรรมอื่นๆ	4,059	6.5
ไฟฟ้าและก๊าซ	5,015	8.1
การค้าส่งค้าปลีก	2,089	3.4
ภัตตาคาร และร้านอาหาร	1,217	2.0
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	795	1.3
ธนาคาร	1,683	2.7
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	673	1.1
การบริการอื่นๆ	3,663	5.9
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	27,407	44.2
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	17,936	28.9
ผลตอบแทนการผลิต	12,869	20.8
ค่าเสื่อมราคา	2,972	4.8
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	818	1.3
มูลค่าเพิ่มรวม	34,594	55.8
มูลค่าผลผลิตรวม	62,002	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดพิษณุโลก

หลังจากพิจารณาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดพิษณุโลกในภาพกว้างๆ แล้ว ถ้าทำการพิจารณาให้ชัดเจนขึ้นโดยศึกษารายละเอียดในระดับสินค้า ซึ่งผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างสินค้าสำคัญในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการมาภาคละสินค้าเพื่อแสดงโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตที่ชัดเจนมากขึ้น โดยกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคเกษตรกรรมคือ การทำนา กิจกรรมการผลิตที่

สำคัญของภาคอุตสาหกรรมคือ การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต และกิจกรรมการผลิตที่สำคัญของภาคบริการคือ การค้าปลีก โดยรายละเอียดของโครงสร้างในแต่ละกิจกรรมการผลิตมีรายละเอียดดังนี้

ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลก พบว่ากิจกรรมการผลิตที่สำคัญของจังหวัด คือ การทำนา เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าผลผลิตได้ถึง 11,981 ล้านบาท โดยวัตถุดิบหลักในการทำนา คือ ปุ๋ย และยาฆ่าแมลง ที่มีมูลค่าต้นทุนสูงถึง 1,863 ล้านบาท หรือร้อยละ 32.7 ของมูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลางทั้งหมด

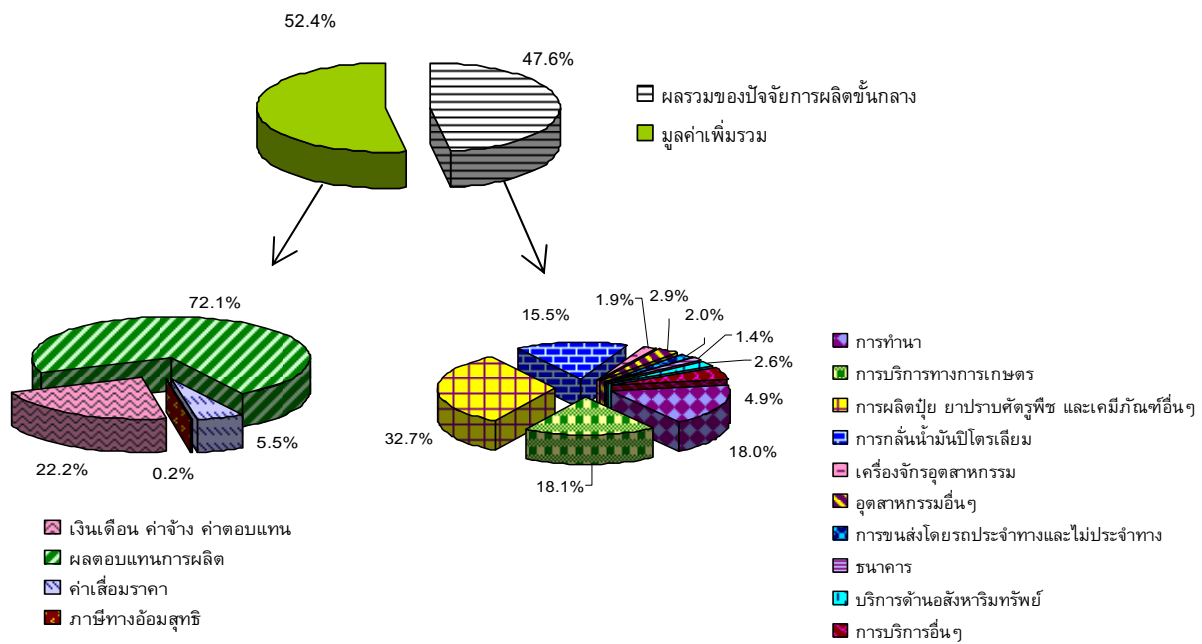
ภาคอุตสาหกรรม พบว่าจังหวัดพิษณุโลกมีกิจกรรมที่มีมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมซีเมนต์และคอนกรีตสูงสุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 5,141 ล้านบาท และมีวัตถุดิบในการผลิตหลักๆ คือซีเมนต์และคอนกรีต คิดเป็นมูลค่าต้นทุน 966 ล้านบาท

ส่วนกิจการที่สร้างมูลค่าสูงที่สุดในภาคบริการนั้นคือ กิจการค้าปลีก มีมูลค่าการให้บริการ 12,280 ล้านบาท ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากตารางที่ 4.5 – 4.7 และภาพที่ 4.2 – 4.4

ตารางที่ 4.5 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำนา
การทำนา	1,022
การบริการทางการเกษตร	1,029
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	1,863
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	883
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	109
อุตสาหกรรมอื่นๆ	163
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	115
ธนาคาร	82
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	147
การบริการอื่นๆ	277
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	5,690
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,387
ผลตอบแทนการผลิต	4,512
ค่าเสื่อมราคา	343
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	14
มูลค่าเพิ่มรวม	6,256
มูลค่าผลผลิตรวม	11,981

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

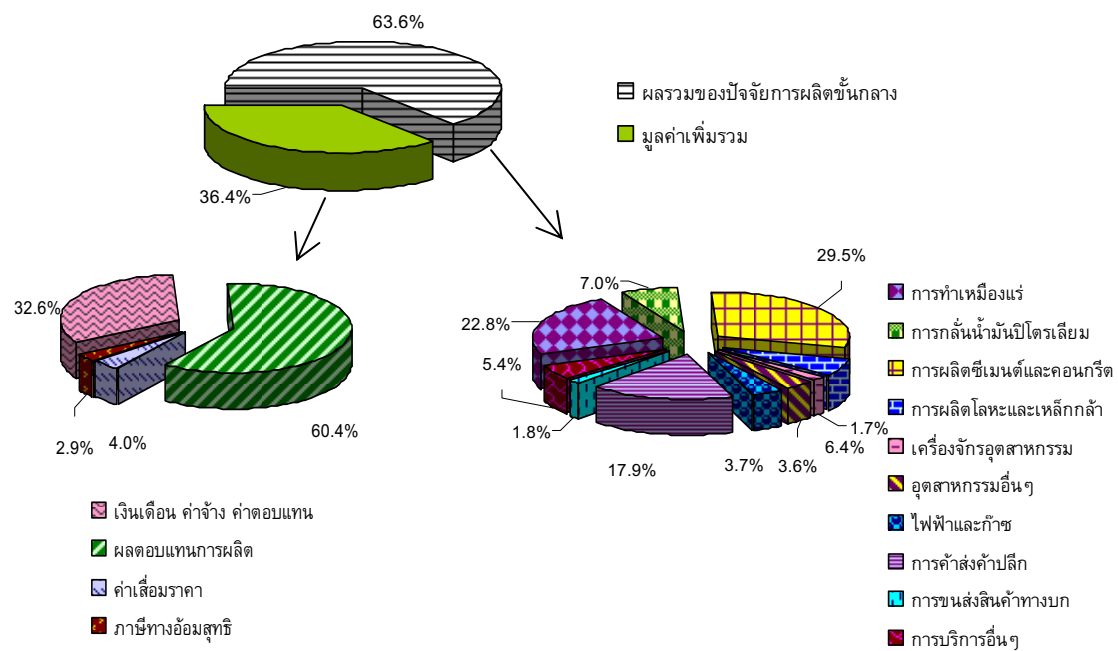
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำนาในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 4.6 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการซีเมนต์และคอนกรีตในจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ซีเมนต์และคอนกรีต
การทำเหมืองแร่	745
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	230
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	966
การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	210
เครื่องจักรอุตสาหกรรม	56
อุตสาหกรรมอื่นๆ	119
ไฟฟ้าและก๊าซ	121
การขนส่งค่าปลีก	585
การขนส่งสินค้าทางบก	59
การบริการอื่นๆ	178
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	3,269
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	611
ผลตอบแทนการผลิต	1,130
ค่าเสื่อมราคา	76
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	55
มูลค่าเพิ่มรวม	1,872
มูลค่าผลผลิตรวม	5,141

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

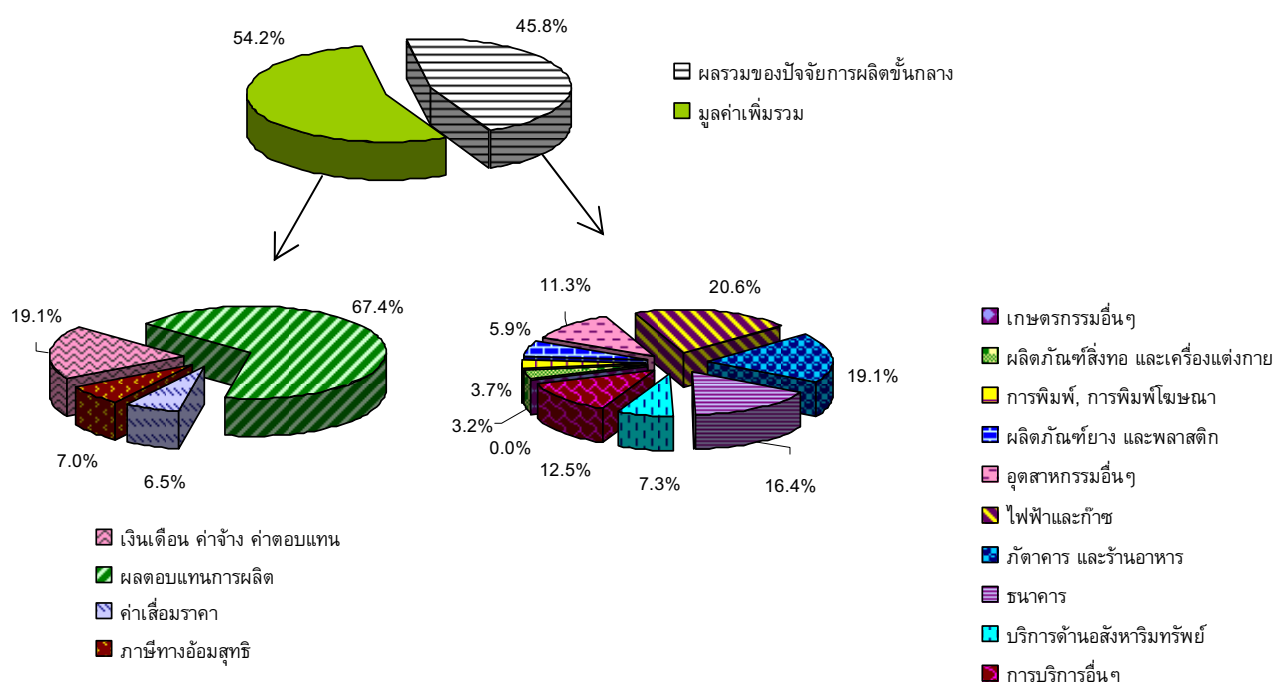
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.3 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการซีเมนต์และคอนกรีต
ในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 4.7 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าปลีกในจังหวัดพิษณุโลกแบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม
หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าปลีก
เกษตรกรรมอื่นๆ	1
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	182
การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	209
ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก	333
อุตสาหกรรมอื่นๆ	634
ไฟฟ้าและก๊าซ	1,160
ภัตตาคาร และร้านอาหาร	1,072
ธนาคาร	922
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	411
การบริการอื่นๆ	704
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	5,627
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,272
ผลตอบแทนการผลิต	4,484
ค่าเสื่อมราคา	433
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	463
มูลค่าเพิ่มรวม	6,652
มูลค่าผลผลิตรวม	12,280

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.4 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าปลีกในจังหวัดพิษณุโลก

4.1.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดพิษณุโลก

สินค้าและบริการที่มีจำหน่ายอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกนั้นได้จำหน่ายหรือให้บริการแก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดพิษณุโลกจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 94,168 ล้านบาท โดยสินค้าที่มีมูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก มากที่สุดคือ การทำนา ซึ่งมีมูลค่า 10,836 ล้านบาท เนื่องจากมีมูลค่าการส่งออกมาก รองลงมาเป็นการบริการอื่นๆของราชการ 9,098 ล้านบาท และการค้าปลีก 9,064 ล้านบาท ตามลำดับ ในส่วนของการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 48,354 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการขายในประเภทนี้ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช แลพเคมีอื่นๆ มีมูลค่าการขายมากที่สุด 5,744 ล้านบาท รองลงมาเป็นไฟฟ้าและก๊าซ 5,396 ล้านบาท และการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 4,013 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดพิษณุโลก หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้า เพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้า เพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	1,246	10,836	12,082
002	การทำไร่ข้าวโพด	253	1,040	1,293
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	22	751	773
004	พืชตระกูลถั่ว (ถั่วเขียว ถั่วเหลือง)	66	88	154
005	การทำสวนผัก (พริกใหญ่ คื่นหยา และแตงกวา)	218	98	316
006	การทำสวนมะม่วง	16	1,675	1,691
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	24	1,554	1,579
008	การทำไร่ถั่ว	738	0	738
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	1	48	49
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	67	12	79
011	การบริการทางการเกษตร	1,236	787	2,023
012	การเลี้ยงโค และกระบือ	22	2,516	2,538
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	174	1,257	1,431
014	การเลี้ยงปศุสัตว์ อื่นๆ	24	4	28
015	ผลผลิตจากป่า	25	130	156
016	การประมง	76	162	238
017	การทำเหมืองแร่	2,650	120	2,770
018	การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	289	1,514	1,804
019	โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	77	650	727
020	โรงงานทำแป้งอื่นๆ และผลิตภัณฑ์อื่นที่ทำจากแป้ง	42	226	268
021	การผลิตน้ำตาล	21	1,564	1,585
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	317	135	452
023	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	223	641	864
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	285	1,040	1,326
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	424	1,186	1,610
026	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	472	202	675
027	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	561	118	679
028	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	368	228	596
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	5,744	584	6,328
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	4,013	934	4,947
031	ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก	702	105	808
032	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	1,642	3,887	5,529
033	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	892	3,030	3,921
034	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	1,785	6	1,791
035	โลหะประดิษฐ์	442	121	564
036	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	469	172	641
037	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	2,211	1,948	4,159
038	การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	1,371	1,793	3,164

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้า เพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้า เพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
039	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	3	9	12
040	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	158	200	358
041	ไฟฟ้าและก๊าซ	5,396	458	5,854
042	การประปา	61	78	138
043	การก่อสร้างอาคาร	592	5,693	6,285
044	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	19	2,899	2,918
045	การค้าส่ง	543	2,227	2,770
046	การค้าปลีก	3,215	9,064	12,280
047	โรงแรม และที่พักอื่นๆ	292	591	883
048	ภัตตาคาร และร้านอาหาร	1,220	1,317	2,538
049	การขนส่งโดยรถไฟ	134	742	876
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	990	2,291	3,281
051	การขนส่งสินค้าทางบก	281	425	706
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	63	35	98
053	การขนส่งทางอากาศ	299	255	554
054	การบริการอื่นๆ เกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	151	159	311
055	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข	565	469	1,034
056	ธนาคาร	2,192	337	2,529
057	การประกันภัย	357	368	725
058	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	863	1,461	2,324
059	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	482	33	514
060	การบริการด้านการศึกษา	222	7,648	7,870
061	การบริการด้านสุขภาพ	215	6,442	6,657
062	การบริการของอื่นๆ ของราชการ	319	9,098	9,417
063	การบริการอื่นๆ	339	618	957
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	172	84	256
รวม		48,354	94,168	142,522

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

จากมูลค่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ในจังหวัดตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น พบว่าส่วนหนึ่งเป็นมูลค่าของสินค้าที่ถูกนำเข้ามาจากนอกจังหวัดพิษณุโลก คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 39,864 ล้านบาท โดยในจำนวนนี้เป็นมูลค่านำเข้าสินค้า 39,678 ล้านบาท ส่วนมูลค่าที่เหลือ 186 ล้านบาท เป็นมูลค่าภาษีศุลกากรที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งสินค้าหรือบริการที่นำเข้ามาจากนอกจังหวัดมากที่สุดคือ ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 6,320 ล้านบาท รองลงมาเป็นน้ำมันปิโตรเลียม 4,906 ล้านบาท (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 มูลค่าการนำเข้าสินค้า มูลค่าภาษีศุลกากร และมูลค่านำเข้ารวม แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดพิษณุโลก หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
001	การทำนา	101	-	101
002	การทำไร่ข้าวโพด	54	0	54
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	5	-	5
004	พืชตระกูลถั่ว (ถั่วเขียว ถั่วเหลือง)	18	0	18
005	การทำสวนผัก (พริกใหญ่ กระเทียม และแตงกวา)	7	1	7
006	การทำสวนมะม่วง	58	2	60
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	55	2	57
008	การทำไร่ถั่วลิสง	102	-	102
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	0	0	0
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	50	1	51
011	การบริการทางการเกษตร	-	-	-
012	การเลี้ยงโค และกระบือ	-	-	-
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	121	-	121
014	การเลี้ยงปศุสัตว์ อื่นๆ	0	-	0
015	ผลผลิตจากป่า	11	2	13
016	การประมง	3	0	3
017	การทำเหมืองแร่	2,618	16	2,634
018	การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	1,340	3	1,344
019	โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	3	0	3
020	โรงงานทำแป้งอื่นๆ และผลิตภัณฑ์อื่นที่ทำจากแป้ง	169	1	169
021	การผลิตน้ำตาล	13	1	14
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	409	1	410
023	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	306	7	313
024	อุตสาหกรรมเครื่องตี และยาสูบ	1,285	2	1,287
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	1,525	1	1,526
026	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	674	0	674
027	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	537	5	542
028	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	586	0	586
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	6,319	1	6,320
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	4,905	1	4,906
031	ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก	800	0	801
032	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	387	1	389
033	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	314	11	325
034	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	1,787	0	1,787
035	โลหะประดิษฐ์	562	0	562
036	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	508	15	523
037	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	2,305	25	2,329
038	การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	1,839	86	1,925
039	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	11	0	11

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่านำเข้าสินค้า	มูลค่าภาษีศุลกากร	มูลค่านำเข้ารวม
040	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	119	2	121
041	ไฟฟ้าและก๊าซ	2,453	-	2,453
042	การประปา	0	-	0
043	การก่อสร้างอาคาร	6	-	6
044	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	-	-	-
045	การค้าส่ง	-	-	-
046	การค้าปลีก	-	-	-
047	โรงแรม และที่พักอื่นๆ	180	-	180
048	ภัตตาคาร และร้านอาหาร	1,835	-	1,835
049	การขนส่งโดยรถไฟ	730	-	730
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,491	-	1,491
051	การขนส่งสินค้าทางบก	-	-	-
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	98	-	98
053	การขนส่งทางอากาศ	434	-	434
054	การบริการอื่นๆ เกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	18	-	18
055	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข	128	-	128
056	ธนาคาร	523	-	523
057	การประกันภัย	468	-	468
058	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	274	-	274
059	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	393	-	393
060	การบริการด้านการศึกษา	2	-	2
061	การบริการด้านสุขภาพ	601	-	601
062	การบริการของอื่นๆ ของราชการ	0	-	0
063	การบริการอื่นๆ	114	-	114
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	24	-	24
รวม		39,678	186	39,864

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคเกษตรกรรม

เมื่อศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลก พบว่าสินค้าเกษตรกรรมส่วนใหญ่ถูกส่งออกไปต่างจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 16,500 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 65.6 ของรายรับรวม รองลงมาถูกใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบเท่ากับ 4,209 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	2,051	8.1
การทำไร่ข้าวโพด	148	0.6
การทำไร่มันสำปะหลัง	120	0.5
พืชตระกูลถั่ว (ผลผลิตหลัก = ถั่วเขียว ถั่วเหลือง)	31	0.1
การทำไร่อ้อย	84	0.3
การเลี้ยงโค และกระบือ	188	0.7
การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	122	0.5
เกษตรกรรมอื่นๆ	78	0.3
การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	135	0.5
โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	314	1.2
การผลิตน้ำตาล	688	2.7
ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	149	0.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	10	0.0
ภัตตาคาร และร้านอาหาร	69	0.3
การบริการอื่นๆ	22	0.1
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	4,209	16.7
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	1,177	4.7
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	26	0.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	90	0.4
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	3,050	12.1
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	117	0.5
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	16,500	65.6
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	20,960	83.3
รายรับรวม	25,169	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการกระจายสินค้าของภาคอุตสาหกรรม

การศึกษาโครงสร้างการกระจายสินค้าอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก พบว่าสินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นวัตถุดิบในจังหวัด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 25,162 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 55.2 ของรายรับรวม รองลงมาคือการขายให้กับครัวเรือนเท่ากับ 8,878 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 19.5 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 มูลค่าการขายสินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	3,018	6.6
การบริการทางการเกษตร	784	1.7
เกษตรกรรมอื่นๆ	1,902	4.2
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	2,326	5.1
ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	2,051	4.5
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,304	2.9
การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	736	1.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	859	1.9
การก่อสร้างอาคาร	2,483	5.4
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีให้อาคาร	1,580	3.5
การค้าปลีก	1,357	3.0
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	1,027	2.3
การบริการด้านการศึกษา	916	2.0
การบริการด้านสุขภาพ	2,764	6.1
การบริการอื่นๆ	2,054	4.5
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	25,162	55.2
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	8,878	19.5
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	46	0.1
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	1,390	3.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	792	1.7
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	3,649	8.0
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	5,661	12.4
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	20,416	44.8
รายรับรวม	45,579	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการ

ถ้าพิจารณาโครงสร้างการกระจายการให้บริการของภาคบริการพบว่าการบริการส่วนใหญ่ถูกขายให้กับภาคครัวเรือน โดยมีมูลค่าเท่ากับ 18,303 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 25.5 ของรายรับรวม รองลงมาคือการขายให้กับภาครัฐเท่ากับ 15,041 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 21.0 ของรายรับรวม (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 มูลค่าการให้บริการของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
การทำนา	656	0.9
การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	437	0.6
เกษตรกรรมอื่นๆ	769	1.1
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	943	1.3
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,045	1.5
ไฟฟ้าและก๊าซ	2,525	3.5
การก่อสร้างอาคาร	1,776	2.5
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	529	0.7
การค้าส่ง	1,020	1.4
การค้าปลีก	4,269	5.9
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	375	0.5
การบริการด้านการศึกษา	990	1.4
การบริการด้านสุขภาพ	528	0.7
การบริการของอื่นๆ ของราชการ	1,803	2.5
การบริการอื่นๆ	1,320	1.8
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	18,983	26.4
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	18,303	25.5
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	15,041	21.0
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	8,537	11.9
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	516	0.7
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	173	0.2
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	10,222	14.2
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	52,792	73.6
รายรับรวม	71,774	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงสร้างการกระจายสินค้าของสินค้าสำคัญ

หลังจากทราบโครงสร้างการกระจายสินค้าและบริการของกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ แล้ว ถ้าทำการศึกษาการกระจายโครงสร้างสินค้าและบริการให้ชัดเจนขึ้นโดยแสดงรายละเอียดในระดับสินค้าและบริการที่สำคัญของจังหวัด โดยสินค้าสำคัญของแต่ละกลุ่มคือ กิจกรรมการผลิตการทำนา การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ และการค้าปลีก ซึ่งโครงสร้างการกระจายสินค้าและบริการต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

สินค้าสำคัญของภาคเกษตรกรรมในจังหวัดพิษณุโลกก็คือ กิจกรรมการผลิตการทำนา ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการทำงานมีมูลค่าการกระจายสินค้าเท่ากับ 12,082 ล้านบาท โดยใช้เป็นวัตถุดิบเท่ากับ 1,246 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ข้าวเป็นวัตถุดิบมากที่สุดคือกิจกรรมทำนา ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 1,022

ล้านบาท สำหรับการกระจายเพื่อบริโภคและการส่งออกเท่ากับ 10,836 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 9,536 ล้านบาท

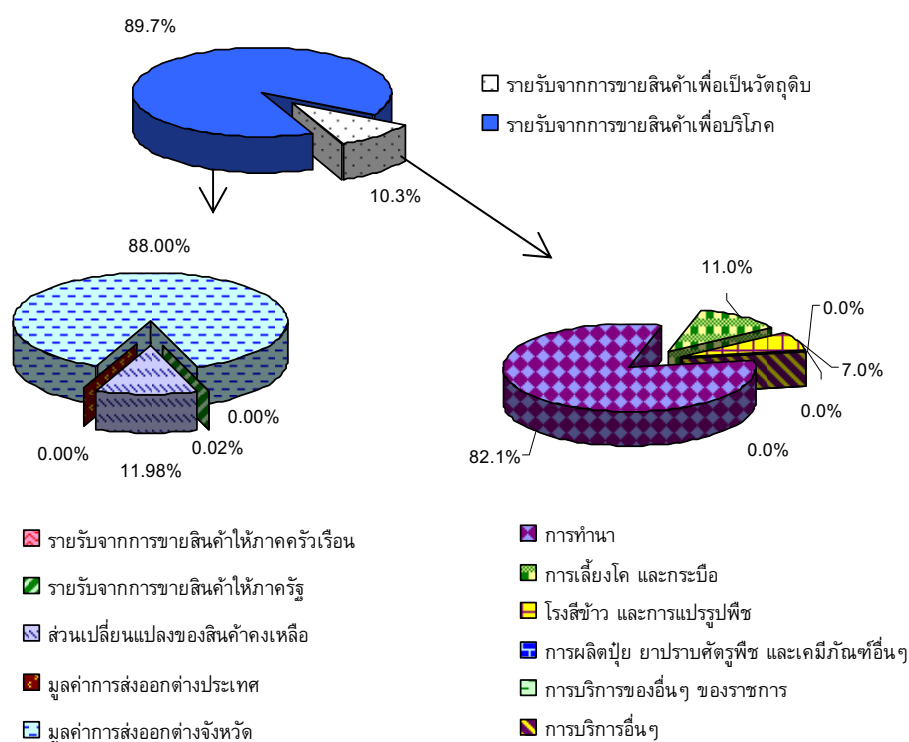
ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลกมีสินค้าสำคัญคือ การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 6,328 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการกระจายสินค้าเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบเท่ากับ 5,744 ล้านบาท โดยการบริการด้านสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่ใช้ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ เช่น ยารักษาโรคต่างๆ เป็นวัตถุดิบมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 2,242 ล้านบาท ส่วนการกระจายสินค้าเพื่อการบริโภคและการส่งออกมีมูลค่าเท่ากับ 584 ล้านบาท ขณะที่ครัวเรือนมีความต้องการบริโภคสูงถึง 610 ล้านบาท ดังนั้นมูลค่าคลังสินค้าจึงลดลง 29 ล้านบาท

กิจกรรมการค้าปลีกเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญของภาคบริการในจังหวัดพิษณุโลกเนื่องจากมีมูลค่าการให้บริการสูงถึง 12,280 ล้านบาท ซึ่งแบ่งเป็นการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิตเท่ากับ 1,246 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมการก่อสร้างอาคารเป็นกิจกรรมที่ใช้บริการมากที่สุด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 1,249 ล้านบาท ส่วนการให้บริการแก่ส่วนอื่นๆ เช่น ครัวเรือน ภาครัฐ และการส่งออกนั้น มีมูลค่าเท่ากับ 9,064 ล้านบาท โดยการให้บริการไปยังต่างจังหวัด หรือส่งออกไปยังต่างจังหวัดมีมูลค่ามากที่สุด เท่ากับ 5,559 ล้านบาท ดังตารางที่ 4.13 - 4.15 และ ภาพที่ 4.5 - 4.7

ตารางที่ 4.13 มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขาย เพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำนา
การทำนา	1,022
การเลี้ยงโค และกระบือ	137
โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	87
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	0.00
การบริการของอื่นๆ ของราชการ	0.01
การบริการอื่นๆ	0.01
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	1,246
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	0.1
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	2.0
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	1,299
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	0.002
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	9,536
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	10,836
รายรับรวม	12,082

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

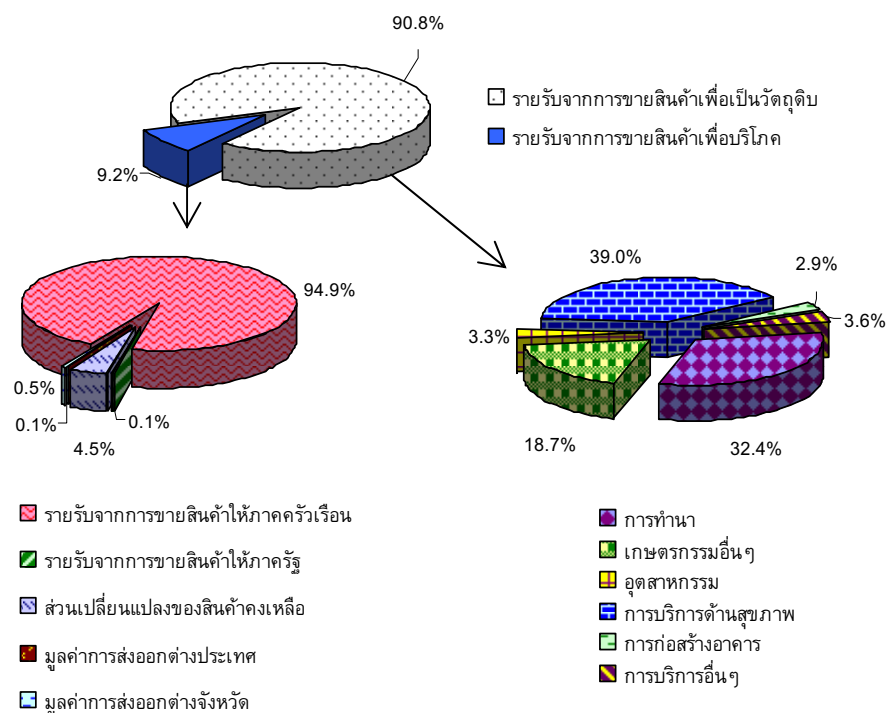
ภาพที่ 4.5 โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการทำนาของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.14 มูลค่าการขายสินค้าจากกิจการการผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ ของ จังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทของการขายเพื่อเป็นวัตถุดิบ และขายเพื่อบริโภค

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ
การทำนา	1,863
เกษตรกรรมอื่นๆ	1,074
อุตสาหกรรม	188
การบริการด้านสุขภาพ	2,242
การก่อสร้างอาคาร	169
การบริการอื่นๆ	208
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบ	5,744
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาคครัวเรือน	610
รายรับจากการขายสินค้าให้ภาครัฐ	0
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	-
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	- 29
มูลค่าการส่งออกต่างประเทศ	0
มูลค่าการส่งออกต่างจังหวัด	3
รายรับจากการขายสินค้าเพื่อบริโภค	584
รายรับรวม	6,328

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

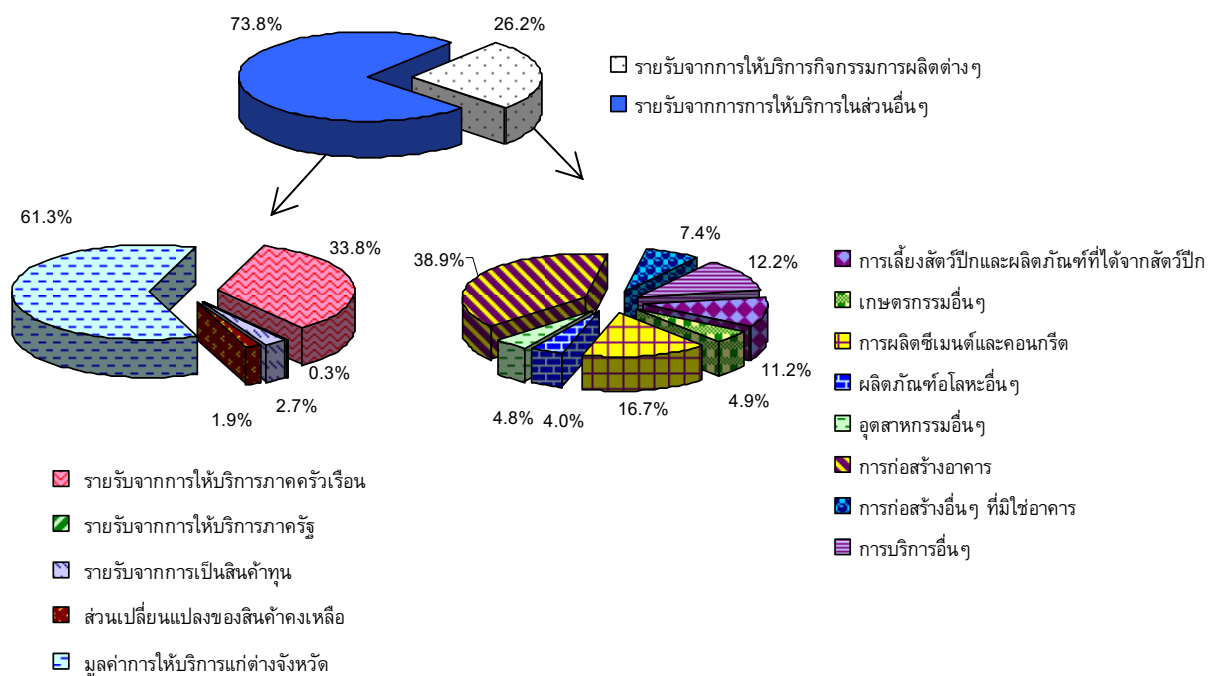
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.6 โครงสร้างการขายสินค้าจากกิจการการผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆของ จังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

ตารางที่ 4.15 มูลค่าการให้บริการของกิจการค้าปลีกของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทการให้บริการแก่กิจกรรมการผลิต และให้บริการในส่วนอื่นๆ หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าปลีก
การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	359
เกษตรกรรมอื่นๆ	158
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	539
ผลิตภัณฑ์อโลหะอื่นๆ	129
อุตสาหกรรมอื่นๆ	153
การก่อสร้างอาคาร	1,249
การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีให้อาคาร	237
การบริการอื่นๆ	392
รายรับจากการให้บริการกิจกรรมการผลิตต่างๆ	3,215
รายรับจากการให้บริการภาคครัวเรือน	3,066
รายรับจากการให้บริการภาครัฐ	26
รายรับจากการเป็นสินค้าทุน	243
ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ	170
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างประเทศ	-
มูลค่าการให้บริการแก่ต่างจังหวัด	5,559
รายรับจากการให้บริการในส่วนอื่นๆ	9,064
รายรับรวม	12,280

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลก ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.7 โครงสร้างการให้บริการของกิจการค้าปลีกของจังหวัดพิษณุโลก แบ่งตามประเภทผู้ซื้อ

4.1.4 การวิเคราะห์ด้านการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง

จากดัชนีการเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลัง (Forward Linkage and Backward Linkage) ของจังหวัดพิษณุโลกที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.16 พบว่ากิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้ามากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมต้นน้ำ เนื่องจากการผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตของกิจกรรมอื่นต่อไป เช่น ผลิตภัณฑ์จากป่า การทำเหมืองแร่ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีอื่นๆ น้ำมันปิโตรเลียม ยางและพลาสติก เป็นต้น ส่วนกิจกรรมที่มีค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลังมากกว่า แสดงว่าเป็นกิจกรรมปลายน้ำที่ต้องนำวัตถุดิบในการผลิตจากกิจกรรมอื่นๆ เข้ามาใช้ในการกิจกรรมของตน เช่น ทำนา การทำไร่ข้าวโพด ไร่มันสำปะหลัง การปลูกพืชตระกูลถั่ว ผัก การเลี้ยงสัตว์ต่างๆ การแปรรูปและถนอมอาหาร โรงสีข้าว น้ำตาล เป็นต้น

ตารางที่ 4.16 ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้าและข้างหลังของกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดพิษณุโลก

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
001	การทำนา	0.6208	0.9306
002	การทำไร่ข้าวโพด	0.6825	0.8924
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	0.4871	0.7396
004	พืชตระกูลถั่ว (ถั่วเขียว ถั่วเหลือง)	0.6048	0.8903
005	การทำสวนผัก (พริกใหญ่ กระเทียม และแตงกวา)	0.6825	0.8006
006	การทำสวนมะม่วง	0.4869	0.8202
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	0.5061	0.8753
008	การทำไร่ถั่ว	0.7861	0.8858
009	การทำสวนยางพารา (น้ำยาง)	0.4750	0.6263
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่น ๆ	0.5926	0.6917
011	การบริการทางการเกษตร	0.7325	0.8432
012	การเลี้ยงโค และกระบือ	0.4965	0.6486
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีก	0.6281	1.1224
014	การเลี้ยงปศุสัตว์ อื่นๆ	0.5597	1.2235
015	ผลผลิตจากป่า	0.7885	0.5556
016	การประมง	0.6075	0.8950
017	การทำเหมืองแร่	1.0951	0.7703
018	การฆ่าสัตว์ การแปรรูปและถนอมอาหาร	0.8921	1.2387
019	โรงสีข้าว และการแปรรูปพืช	0.6340	1.0152
020	โรงงานทำแป้งอื่นๆ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแป้ง	0.6327	1.1561
021	การผลิตน้ำตาล	0.5818	1.0029
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	0.6074	1.1672
023	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์	0.6487	1.3056
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม และยาสูบ	0.7191	0.9818
025	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเครื่องแต่งกาย	1.7158	1.3152
026	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	0.6506	0.9290

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

รหัส	ชื่อกิจกรรม	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage)	ดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage)
027	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	1.2345	1.3775
028	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	0.5624	1.2531
029	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์อื่นๆ	4.1944	1.1926
030	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2.8079	0.6857
031	ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก	1.6541	1.3210
032	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	0.6995	1.0896
033	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	0.6885	1.0258
034	การผลิตโลหะและเหล็กกล้า	2.8805	1.0913
035	โลหะประดิษฐ์	0.7581	1.1720
036	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	0.7673	1.1404
037	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	2.4248	1.6463
038	การผลิตยานพาหนะ ชิ้นส่วน และการซ่อมแซม	1.4758	1.3110
039	การผลิตเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	0.7596	1.3088
040	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	0.6367	0.8612
041	ไฟฟ้าและก๊าซ	7.4306	1.7872
042	การประปา	0.5095	1.0963
043	การก่อสร้างอาคาร	0.5882	1.1346
044	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	0.4696	1.2092
045	การค้าส่ง	0.8474	0.8450
046	การค้าปลีก	1.9635	0.9818
047	โรงแรม และที่พักอื่นๆ	0.5177	1.0749
048	ภัตตาคาร และร้านอาหาร	0.6739	1.0252
049	การขนส่งโดยรถไฟ	0.5236	0.9268
050	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	0.8205	1.0373
051	การขนส่งสินค้าทางบก	0.5832	1.0559
052	การให้บริการอื่นๆ แก่การขนส่งทางบก	0.7780	0.8463
053	การขนส่งทางอากาศ	0.7565	1.0686
054	การบริการอื่นๆ เกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	0.7796	1.0768
055	บริการไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรเลข	0.6975	0.6249
056	ธนาคาร	1.4962	0.5283
057	การประกันภัย	0.7086	0.5584
058	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	0.8707	0.7055
059	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	0.6979	0.6157
060	การบริการด้านการศึกษา	0.4815	0.7615
061	การบริการด้านสุขภาพ	0.4994	1.0991
062	การบริการของอื่นๆ ของราชการ	0.5970	0.7691
063	การบริการอื่นๆ	0.7241	0.9082
064	กิจกรรมที่มีอาจะระบุประเภทได้	0.5269	1.4640

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดพิษณุโลกปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.2 การวิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัดชัยนาท

4.2.1 ภาพรวมการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการขายสินค้าของจังหวัดชัยนาท

จากการคำนวณตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของจังหวัดชัยนาท ปี 2550 จะพบว่าชัยนาทเป็นจังหวัดที่สามารถผลิตสินค้าและบริการได้เป็นมูลค่าถึง 47,754 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าผลผลิตนี้สามารถแยกเป็นสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้ 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายที่เป็นวัตถุดิบในการผลิต 22,489 ล้านบาท หรือร้อยละ 47.1 อีกส่วนที่เหลือคือร้อยละ 59.6 เป็นมูลค่าเพิ่มภายในจังหวัดหรือผลิตภัณฑ์จังหวัดชัยนาท หรือ GPP คิดเป็นมูลค่า 25,265 ล้านบาท ดังแสดงในภาพที่ 4.8

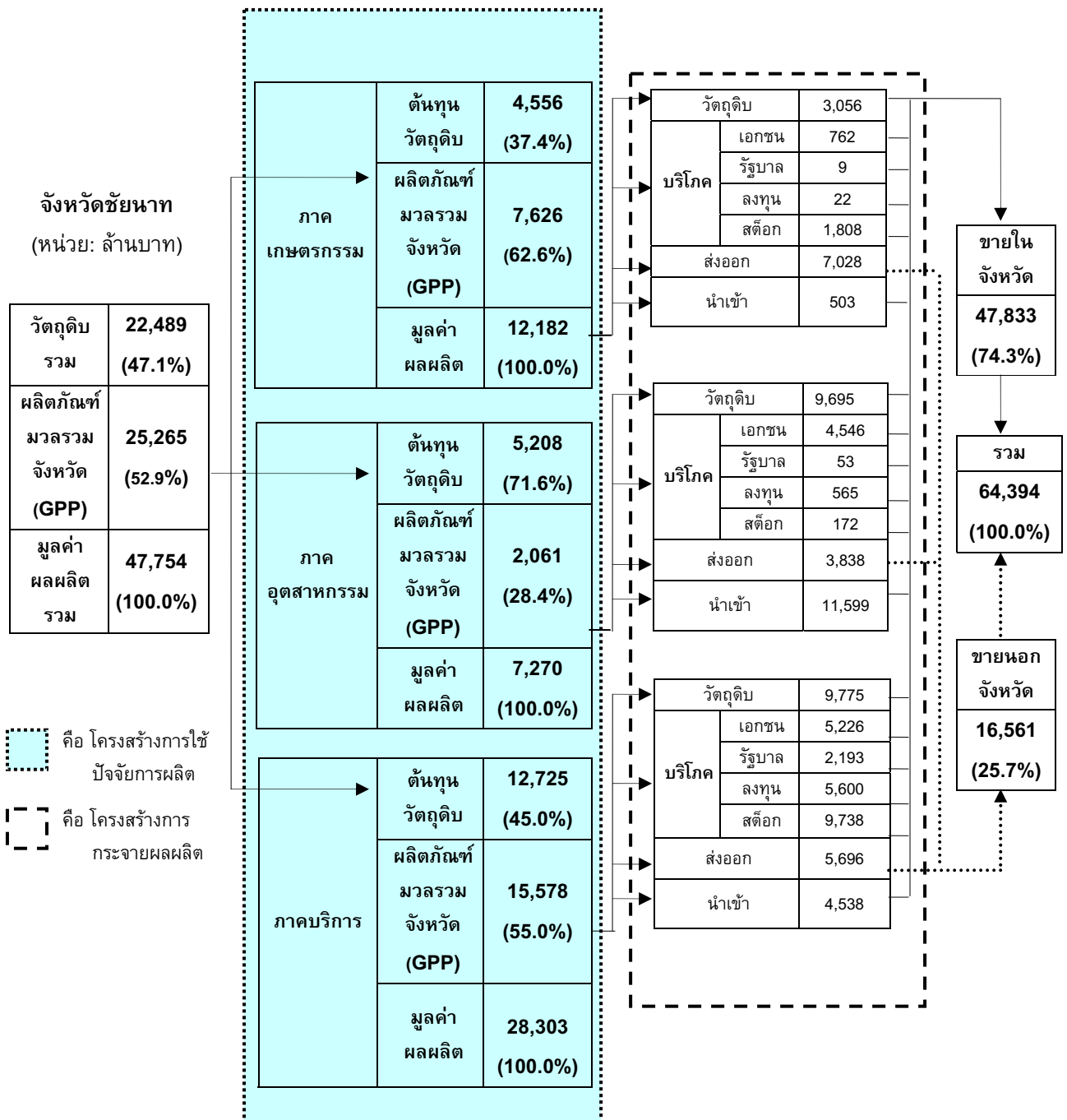
มูลค่าผลผลิตรวมของจังหวัดชัยนาทที่เกิดขึ้นนี้แยกออกเป็นมูลค่าผลผลิตจากภาคบริการมากที่สุด 28,303 ล้านบาท โดยร้อยละ 45.0 เป็นสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบและร้อยละ 55.0 เป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาบริการ รองลงมาเป็นผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม มีมูลค่า 12,182 ล้านบาท แยกสัดส่วนออกเป็นต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 37.4 และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดร้อยละ 62.6 ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าผลผลิต 7,270 ล้านบาท และมีสัดส่วนของต้นทุนวัตถุดิบร้อยละ 71.6 ที่เหลือร้อยละ 28.4 เป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชัยนาทในสาขาอุตสาหกรรม

จากมูลค่าของสินค้าที่มีอยู่ในจังหวัดชัยนาททั้งหมดนี้ สามารถแสดงการเชื่อมโยงในด้านการขายสินค้าให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตต่อ ขายให้แก่ผู้บริโภคทั้งจากภาครัฐหรือภาคเอกชน ภาครัฐบาล การลงทุน และคงเหลือเป็นสต็อกของสินค้า นอกจากนั้นยังมีการส่งออกสินค้าไปนอกจังหวัดชัยนาทรวมทั้งการนำเข้าสินค้าจากนอกจังหวัดซึ่งแสดงแยกเป็นรายภาคการผลิตได้ดังนี้

ภาคเกษตรกรรม มีการขายผลผลิตให้แก่ผู้ผลิตเพื่อใช้เป็นปัจจัยการผลิตต่อเนื่อง คิดเป็นมูลค่า 3,056 ล้านบาท ขายให้แก่ผู้บริโภคเพื่อใช้เป็นสินค้าในการบริโภคขั้นสุดท้ายของภาคเอกชนหรือครัวเรือนและหน่วยงานราชการ 762 และ 9 ล้านบาท ใช้เพื่อการลงทุน 22 ล้านบาท และคงเหลือเป็นสต็อก 1,808 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมเพื่อใช้หมุนเวียนในจังหวัดอีก 503 ล้านบาท ในขณะที่สินค้าเกษตรกรรมของจังหวัดชัยนาทสามารถส่งออกไปนอกจังหวัดได้ถึง 7,028 ล้านบาท

ภาคอุตสาหกรรม สำหรับสินค้าที่ผลิตได้จากภาคอุตสาหกรรมนี้สามารถขายผลผลิตเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต คิดเป็น 9,695 ล้านบาท และขายให้แก่ผู้บริโภคในจังหวัดและหน่วยงานราชการ 4,546 และ 53 ล้านบาท ใช้ในการลงทุน 565 ล้านบาท และเป็นสต็อกของสินค้าคงเหลือ 172 ล้านบาท ส่วนการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมนั้น พบว่ามีมูลค่า 11,599 ล้านบาท และมีการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม 3,838 ล้านบาท

ภาคบริการ จังหวัดชัยนาทมีการให้บริการแก่ผู้ประกอบการภายในจังหวัดคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 9,775 ล้านบาท และให้บริการแก่ผู้บริโภคทั้งภาคเอกชน รัฐบาล และการลงทุน 5,226 2,193 และ 5,600 ล้านบาทตามลำดับ นอกจากนี้จังหวัดชัยนาทยังมีการใช้บริการจากนอกจังหวัด 4,538 ล้านบาท และจังหวัดชัยนาทมีการให้ให้บริการแก่ผู้ผลิตและบริโภคนอกจังหวัดคิดเป็นมูลค่า 5,696 ล้านบาท

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.8 สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดชัยนาท

4.2.2 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดชัยนาท

จังหวัดชัยนาทเป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมการทํานาเป็นกิจกรรมการผลิตหลักของจังหวัด เนื่องจากมีมูลค่าผลผลิตรวมในจังหวัดเท่ากับ 8,686 ล้านบาท และนำไปเป็นวัตถุดิบให้แก่กิจการโรงสีข้าวและการแปรรูปซึ่งถือว่าเป็นอีกอุตสาหกรรมเด่นของจังหวัดชัยนาทเช่นกัน มีมูลค่าการผลิตเท่ากับ 3,103 ล้านบาท นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วจังหวัดชัยนาทยังมีกิจกรรมการผลิตในภาคเกษตรกรรมที่สำคัญอีกหลายกิจกรรม เช่น การทำสวนผลไม้ ทั้งมะม่วง ส้มโอ และกล้วย การทำไร่มันสำปะหลัง การเลี้ยงโค กระบือ และการเลี้ยงสัตว์ปีก เป็นต้น ส่วนภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการดำเนินกิจการโรงสีข้าว การผลิตผลิตภัณฑ์หนัง ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การแปรรูปและถนอมอาหาร ซึ่งแสดงรายละเอียดกิจกรรมต่างๆ ข้างต้นแสดงรายละเอียดไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 มูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง มูลค่าเพิ่ม และมูลค่าผลผลิตรวมของกิจกรรมต่างๆ แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการในจังหวัดชัยนาท หน่วย: ล้านบาท

รหัส	รายการ	มูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
001	การทํานา	3,157	5,529	8,686
002	การทำไร่ข้าวโพด	19	20	39
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	117	184	301
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	7	8	15
005	การทำสวนผัก	27	56	82
006	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มะม่วง ส้มโอ กล้วย)	126	188	314
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	112	214	326
008	การทำไร่อ้อย	103	153	255
009	เลี้ยงสัตว์ หมู่แพงโกล่า	7	19	26
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	114	309	423
011	การบริการทำการเกษตร	129	139	268
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	162	442	603
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่เนื้อ)	144	88	231
014	สัตว์มีชีวิตอื่นๆ	49	58	107
015	ผลผลิตจากป่า	3	10	12
016	การประมง	281	210	492
017	เหมืองแร่ (หิน หินปูน หินทราย)	173	134	307
018	การฆ่าสัตว์	23	58	81
019	การแปรรูปและถนอมอาหาร	350	189	539
020	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	2,616	487	3,103
021	โรงงานทำน้ำตาล	-	-	-
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	3	2	5
023	การผลิตอาหารสัตว์	-	-	-
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	5	7	13
025	การบั่น ทอ และฟอกย้อม	108	89	197
026	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	140	203	343

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม	มูลค่าผลผลิตรวม
027	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	529	369	898
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	13	10	24
029	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	-	-	-
030	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	2	1	3
031	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	13	2	15
032	การผลิตเคมีภัณฑ์	-	-	-
033	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	-	-	-
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	7	1	8
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	2	1	3
036	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	33	31	64
037	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	1	1	2
038	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	-	-	-
039	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เหล็ก ถลุงแร่	-	-	-
040	โลหะประดิษฐ์	11	10	21
041	เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	81	101	182
042	เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	229	89	318
043	การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	867	274	1,141
044	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นๆ	2	2	4
045	ไฟฟ้าและก๊าซ	874	301	1,175
046	การประปา	18	36	54
047	การก่อสร้างอาคาร	1,529	576	2,105
048	การก่อสร้างอื่นๆ ที่มีใช้อาคาร	622	239	861
049	การค้าส่ง ค้าปลีก	4,190	5,223	9,413
050	ภัตตาคารและโรงแรม	66	80	146
051	การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	674	294	969
052	การขนส่งสินค้าทางบก	816	382	1,198
053	การให้บริการแก่การขนส่งทางบก	4	8	12
054	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	2	3	5
055	บริการการขนส่งทางน้ำ	-	-	-
056	บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่งและการนำเที่ยว	-	-	-
057	สถานที่เก็บสินค้าและไซโล	-	-	-
058	บริการไปรษณีย์โทรเลข	548	363	911
059	ธนาคารและการประกันภัย	153	850	1,003
060	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	45	722	767
061	การบริการทางธุรกิจต่างๆ	54	35	89
062	การบริการของราชการ	1,852	5,558	7,410
063	การบริการอื่นๆ	1,199	861	2,061
064	กิจกรรมที่มีอาชญากรรมประเภทได้	78	47	125
รวม		22,489	25,265	47,754

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม

เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างของการใช้ปัจจัยในการผลิตที่สำคัญๆ ของภาคเกษตรกรรม เพื่อทราบถึงปัจจัยหลักของการผลิตและการดำเนินงานของแต่ละภาคการผลิตนั้น พบว่าในภาคเกษตรกรรม มีมูลค่าเพิ่มสูง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 62.6 โดยแบ่งเป็นผลตอบแทนจากการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการ 5,418 ล้านบาท เงินเดือนให้แก่แรงงาน 2,053 ล้านบาท ค่าเสื่อมราคา 144 ล้านบาท และค่าภาษีทางอ้อมสุทธิ 11 ล้านบาท ที่เหลือร้อยละ 37.4 เป็นมูลค่าของปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่ผู้ผลิตต้องจ่ายไปเพื่อซื้อปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง คิดเป็นมูลค่า 1,621 ล้านบาท รองลงมาเป็นการจ่ายให้แก่กิจการค้าส่งค้าปลีก 588 ล้านบาท และค่าวัตถุดิบจากกิจการทำนาจำพวกข้าวเปลือก 424 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.18) ดังนี้

ตารางที่ 4.18 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคเกษตรกรรม	สัดส่วน
การทำนา	424	3.5
การบริการทำการเกษตร	373	3.1
เกษตรกรรมอื่นๆ	167	1.4
การผลิตอาหารสัตว์	103	0.8
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1,621	13.3
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	334	2.7
โลหะประดิษฐ์	53	0.4
เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	91	0.7
การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	56	0.5
อุตสาหกรรมอื่นๆ	181	1.5
ไฟฟ้าและก๊าซ	148	1.2
การค้าส่ง ค้าปลีก	588	4.8
การขนส่งสินค้าทางบก	53	0.4
ธนาคารและการประกันภัย	163	1.3
การบริการอื่นๆ	201	1.7
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	4,556	37.4
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	2,053	16.8
ผลตอบแทนการผลิต	5,418	44.5
ค่าเสื่อมราคา	144	1.2
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	11	0.1
มูลค่าเพิ่มรวม	7,626	62.6
มูลค่าผลผลิตรวม	12,182	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมนั้นมีมูลค่าของปัจจัยการผลิตชั้นกลางสูงถึงร้อยละ 71.6 ของมูลค่าผลผลิตรวม เนื่องจากเป็นภาคการผลิตที่จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบมาผลิตเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบจำพวกข้าวเปลือกที่ได้จากการทำนา คิดเป็นมูลค่า 1,858 ล้านบาท เพื่อนำมาป้อนเข้าสู่โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งที่มีอยู่มากในจังหวัดชัยนาท และวัตถุดิบประเภทอื่นๆ ซึ่งดูได้จากตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคอุตสาหกรรม	สัดส่วน
การทำนา	1,858	25.6
การทำไร่หมุนสำหรับปลูก	96	1.3
เกษตรกรรมอื่นๆ	130	1.8
การฆ่าสัตว์	130	1.8
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	147	2.0
การปั้น ทอ และฟอกย้อม	231	3.2
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	149	2.0
เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	126	1.7
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	194	2.7
การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	520	7.2
อุตสาหกรรมอื่นๆ	445	6.1
ไฟฟ้าและก๊าซ	193	2.7
การค้าส่ง ค้าปลีก	475	6.5
การขนส่งสินค้าทางบก	161	2.2
การบริการอื่นๆ	353	4.9
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	5,208	71.6
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	669	9.2
ผลตอบแทนการผลิต	962	13.2
ค่าเสื่อมราคา	239	3.3
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	191	2.6
มูลค่าเพิ่มรวม	2,061	28.4
มูลค่าผลผลิตรวม	7,270	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของภาคบริการ

สำหรับภาคบริการนั้นพบว่ามีมูลค่าของปัจจัยการผลิตและมูลค่าเพิ่มในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 45.0 และ 55.0 ของมูลค่าผลผลิตรวมตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมูลค่าผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้ประกอบการที่มีมูลค่าสูงกว่าในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม มีมูลค่าเท่ากับ 7,771 ล้านบาท นอกจากนี้ภาคบริการยังเป็นภาคการผลิตที่จ่ายเงินเดือน ค่าจ้างให้แก่แรงงานมากถึง 6,219 ล้านบาท (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 มูลค่าผลผลิตรวมของภาคบริการของจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิต
ชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ภาคบริการ	สัดส่วน
เกษตรกรรมอื่นๆ	8	0.0
การแปรรูปและถนอมอาหาร	675	2.4
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	1,174	4.1
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	313	1.1
การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	563	2.0
ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	265	0.9
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	536	1.9
การผลิตรถยนต์และการซ่อมแซม	456	1.6
อุตสาหกรรมอื่นๆ	1,334	4.7
ไฟฟ้าและก๊าซ	1,768	6.2
การค้าส่ง ค้าปลีก	1,472	5.2
บริการไปรษณีย์โทรเลข	469	1.7
ธนาคารและการประกันภัย	707	2.5
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	762	2.7
การบริการอื่นๆ	2,226	7.9
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	12,725	45.0
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	6,219	22.0
ผลตอบแทนการผลิต	7,771	27.5
ค่าเสื่อมราคา	911	3.2
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	676	2.4
มูลค่าเพิ่มรวม	15,578	55.0
มูลค่าผลผลิตรวม	28,303	100.0

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4) โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของกิจกรรมการผลิตที่สำคัญในจังหวัดชัยนาท

จากที่กล่าวข้างต้นนั้นเป็นการพิจารณาในภาพกว้างของโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตของจังหวัดชัยนาท ในลำดับต่อไปจะเป็นการพิจารณาโครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในระดับสินค้า ซึ่งผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างสินค้าสำคัญๆ ในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการมาภาคการผลิตละ 1 สินค้า ดังนี้

ภาคเกษตรกรรมของจังหวัดชัยนาท พบว่ากิจกรรมการผลิตหลักของจังหวัด คือ การทำนา เนื่องจากสามารถสร้างมูลค่าผลผลิตได้ถึง 8,686 ล้านบาท โดยวัตถุดิบหลักในการทำนา คือ ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง ที่มีมูลค่าต้นทุนสูงถึง 1,424 ล้านบาท หรือร้อยละ 45.1 ของมูลค่าปัจจัยการผลิตขั้นกลางทั้งหมด

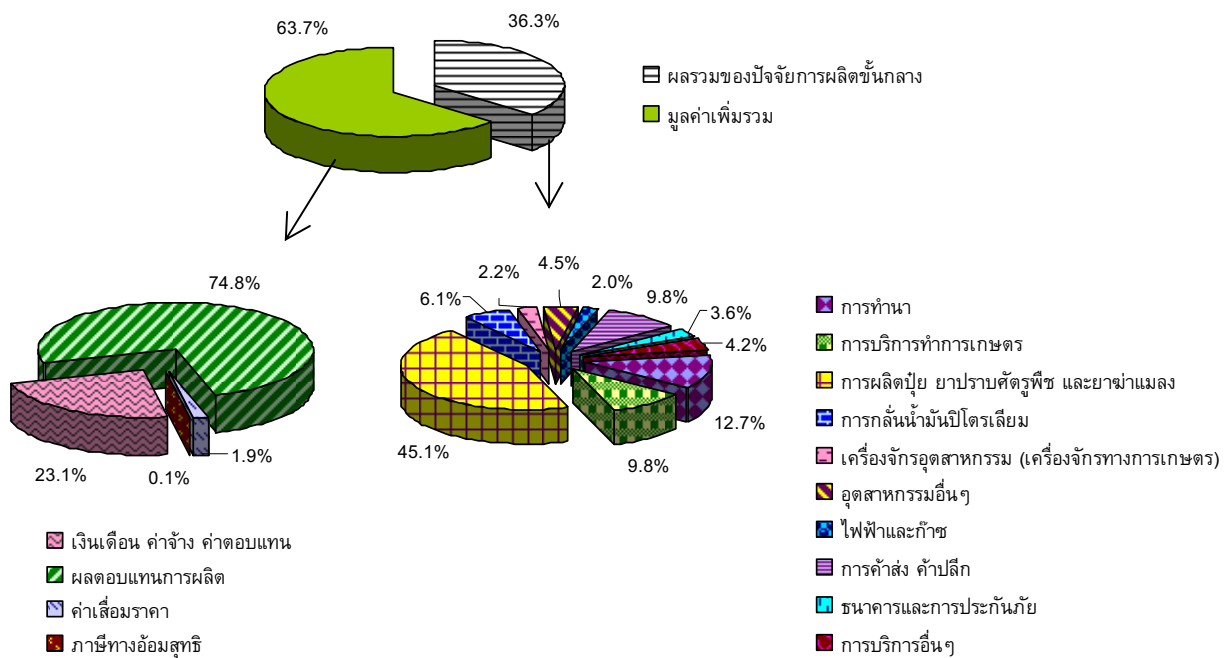
ภาคอุตสาหกรรม พบว่าจังหวัดชัยนาทมีมูลค่าการผลิตในอุตสาหกรรมโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งสูงสุดคือ 3,103 ล้านบาท และมีวัตถุดิบในการผลิตหลักๆ คือข้าวเปลือกที่ได้จากการทำนา คิดเป็นมูลค่าต้นทุน 1,856 ล้านบาท

ส่วนกิจการที่สร้างมูลค่าสูงที่สุดในภาคบริการนั้นคือ กิจการค้าส่งค้าปลีก มีมูลค่าการให้บริการ 9,413 ล้านบาท ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากตารางที่ 4.21 – 4.23 และภาพที่ 4.9 – 4.11

ตารางที่ 4.21 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการทำนาในจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตขั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การทำนา
การทำนา	402
การบริการทำการเกษตร	310
การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1,424
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	193
เครื่องจักรอุตสาหกรรม (เครื่องจักรทางการเกษตร)	70
อุตสาหกรรมอื่นๆ	141
ไฟฟ้าและก๊าซ	63
การค้าส่ง ค้าปลีก	308
ธนาคารและการประกันภัย	113
การบริการอื่นๆ	133
ผลรวมของปัจจัยการผลิตขั้นกลาง	3,157
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	1,278
ผลตอบแทนการผลิต	4,136
ค่าเสื่อมราคา	108
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	8
มูลค่าเพิ่มรวม	5,529
มูลค่าผลผลิตรวม	8,686

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

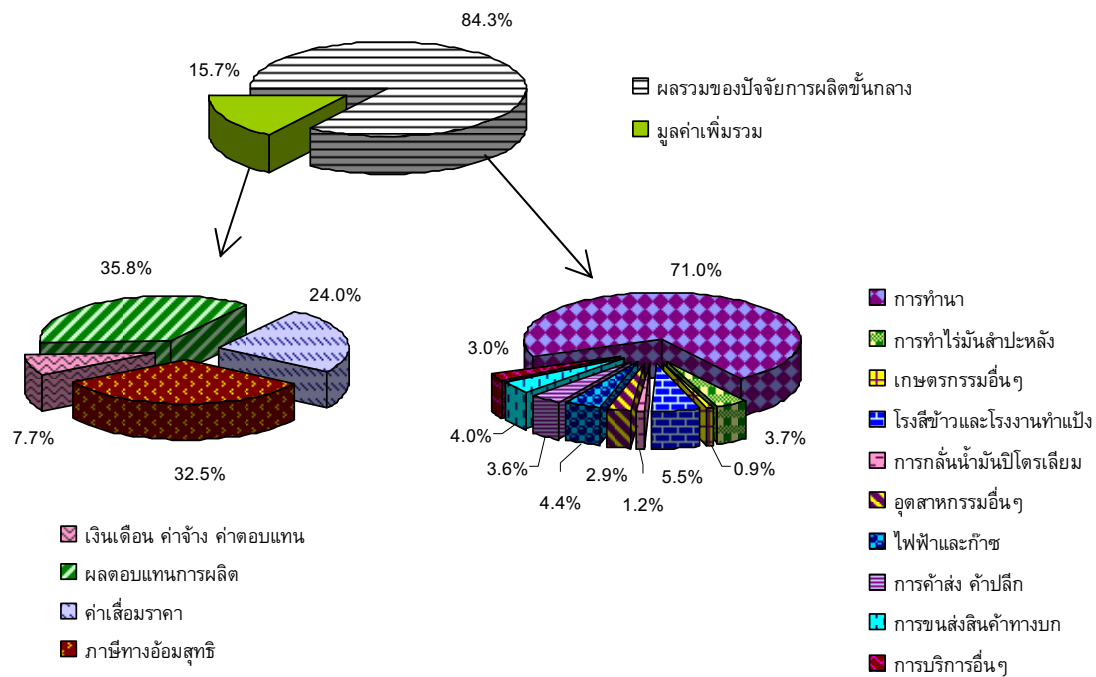
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.9 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของการทำนาในจังหวัดชัยนาท

ตารางที่ 4.22 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการโรงสีข้าวและโรงงานทำแป้งในจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	โรงสีข้าว และโรงงานทำแป้ง
การทำนา	1,856
การทำไร่หมุนสำหรับปลูก	96
เกษตรกรรมอื่นๆ	23
โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	143
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	31
อุตสาหกรรมอื่นๆ	75
ไฟฟ้าและก๊าซ	115
การค้าส่ง ค้าปลีก	94
การขนส่งสินค้าทางบก	105
การบริการอื่นๆ	78
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	2,616
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	37
ผลตอบแทนการผลิต	174
ค่าเสื่อมราคา	117
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	158
มูลค่าเพิ่มรวม	487
มูลค่าผลผลิตรวม	3,103

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

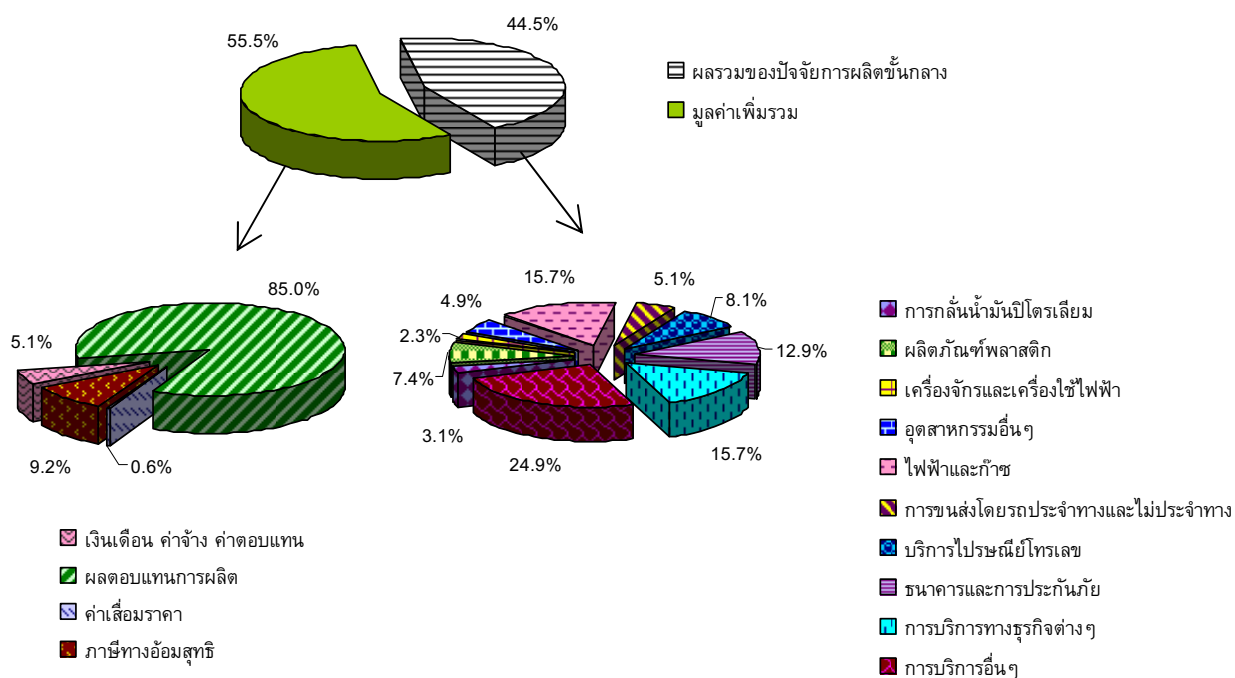
ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.10 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการโรงสีข้าวในจังหวัดชัยนาท

ตารางที่ 4.23 มูลค่าผลผลิตรวมของกิจการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดชัยนาท แบ่งตามประเภทของปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่ม หน่วย: ล้านบาท

รายการ	การค้าส่ง ค้าปลีก
การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	128
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	310
เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า	97
อุตสาหกรรมอื่นๆ	205
ไฟฟ้าและก๊าซ	657
การขนส่งโดยรถประจำทางและไม่ประจำทาง	215
บริการไปรษณีย์โทรเลข	338
ธนาคารและการประกันภัย	540
การบริการทางธุรกิจต่างๆ	657
การบริการอื่นๆ	1,042
ผลรวมของปัจจัยการผลิตชั้นกลาง	4,190
เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน	268
ผลตอบแทนการผลิต	4,442
ค่าเสื่อมราคา	34
ภาษีทางอ้อมสุทธิ	480
มูลค่าเพิ่มรวม	5,223
มูลค่าผลผลิตรวม	9,413

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาทปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจังหวัดชัยนาท ปี 2550 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาพที่ 4.11 โครงสร้างการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางและมูลค่าเพิ่มของกิจการค้าส่งค้าปลีก
ในจังหวัดชัยนาท

4.2.3 โครงสร้างการกระจายสินค้าของจังหวัดชัยนาท

สินค้าและบริการที่มีจำหน่ายอยู่ในจังหวัดชัยนาทนั้น มีการจำหน่ายหรือให้บริการแก่กลุ่มลูกค้า 2 ประเภทด้วยกัน คือ 1) การขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ และ 2) การขายสินค้าและบริการเพื่อการบริโภค การลงทุน สินค้าคงคลัง และการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสินค้าในจังหวัดชัยนาทจะถูกขายเพื่อการบริโภคเป็นหลัก คิดเป็นมูลค่า 41,906 ล้านบาท โดยอันดับหนึ่งเป็นมูลค่าที่ได้จากการให้บริการของหน่วยงานราชการในจังหวัดชัยนาท 7,390 ล้านบาท รองลงมาเป็นการค้าส่งค้าปลีก 6,878 ล้านบาท และข้าวเปลือก 6,702 ล้านบาท ตามลำดับ ในส่วนของการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบนั้นมีมูลค่าเท่ากับ 22,489 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการขายในประเภทนี้ การค้าส่งค้าปลีกมีมูลค่าการขายมากที่สุด 2,534 ล้านบาท รองลงมาเป็นการทำนา 2,282 ล้านบาท และกิจการไฟฟ้า 2,109 ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 มูลค่าการขายสินค้าและบริการเพื่อเป็นวัตถุดิบ เพื่อการบริโภค และมูลค่าการขายรวม
แบ่งตามประเภทสินค้าและบริการของจังหวัดชัยนาท หน่วย: ล้านบาท

รหัส	ชื่อกิจกรรม	มูลค่าการขายสินค้า เพื่อเป็นวัตถุดิบ	มูลค่าการขายสินค้า เพื่อบริโภค	มูลค่าการขายรวม
001	การทำนา	2,282	6,702	8,984
002	การทำไร่ข้าวโพด	18	24	43
003	การทำไร่มันสำปะหลัง	129	172	301
004	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	8	11	18
005	การทำสวนผัก	8	82	90
006	การทำสวนผลไม้เศรษฐกิจ (มะม่วง ส้มโอ กล้วย)	83	233	317
007	การทำสวนผลไม้อื่นๆ	3	354	356
008	การทำไร่อ้อย	25	231	255
009	เลี้ยงสัตว์ หนาแน่นใกล้เคียง	13	13	26
010	ผลิตผลทางเกษตรอื่นๆ	10	414	424
011	การบริการทำการเกษตร	373	9	382
012	การเลี้ยงโคและกระบือ	30	574	603
013	การเลี้ยงสัตว์ปีกและผลผลิตจากสัตว์ปีก (ไก่เนื้อ)	21	213	234
014	สัตว์มีชีวิตรื่นๆ	2	105	107
015	ผลผลิตจากป่า	8	13	21
016	การประมง	44	479	523
017	เหมืองแร่ (หิน หินปูน ทราย)	66	320	386
018	การฆ่าสัตว์	197	305	502
019	การแปรรูปและถนอมอาหาร	675	273	948
020	โรงสีข้าวและโรงงานทำแป้ง	222	2,887	3,109
021	โรงงานทำน้ำตาล	5	185	190
022	ผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ	132	402	534
023	การผลิตอาหารสัตว์	103	11	114
024	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มและยาสูบ	196	315	511
025	การปั่น ทอ และฟอกย้อม	232	110	343
026	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	119	388	507
027	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหนัง	103	822	926
028	การแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	178	163	341
029	การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	86	26	112
030	การพิมพ์, การพิมพ์โฆษณา	168	3	172
031	การผลิตปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง	1,624	13	1,638
032	การผลิตเคมีภัณฑ์	154	118	272
033	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	1,657	264	1,921
034	ผลิตภัณฑ์ยาง	142	4	146
035	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	354	98	453
036	การผลิตซีเมนต์และคอนกรีต	580	13	593
037	ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	284	3	288
038	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า	30	7	37